

AYIPTIR SÖYLEMESİ
Çarşaf BU HAFTA
203 526
ADET BASILDI

21 OCAK 1976

250 KURUŞ

SAYI: 6

TEZGÂHTARLIK

KARA SAYFA

ÇETİN EMEÇ

HAFIZAMIN yaprakları arasında yıllar öncesine ait anıları eşeliyorum. Dört kafadarın, Halk Partisi içinde mücadele bayrağını açtığı günler, hayal perdemeye yine yansıyor. İsmet Paşa'nın hismine karşı, hepsinin kellesi koltukta. Ve, sanırsınız Alexandre Dumas'ın kahramanları, Türk politika arenasında:

O bükülmez meşe inadıyla Celâl Bayar, bir Baba Athos... Cüretli olmasına cüretli, ama midesiyle düşünüp, başırsaklarıyla heyecanlanan

Koraltan, bir obur Porthos... Kişiliğinin hamurunu daha çok zerafet ve çapkınlıkla yoğuran Menderes, bir Aramis.

Köprülü Hoca ile d'Artagnan arasında beiki pek benzerlik bulamazsınız. Ama birinin kalbini ötekinin boyutlarına pekâlâ uydurabilir ve böylece zincirin halkalarını tamamlayabilirsiniz.

Bu dört kişi, yalnız mücadele bayrağı açmadı CHP içinde. Günün inanç loşluğunda, bir hürriyet meşalesi de tutuşturdu. Yurt düzeyinde bir heyecan dalgasını köruklediği gibi... Artık o bayrak elden ele dolaşıyor; o meşale, köyden köye, kentten kente uçuyordu. Milyonların da kalbini, aşkını peşinden sürükleyerek... Karamsarlık bulutlarıyla kaplı istikbal ufkunda, beklenmedik anda doğuvermiş bir umut güneşiydi bu. Adı bile gönüllerde oluşmuştu: Demokrat...

Bir ideal savaşının sembolüydü Demokrat. Sembolleştiği için değil midir, ona mitolojik bir kişiliğin yakıştırılması. Demokratin, kanatlı bir küheylân görüntüsü içinde gök boşluğuna salınıp uçurulması...

O güzel bir rüyaydı: 1950'lerin rüyası. Kanatlı küheylân da, onun kahramanı. Yılmaz, yorulmaz ve dokunulmaz bir kahraman... Adına Demirkirat denilmesi de bundan: Yirmi beş kûsur milyonluk Türkiye'de, yirmi beş milyonun sevgilisi Demirkirat.

Yaşlandığı, hırçınlaştığı, kendisine şeker uzatan avuçları ısırmaya kalktığı günlerin muhasebesini yapacak değilim. Benim anımsadığım, tüm yurdu bayram sevincine boğan, davullu zurnalı, zeybekli halaylı bir köy düğününe dönüştüren kuruluş günleridir. Kimsenin, kimsenin içtenliğinden, art niyetsiz bir ideal avcısı halinde ortaya atıldığından şüphe etmediği günler...

DEMİRKIRAT, çabuk yaşlandı.. Üç, beş yılda bir ömrün yüküyle sırtı çöktü. Bakışlarında eski ışık, duruşunda eski dirilik, çizgilerinde eski tazelik kalmadı. Bütün büyüünü yitirdi. Günahlarının ağırlığı altında, kulakları bir salkım söğüt dalı gibi yerçekiminin hükmüne uydu.

Bahtsızlığını kendi yarattığı mutlak. Fakaaat; bir zamanlar alkış tutan ellerin yumrukleşmesine, ardından övgü saçan ağızların yüzüne salyali küfürler püskürtmesine tanık olması, pek hazindir. Çok horlandı, çok kamçılandı. Ama günahlarının kefareti ödedi: Kellesiyle...

Bugün, Demokrat Parti için her şey söylenebilir. Ama kimse, onun kuruluş felsefesinin harcında, çıkar hesaplarının çakılına, kumuna, kirecine; temelini oluşturan ilkeler demeti arasında, küçük oyunların dikenlerine rastla lüğünü iddia edemez. Daha sonra, bu çığın içinden Millet Partisi'ni doğuranların, İspat Hakkı akımının girdabına kapılıp Hürriyet Partisi'ni oluşturanların, çete andı'yla bir araya geldiklerini iddia edemeyeceği gibi...

Yine hiç sanmıyorum ki, o dönemde bir Köylü ve Millet Partileri izdivacı, "Başlık parası" dedikodularını tutuşturmuş olsun. Hürriyet Partisi kadrosunun yeni bir kan halinde Halk Partisi'ne katılması, bir pazarlık sonunda ve yüklü transfer bedellerinin, ulûfe keseleri halinde ceplere aktarılmasıyla gerçekleşsin...

Bırakınız o kadar eskileri: Halk Partisi ile Güven Partisi'nin de yollarını ayıran, çıkar üleştirmedeki anlaşmazlık değil, prensip ihtilâfıydı. Ve bir DP'nin bile AP'den kopması kişisel hırs sonucu oldu. Bir harami ortaklığının dağılması tarzında değil.

YA şimdi öyle mi? Her milletvekili transferi, peşinden bir "Satılmışlık" iddiasını sürüklüyor. Her parti çatısı değiştiren, milletin gözünde işporta malı derekesine düşüyor. Belirli bir fiyatı olan, fakat yine de üzerinde pazarlık edilebilecek pey akçelerine, avanslara, "Yarısını şimdi al, yarısını iş bittikten sonra" türünden hesaplaşmalara konu olabilecek bir mal...

Partiler dersiniz, profesyonel birer futbol takımı... O partilerin renkleri altında bir araya gelmiş politikacılar, her an transfer yapabilecek fırsat gözcüsü futbolcular... Partiler de, kusura bakmayın ama, kalbi enayi bir heyecanla şişkin taraftarlar. Hani, takımı yenildiği zaman karalar bağlayan, kalbi tutan; fakat ertesi sabah, futbolcusunun yenilgi gecesi barlarda nasıl fink attığını gazetelerde poz poz görüp, bir kez daha kahrolan taraftarlar...

Evet, bizim beğenip, bizim sevip, bizim seçtiğimiz kişilerin sonradan bize ettikleri hizmet değil, düpedüz Ali Cengiz oyunlarıdır.

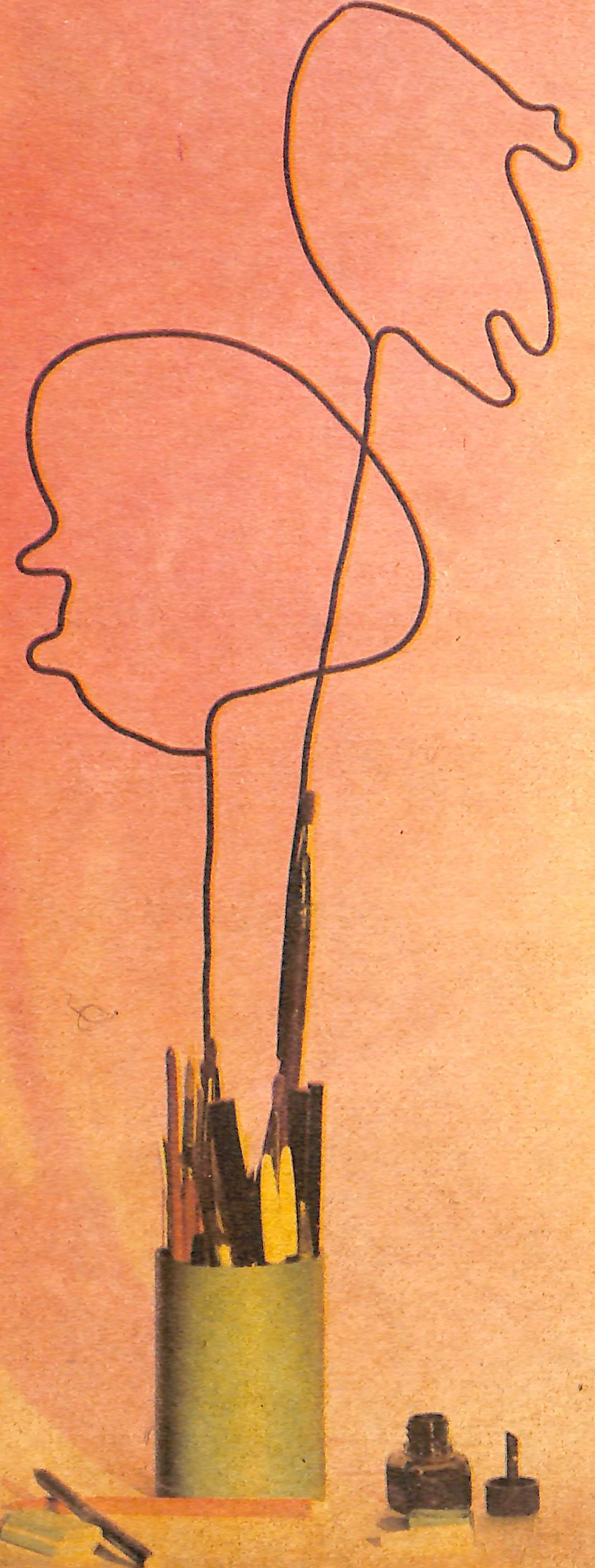
BÜTÜN bunları neden yazmak gereğini mi duydum? Bütçe görüşmeleri, milletvekili piyasasına yine canlılık getirdiği için... Millet, Mecliste, elde kâğıt kalem baş hesabına yattığı için... Ve, günlerini beyazlardan bir fazla çıkacak kırmızı oyların rüyasını pışpışlamak; ihtimal tahteravallileri sallamakla geçirdiği için... Nah işte; "Satılmışlıkların" yakasında, fiyat etiketleri yine iffthar maddeleri halinde işiliyor... Milletvekili borsasını, iktidar kadar artık muhalefet de çomaklıyor... Bir gerçeği de teslim etmek gerekirse, bu oyunlar MC döneminde iyiden iyiye ayağa düşmüş bulunuyor.

Hayır, hayır... Türk politika tarihinin hiç bir sayfası, şu milletvekili satışlarını yazacak fasıl kadar karaya bulanmış olamaz.

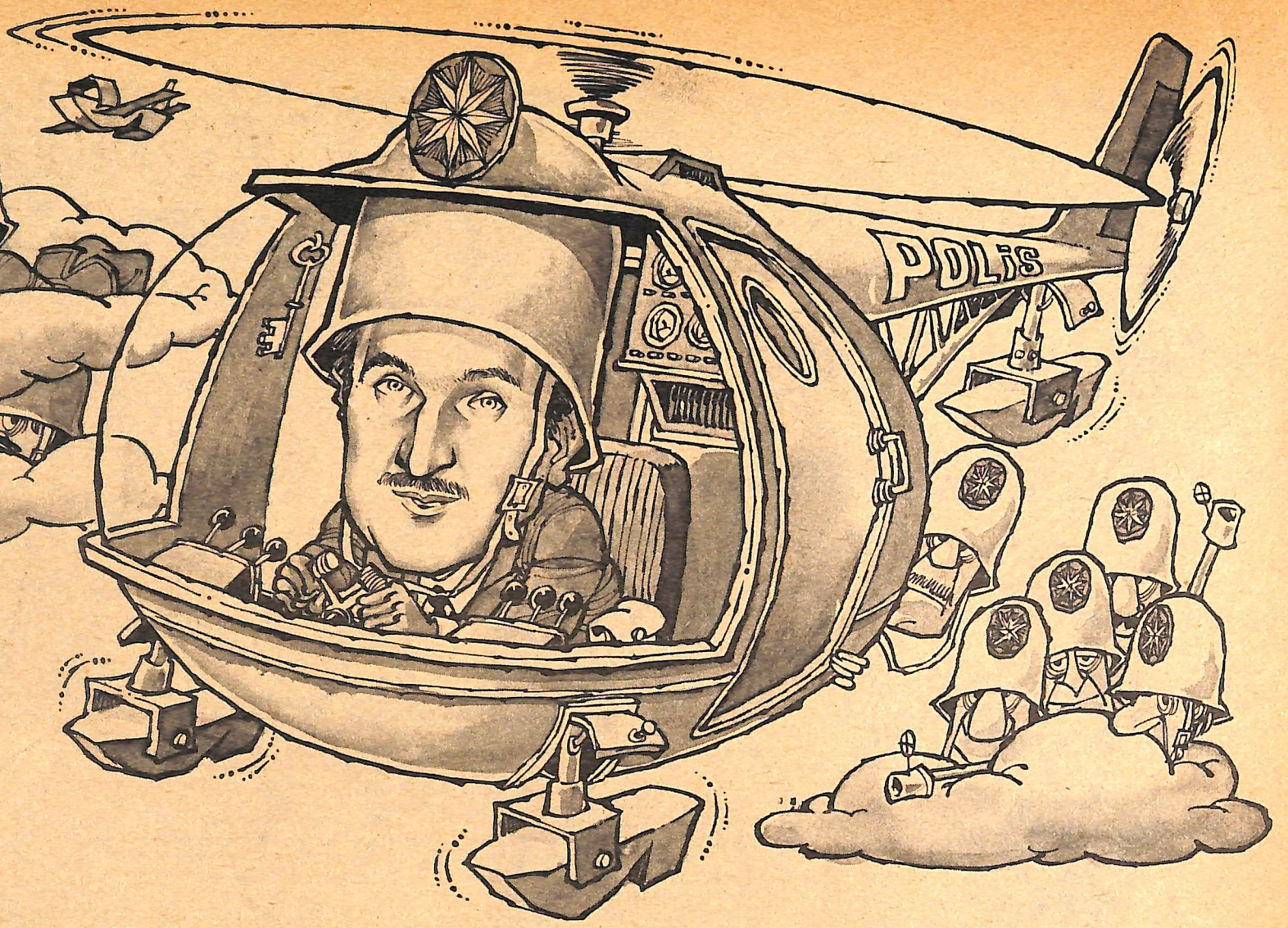
Çarşaf MÜZESİ

Üç buutlu karikatürler dizisi:

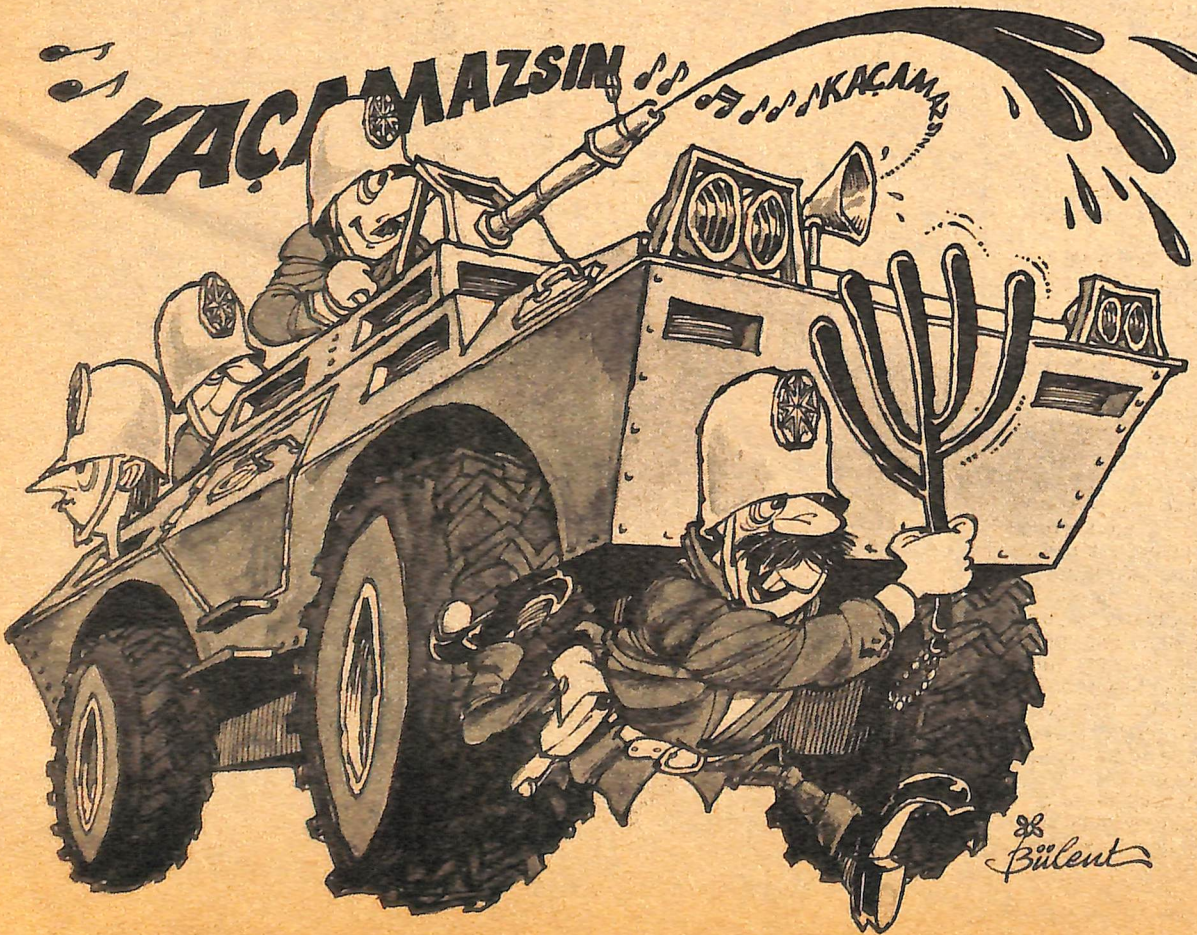
6

İçişleri Bakanı
Asiltürk,
Almanya' da
günlerce kaldı ve
çok neşeli
armağanlar
aldı...

OLUR MU BÖYLE, OLUR MU? HELİKOPTERE TAKUNYA KONUR MU?

Konuuur...

**Ve bundan böyle panzer
düdüğü siren değil,
Zeki Müren olur...**

YILBAŞINDA vatandaşlara hediye dağıtamadığına çok üzülen MSP'li İçişleri Bakanı Sayın Oğuzhan Asiltürk, geçen hafta Almanya'ya gitmiş ve bir sürü cıllı-bicili şeyler aldıktan sonra, Allah'a şükür, yurda dönmüştür.

İlk olarak, halkın çok sevdiği panzerlerin, üstü yıldız kaplamalı ve yanları oranj üzerine siyah puvantiyeli ve de gominislerin üzerine kırmızı boya sıkma yetenekli olanlarından on düzine kadar alan Asiltürk:

"Elimizdeki panzerlerin insanın tüylerini diken diken eden sesi, vatandaşın asabını bozduğu için, bu yeni aldıklarımın sirenin değil, Zeki Müren'in sesi duyulacak ve monte ettiğim bantlar sayesinde gençlerin üzerine yürüyen yeni panzerler "Kaçamazsın... Kaçamazsın" şarkısını, avaz avaz haykıracak!.." demiştir.

Asiltürk, bu arada son sistem aile boyu elektronik coplardan da almış ve bu hediyeği görenin ağzı açık kalmıştır.

Üzerleri bolca vazelinlenmiş olan bu coplar, ucundaki düğmeye basılınca, bir anda 5 tane olmakta ve zamandan tasarruf edilerek, 5 kişinin işi birden hallolmaktadır.

Bunlardan başka, 7 çuval soğan gücündeki göz yaşı bombası, anadan doğma dilsizleri bile bülbul gibi konuşuran ve 1500 mumluk ışığı insanın gözüne doluşturan nefis bir gece lâmbası, uykusuzluktan yakınanlar için kayışlı, fişli, cereyanlı bir uyutmatahtası ve pırl pırl nikelajlı manikür, pedikür takımlarını da yeni yıl hediyesi olarak getiren Asiltürk'e havaalanından karşılayanlar adına, bizim Muhittin çok teşekkür etmiş ve çam sakızı, çoban armağanı diyerek o da Asiltürk'e, bir adet "Anayasa El Kitabı" hediye etmiştir.

POLİTİKACILAR VE
KIRLI ÇARŞAFLARIECEVİT'E GELEN
AŞK MEKTUPLARIVe Ecevit'in 747 Melâhat'e
yazdığı karanfilli şiir

YAYGIN olan kaniya göre sayın Bülent Ecevit, çocukluk yıllarında hayli çarşaf kirletmiştir. Bu konuda bilgisine başvurduğumuz annesi Nazlı Hanımefendi "Bu, oğluma karşı olanların uydurmasıdır.

Ben, on iki yaşına kadar Bülent'çigimi daima kundaklar ve kundakının içine muşamba koyardım. Onun için çarşaflarını kirlettiği iddiası tamamen asılsızdır. İşbu açıklamamın derginizin aynı sayısında, aynı puntolarla yayınlanmasını rica ederim" demiştir.

Öte yandan bilgisine başvurduğumuz okul arkadaşları ise, sayın Ecevit'in bir takım kirlî çarşaflarını, Çarşaf'a açıklamakta sakınca görmemişlerdir. Bu arada matematik hocası merhum Sıfırcı Nazmi Bey:

"Bülent, çoğu kez ayakkabısının burnuna ayna bağlayıp, kızları dikizlerdi" derken, orta l'den arkadaşı 747 Melâhat ise, Ecevit'e yazdığı aşk mektuplarını ve Ecevit'in ona yaz-

dığı ilk şiirleri Çarşaf'a açıklamış ve hemen ardından "Ne olur, ne olmaz" diyerek Uruguay'a tüymüştür.

Bu müthiş ifşaatı, Rahşan Hanım'dan özürler dileyerek, gün ışığına çıkarıyoruz.

747 MELÂHAT'IN ECEVİT'E
YAZDIĞI İLK MEKTUP:

Bülent hayatım,

Benim için ne büyük saadet ki, seninle aynı sınıftayım. Sana bu mektubu yazmak için bir hayli müteredditli günler geçirdikten sonra, kalbimden gelen sese uyarak yazdım işte! Abim duysa, beni öldürür vallahi. Fakat ne yapayım, seni seviyorum Bülent... Daima ve hiç bir zaman hayalimden çıkmıyorsun. Hele tahtaya kalktığın zamanlar elim, ayağım titriyor. Çakacaklar diye ödüm kopuyor. Geçen gün coğrafyacı seni tahtaya kaldırıp Amerika'nın başkentini bilemedin diye dövdüğü zaman, içim parçalandı inan ki... Bütün gece ağladım. Üstelik, yemek de yemedim. Aaa; neden ön sıralarda oturmuyorum? O zaman her şeyi göze alır, sana kopya verirdim.

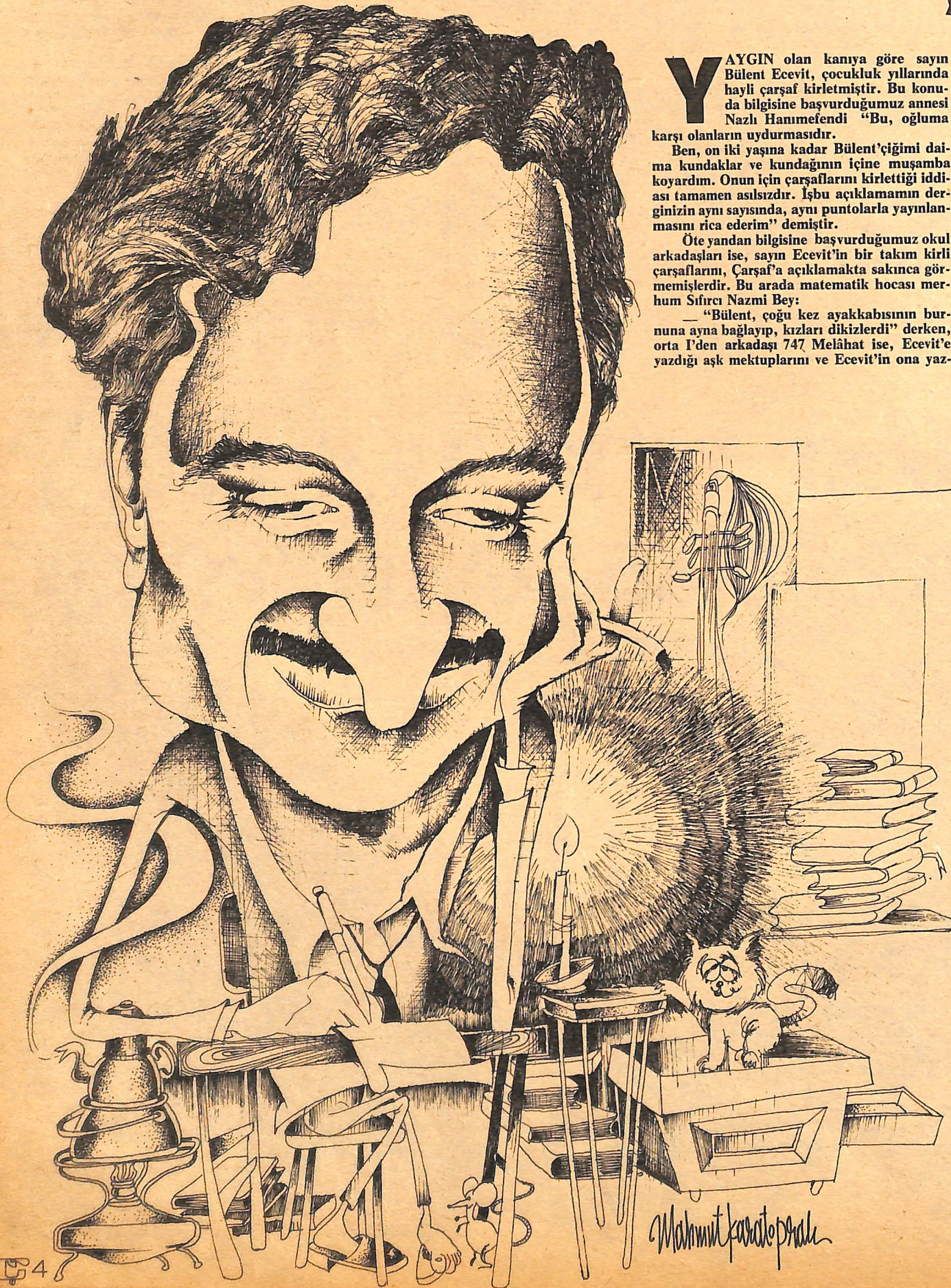
Geçen gün bahçede voleybol oynarken, ayağım kayıp düştüğümde dizkapaklarımın biraz yukarısı göründü diye bana kızmadın ya... Billahi isteyerek olmadı.

Bu hafta, bir gün birlikte ders çalışabilir miyiz? Ben, annemlere Fatoş'lardayım diyeceğim. Fatoş'a söyledim, idare edecek. Kimseye bahsetmeyeceğine de yemin etti. Bana biraz edebiyat öğretir misin canım? Öyle ihtiyacım var ki. Bana kızma ne olur; sen şiir okuduğun zaman, içim bir tuhaf oluyor, gözlerim kararıyor. Çarşamba günü abim sinemaya gidecek, babamgil'den izin alırken duydum. İstersen o gün size ders çalışmaya gelim mi?

Kendim kuruttuğum bir karanfilli sana andaç olarak zarfa koyuyorum.

Hasretle ellerinden sıkırım.

Meliş

SAYIN ECEVİT'İN 747 MELAHAT'IN MEKTUBUNA CEVAP OLARAK YAZDIĞI AKROSTİŞ ŞİİR:

Mektubun şu kalbimde uyandırırken raşe
Ebediyyen seninim ne lüzum var telâşe
Lâle gönderiyorum aldım karanfilini
Acele bekliyorum her teneffüs zilini
Hayatımsın bunu bil sensiz haramdır hayat
Aşkımız yaşayacak bilsin bunu kâinat
Tâ kıyamete kadar sen benimsin Melâhat

Bu şiiri alıp okuduktan sonra feci surette heyecanlanıp gevşeyen 747 Melahat'ın, Bülent'e yazdığı ateşli aşk mektuplarından bir başkası:

747 MELAHAT'IN ECEVİT'E YAZDIĞI İKİNCİ MEKTUP:

24 Ekim 1938

Bülent'çiğim,

Bana kendin yazmış olduğun şiiri okurken bir fena oldum ki sorma! Annem bile akşam farkına varıp "Kız sende bir hal var. Yoksa yine fizik'ten sıfır mı aldın?" diyerek gıryanlara saldı beni. Ah Bülent'çiğim ah, şiirini okurken yadeller aldı beni.

Gece rüyamda, kendimi gelinlik giymiş gördüm. Sen de büyümüş, büyük adam olmuş ve bıyık bırakmıştın. Sabah kahvaltısı etmeden çıktım evden. Rüya mı anlarlar diye korktum. Yazmış olduğun şiirin ilk harflerinden adımın çıkması ne kadar hoş, di mi? Nasıl yaptın bunu hayret ettim. Bu aklınla eminim çok büyük adam olacaksın Bülent'çiğim. Hele geçen gün coğrafyadan 10 alman, beni sevinçlere zebun etti. Bir ara Rusya'nın başkentini bilemeyeceksin sandım da, ödüm koptu yine.

Bir kaç yıl sonra Bülent Ecevit'in Meliş'e yazdığı bir başka şiiri de tarih huzuruna çıkarıyoruz. Bu şiirden anlaşıldığına göre Ecevit o sıralarda Nâzım Hikmet'in birkaç şiirini gizlice okumuş ve hayran olmuştur.

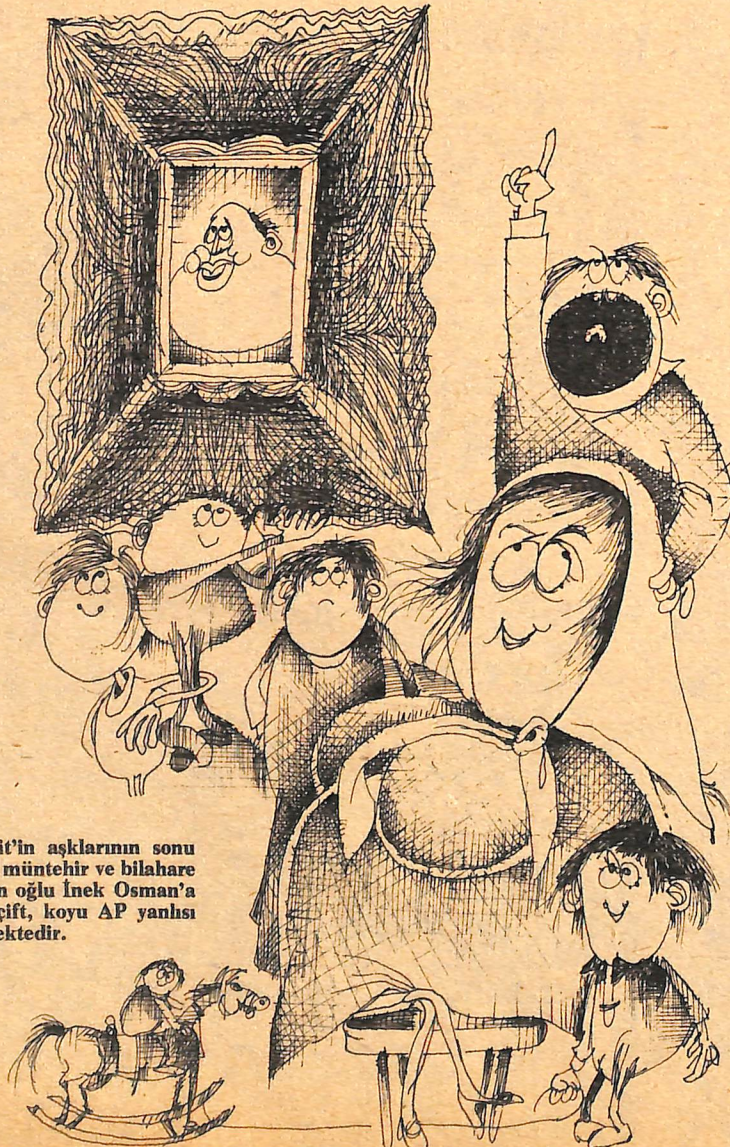
ECEVİT'İN 747 MELAHAT'E YAZDIĞI SON ŞİİR:

Behey
Yüreğimi yakan şey
Meliş
Hamsın daha biraz piş
Bize aşk değil hürriyet gerek
Herkesin yediği balı börek
Bizimki kara somun
Durun atlılar durun
Aranıza katılayım
Köyden köye atılayım
Yaşamak
Hepimize hak
Meliş
Şamatayı bırak
Kulak ver lafımıza
Sen de katıl safımıza
Aksın çeşmelerden
Adalet ve müsavat
Ne duruyorsun
Sen de testini doldur Melâhat.

Bülent ECEVİT

Bu şiir 747 Melahat'le, Bülent Ecevit'in aşklarının sonu olmuş, zavalı kız önce müteverrim, sonra müntehir ve bilahare aynı sınıftan Kanaat Bakkaliyesi sahibinin oğlu İnek Osman'a yar olmuştur. Halen 5 çocuğu bulunan çift, koyu AP yanlısı olup, günde birkaç öğün Ecevit'e giydirmektedir.

Haftaya:
Erbakan'ın
kirli çarşafı

Politik durum

Yazan:
Hüseyin
ZURNA

İç politikamızdaki dalgalanmaları gerçekçi bir gözle değerlendirebilmek, ancak her yönden gelebilecek gaganmaları sineye çekmek ve dövmeyi aklınıza koyduğunuz eşeği semerlendirebilmekle mümkündür.

Çünkü her eşek kolay dövülmez. Eşeği dövemeyen de semerini döver. Kolay dövülemeyecek büyük eşeklere güçlü semerler konması bundandır. Bu arada politik mücadelelerde geleneksel bir nezaket ve diplomatik bir incelikle rakiplerin birbirlerini "Eşek kafalı" olmakla suçlamaları da, maalesef tarihsel bir yanlışlığı ile "Eşek başının" kötü bir baş olduğu sanılışından doğmaktadır. Bir kez ne başı olursan ol, baş olmak kış olmaktan iyidir. Eşek başı olmak ise sovan baş olmaktan evlâdır. Bu işlere karışan da Musa ile İsa değil, doğrudan doğruya Mevlâdır.

Genellikle birbirlerini "Eşek kafalılık"la suçlayan liderlerin, bu şiirli simgesel benzetişte aldanmalarının nedeni, çıkardıkları seslere bir anlam verme inatındandır. Oysa yapılan araştırmalardan anlaşılmıştır ki, eşek kafasında, ağırlığı üç kiloya kadar varan bir beyin vardır. O nedenle eşek kafalı sandıklarımız gerçekte sadece odun kafalıdır ve kimi Mersinli, kimi Yafaalıdır.

SİYASAL ortamımızı son günlerde iyice bulandıran ve kurumaya yüz tutan demokrasi mayasını bir ölçüde sulandıran en ilginç açıklamalar, hem muhalefet, hem de iktidar kanadından aynı anda gelmiştir.

Her iki kanaat birbirine dönerek, kronometrik bir zaman ahengi içinde:

-Ben senin bacağına sıçarım, demişlerdir.
Şimdi basın bunun ayrıntılı yorumlarını yapmakta, önceliği kimin alacağını saptamaya çalışmaktadır.

Siyasetçilerimizin de bu güçlü çabalara katkıları büyüktür ve ülkenin geleceği tam anlamıyla düdüktür.

Ayrıca siyasetçilerin çalışmalarını başka çalışmalardan da ayırmak yerinde olur. Böyle önemli konuların özü yüzeyde değil, derinde olur.
Bu derinliğe gözlerimizi çevirince gördüğümüz odur ki, siyasetçilerimizin çalışması "Çalmak" fiilinin müşareket türüdür. Öptü, öptüm, öpüştük, örneğinde olduğu gibi.. Sık sık çalışmaktan dem vurulması bu açıdan ele alındığında güreş gibi bir gerçeğe sade parmağımızı değil, ayağımızı da basmış oluruz.

Siyasetçilerimiz ak bir gönül ve arı bir niyetle:
-Çaldım, çaldı, çalıştık, demek istemektedirler.

Ve doğal olarak deveyi hamudıyla yemektedirler. Bu arada hamutlu deve bulamayanlar o hepimizin bildiği başka şeyleri yemektedirler.

VATANDAŞ, çağlarla yoğurulmuş bir enayilikle ahmaklığın, ışıklı bilinci ve bitmeyen bir komanın görünmeyen uyanışı içinde sormaktadır:

-Hey inekler nereye?
İnekler cevap vermektedirler:

-Su içmek için dereye..
Böylesi bir demokrasi ve uygarlık düzeyinin karşılıklı kurulmuş olan sevimli dialoguna son kez katılmış olan mezarcı Mahmut şöyle demektedir:

-Dere dere derekos, geldi gitti Vardikos. Ben uyan-dım hiç deme. Uyusan bilmem neme, uyansan bilmem neme..

Mahmut'un bu sözleri alkışlarla karşılanmıştır. Hiç kuşku duymayın Altın diş Zehra frengiye karşı aşılarmıştır.

Unutmayalım ki en başta üç önemli sorumuz var. Bunlardan biri sayıtlardaki kurum, ikincisi TV'deki oturma, üçüncüsü de politik durumdur. Duruma en ahenkli kafiye "Ben sana korum"dur.

Kor mu, komaz mı bunu, tabii zaman gösterecektir. Burada bize düşen görev, toplumsal kalkınmamızda söyleyeceğimiz söyleyedir.

Söylevlerimizin kutlu, yarınlarımızın mutlu, palavraların hudutlu olması dileğiyle...

Sine—Çarşaf
bu filmi okuyucuları için büyük
fedakârlıklarla elde etti.

Bu öykünün hazırlanışında yardımını esirgemeyen
Lecisör Çetin Ergsan Bey'e teşekkürü borç biliriz.

Hasene Melek

Senaryo: **Kandemir KONDUK**

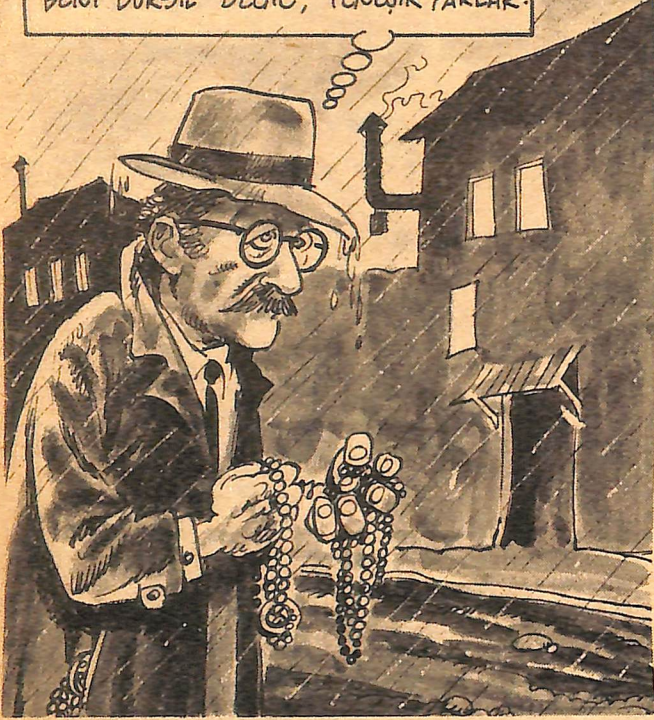
Kamera: **Bülent DÜZGİT**

BU öykünün TV'deki 5 filmlik dizide gös-
terilmeyen "HANENDE MELEK" isimli
filmle en ufak bir ilgisi olmadığı için, herke-
sin sakın olmasını ve okurken kafayı bulma-
sını önemle rica ederiz.

-MÜDÜRIYET-

Davavekili Hasan Ayni, kasabaya gelen
Hasene Melek isimli şarkıcıya fena
carpılmıştı ..

ÖNCE KAFAYI ÇEKTİM, SONRA DA
HASENE MELEK'E YEDİRMEK İÇİN
KARIMIN ZIYNETLERİNİ ARAKLADIM.
BENİ "DURSİL" DEĞİL, TENEŞİR PAKLAR!

ŞİMDİ ÇETİN ERGSAN İSTEDİĞİ
İÇİN, 68 DAKİKA YÜRÜYÜP
ONDAN SONRA HASENE ME-
LEK'E VARMALIYIM. MİLLETİ
DE SIKINTIDAN PATLATMALIYIM...

Sonunda davavekili Hasan Ayni, Hasene
Melek'in şarkı söylediği kahveye geldi...
(Çok şükür.)

DAVAVEKİLİ GELDİ..!

KANDIRMA BENİ,
PENCÜSE GELDİ.
OYNA
HADİ !..

AAAAH... AAH..
UMURUMDA DEĞİL
KİM NE DESE;
BU SESE YANDIM
BEN, BU SESE !..

NuRoooh!

GECE KAPLADI HER YERİ. ♪
GELDİN Mİ MORUK SERSE-
Rİ. ♪
VAY ANAM, VAY, VAY !.. ♪

BU MORUK GALİBA
SONUNDA
BİZİM ASSOLİSTİ...
HADİ HAYIRLISI.....

TARUMAR OLAN KÂLB-İ
PERİŞANIMI İŞTE BU İLÂHİ
SES MAMUR EDİYOR !..
RUHUM BENİM !..

SİNEMDEKİ YARELERİ ...

ALLAH KAHRETSİN !.. BU YAŞLI SAR-
HOŞTAN KURTULAMAYACAK MIYIM ?..

HERİFİ SÖ-
VÜŞLERKEN,
KARISININ
BİLEZİKLE-
RİNİ CEBE
İNDİRİRKEN
DÜŞÜNSEY-
DİN !..

Davavekili ortalıkta bir iki dalga-
landıktan sonra Yunan şilebi
gibi karaya oturdu...

LİN GARSON !.. VER ŞUNLARI
DA "BİR DAME DÜŞÜRDÜ Kİ
BENİ BAHTI SİYAHIM BİLLAHİ
BU SEVDADA BENİM YOKTUR
GÜNAHIM" I OKUSUN...

Hasene Melek, yaşlı âşığının gönder-
diği hediyeleri cebeye indiriyor ama,
moruğa yine de yüz vermiyordu...

SEN KENDİNE KENDİN GİBİ
BİR KARNABAHAİR SEÇ... ♪

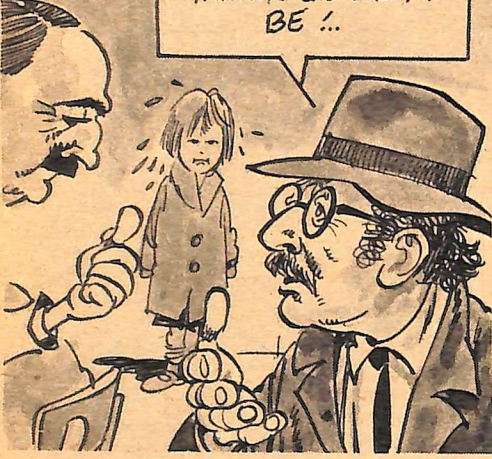
YÜZÜNDEN NE HAYIR
GÖRDÜK DE ARKANI
DÖNÜYORSUN BE !..
DELİ Mİ NE !..

O sırada...

BEYBABA !.. SENİN KIZ GELMİŞ.
EUDEN İSTİYORLARMİŞ..

BÖYLE FISTIK BURDA
BIRAKILIR DA,
EUDEKİ GUDUBETİN
YANINA GİDİLİR Mİ
BE !..

Sonunda, Hasene Melek programını bitirince, Hasan Avni de iyice su yapmaya başladı...

ULAN YALANCI KEMANCI !..
HANI BU KARIYI BANA A-
YARLAYACAKTIN !.. N'OLDU
VERDİĞİMİZ ALTINLAR !..

BANA BAK KO-
CA BUNAK !..
"HADI GEL" DE-
SEM SANKİ
Bİ Şİ YAPABI-
LECEK MİSİN ?..

YOĞURT MU ?

Hasene Melek'in sözleri davavekilinin tepesini attırdı. Yaşlı âşık iyice tırlattı !..

ORASI BELİ OLMAZ !.. HELE BİR
KOYNUMA GİR, EĞER SANA
ARANJMAN BİLE SÖYLETTİR-
MEZSEM YÜZÜME TÜKÜR !..

AY !.. AAAH !..
ÖZEL
PERUĞUM
DÜŞÜYOR !..

VAY IRZ DÜŞ-
MANI VAY !..
YÜRÜYÜN !..

...Ve sanatsever kahveci, adamları ile birlikte, assolistine sulanan davavekilini bir güzel ıslattı... Paspas gibi kapının önüne attı...

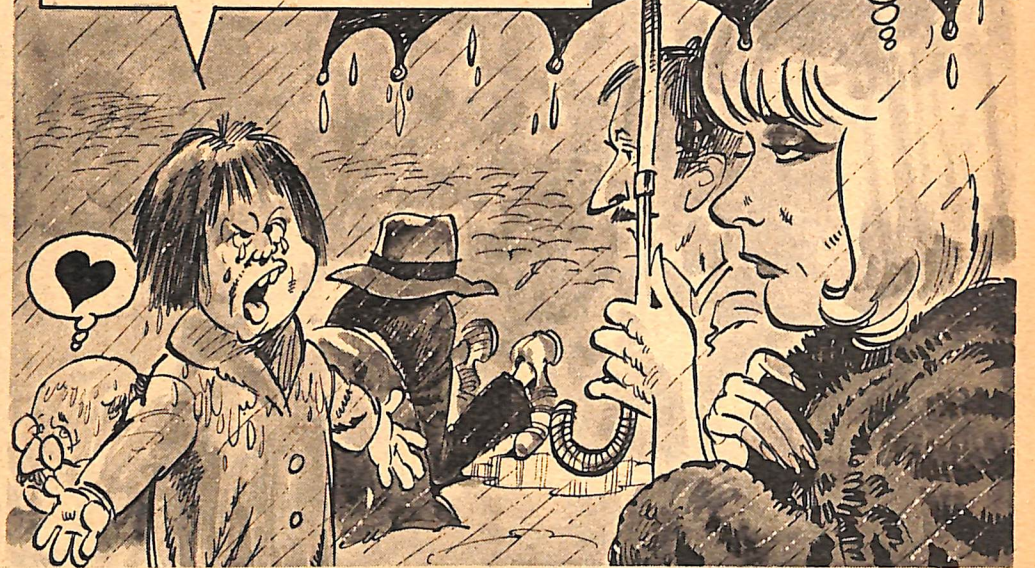
BABA, BABACIM !.. SENİN GİBİ BABA OL-
MAZ OLSUN !.. KALK HADI !.. ÖĞRET-
MEN SÖYLEDİ, YAĞMUR YAĞARKEN
SOKAKTA YATMAK SAĞLIĞIMIZA ZA-
RARLIYMIŞ !..

Az sonra...

KAMERAYA PROFİL VERECEĞİNİZE, BİR
OMUZ VERİN DE BABAMI KALDIRALIM.
ÇETİN ERGŞAN'IN YÜZÜNDEN TAM
1,5 SAATTİR YATIYOR ZAVALLI !..

VAH !.. VAH !.. VAH !..
ÇİLELİ, YUMAKLI
YAVRUCAK !.. AH !..

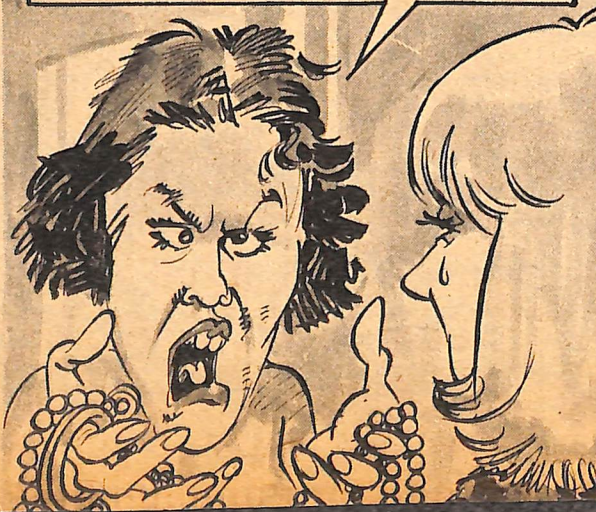
Hasene Melek ve garson, kıza acıyıp moruğu sırtlandılar ve eve getirdiler...

NEEE !.. HEM BİLEZİKLERİ-
Mİ YEDİR, HEM DE O ŞİLLİĞİ
EVE GETİR HAA !..

O BENİ DEĞİL,
BİZ ONU GETİR-
DİK HANIM !..
YARDIM OLSUN
DİYE !..

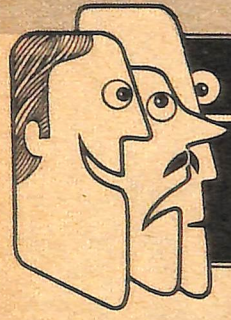

TESEKKÜR EDERİM, ÇOK İYİSİNİZ.
BUGÜNE DEK BÜTÜN MÜCEVHERLE-
RİMİ YEDİNİZ... AFİYET OLSUN...
ŞİMDİ BUNLARI DA ALIN, YETER Kİ
ŞU HERİFİ GETİRDİĞİNİZ GİBİ GÖTÜRÜN.

Hasene Melek bu kerevizli kö-
nuşma karşısında gözyaşlarını
tutamıyor ve çamurlu yolda
ağır ağır yürüyordu... Tabii bu
film de Çetin Ergşan'dan baş-
ka kimse anlamıyordu...

tipler

GETİN ALTAN

DOLAP

ONU nerede tanıdığımı, şimdi hiç anımsamıyorum. Uzunca kamburumsu boyu, kısa olduğu için elle düzeltilivermiş kır saçları, özensiz sakal traşı, daima nekre bir gülücüğü gün kalıbına dökülmüş dudakları ve Karagöz'üne benzeyen genizden sesiyle turne tiyatrolarında oynayan bir sanatçıydı.

Herkesin her ağzını açışta kendisinden bir nükte beklediğine inanmış, buna da alışmıştı.

Dudaklarında yapışık kalmış nekre gülücükle ses tonunun güldürüye dönük avantajını saf bir halk adamı öfkesiyle karıştırır ve nükte yerine bunu kullanırdı.

O nedenle de, her ağzını açışta, çevresindekiler hep gülerlerdi.

Bir parça eziklik, bir parça hoş a gitme, bir parça da yanına gelenleri kendince ödeme duygusundan ortaya çıkan bu kendine özgü görünüşün arkasında ne vardı? Oraya hiç bir zaman yaklaşamadım.

Bir dostunu görünce, olağanüstü sevinmiş gibi:

- Vay mirim, diye Osmanlı usulü kandilli bir tiyatro selâmı verirdi.

- Yahu nerelerdesin?

- İki nikâhla rakı kadehinin arasında volta atıyorum.

Nikâhın birisi evdeki karısı, öteki de tiyatroydu.

Karşılaştığı tanıdık da genellikle nükte yarışına pey sürmek ister ve çokçası kabak gibi bir laf söylerdi:

- İki nikâhın varsa birisini bize devretsene...

Çiğliği görmezlikten gelen bir olgunlukla:

- Tiyatroyu vermem, evdeki zebellâyı al götür istersen, zaten alıştık, derdi.

"Zaten alıştık" sözcükleri pek fark edilmeyen ince bir parantez arasında çıkardı ağzından.

Bazan çiğlik ölçüyü taşardı:

- Bari güzel mi?

- Benden güzel değil, istersen beni al götür.

Ve tiksirikli gülücüğüyle lafı ustaca değiştirirdi:

- Niye hiç görünmüyorsun, özledik yahu, nerelerdesin?

İnsanların hırtlığına alışmıştı. Sözde nükteleşmeye dönük takımlarda kendisinin daima bir basketbol filesi yerine konmak istendiğinin farkındaydı. Dangelak şakasının da dangelakça olduğunu biliyordu. Ama tavrını değiştirmez, her gördüğüne:

- Vay mirim, diye kandilli bir selâm çakmaya devam ederdi.

Rindmeşrepliği benimsemişti; bu görünüştünden ötürü sevildiğine inanıyordu.

AKŞAMLARI rakı içerken, masada bulunanlardan biri mutlaka:

- Ne olur şu federasyon hikâyesini bir daha anlatsana, diye tuttururdu.

O da anlatırdı:

- Ulan, vaktiyle bir karı aldık, futbolcuya kaçtı. Haydi o kafadan anlamıyor, ayakta anlıyor, dedik. İkincisini aldık. İkincisi de güreşçiye kaçtı... Üçüncüyü pazarlıkla aldım, bak futbolcuyla güreşçiye kaçmak yok, diye. Geçenlerde Beyoğlu'nda beraber yürüyoruz. Bir tanıdık çıktı karşıma. Ayak üstü laflamaya başladık. Birde baktım, bizim karıyanımdayok. Ulan nerde bu karı diye, sağa sola bakındım, ilerde bir fotoğrafçı dükkânı önünde durmuş, resimleri seyrediyor. Hemen koştum yanına, hangi resme bakıyor diye bir göz attım; yumruklarını göğsüne kaldırmış bir boksöre bakıyor. Yürü ulan namussuz, dedim, federasyona mı çalışıyoruz yani..

Ağızdan ağza dolaşıp, herkesi hoşlandırıran bir öyküydü bu..

Bu öykünün altında belki de bir duygu dramı vardı. Ve bu öykü o dramı kapatmak için bir tepki olarak kahkaha salmasıyla ortaya çıkarılmıştı.

Ne zaman beraber olsak onun:

- Vay "mirim" li temennahlarına bakar, gelenlerin kuruca asılışlarını seyrederdin:

- Bir daha anlatsana şu federasyon hikâyesini...

O da kadehini ağzına dikip koyar, başları anlatmaya:

- Ulan, vaktiyle bir karı aldık, futbolcuya kaçtı...

Masadakiler hemen gülmeye başlardı:

- Kah kah kah, diye..

ASKERLIK yaptığım günlerdeydi.

Askerken gazetelere yazı yazmak yasak olduğu için korkunç bir sıkıntı içindeydim. Evde iki çocuk vardı. Ahmet'le, Mehmet. Takma adla yaptığım roman çevirilerinin tefriki ancak beş kâğıt getiriyordu. Onu da her zaman alamıyordum. Bunalıp duruyordum.

Bir öğle sonrası ona rastlamıştım. O da hastaneden yeni çıkmıştı. Temsiller vermeye gelmiş olan bir tiyatro trubunda çalışıyordu. Akşama kadar boştu.

- Gel bir yerde oturup, içelim; ama bende fazla para yok, dedim.

Ceplerini karıştırdı, onda da fazla bir şey yoktu.

Veresiye içebileceğimiz bir yer bulduk. Ama vakit öğleyi geçmiş olduğu için lokanta kapalıydı. O:

- Yahu mirim, nerde içsek, diye avu-
cuyla saçlarını karıştırıyordu.

Birden:

- Dur, dedi, bir şişe rakı alıp parkta içelim.

Aklım yattı benim de:

- Olur, dedim.

Tütüncüden bir küçük rakı aldık, kendin en büyük parkının yolunu tuttuk.

Yolda dertleşiyorduk. O hastanede yattığı sürece tiyatroya borçlanmıştı. Ayrıca oyuna sarhoş gelmesi de yasak edilmişti. Akşama temsile beraber gidersek, tiyatronun sahibi belki benim hatırıma bir şey demezdi. Tiyatronun sahibi de ünlü bir oyuncuydu ve dostumuzdu. Bir şey demeyeceğine emindim ben.

Elimizde gazeteye sarılı şişeyle yürüyorduk.

Parka girdik. Gözümüze kuytu bir bank kestirip yanyana oturduk... Gazete kâğıdından çıkardık şişeyi. O usta bir alışkanlıkla şişeyi aşağı doğru yatırıp dibine avucunun köküyle iki kez vurdu. Mantar yarı yarıya çıktı şişenin ağzından..

Bir fırt ben, bir fırt o...

- Mirim boş vereceksin hayata..

- Bırak be kardeşim, boş versen de aynı bokun soyu, boş vermesen de...

O:

- Bizimki evde dikiş dikmese, bizim de durumumuz ayna, diyordu.

Arada sırada da öksürüyordu. Aslında kronik tüberkülozdu.

Parkin öteki ucunda, lunaparkin dev boyutlu dönme dolabı dönüyordu.

Şişede rakı yarıya inmişti. Ama henüz sohbeti kahkahaya çevirememiştik.

- Bu rakı yetmeyecek bize, dedim.

Şişeye baktı:

- Yetmeyecek, dedi.

- Gel şu karşıdaki dolaba binelim, hem döneriz, hem içeriz, daha iyi tutar.

Bir mucize bulmuşuz gibi sevindi:

- Yaşa mirim, haydi gidip binelim.

Girdik lunaparka... Çoluk çocuk bir yığın insan, lunaparklara özgü bir şamata ortasında kaynaşıp duruyordu.

Dönme dolaba yaklaştık.

Aklımda kaldığı kadarıyla bir liraya beş kez döndürüyorlardı galiba...

Cebimizdeki bütün paraları verdik:

- Bu paraya ne kadar döndürürsen o kadar döndür, dedik.

Biraz sonra dolap ağırlaştı ve durdu. Dolap salıncaklarına binmek için merdivenli kürsü gibi bir yerin dibinde kuyruğa girdik. Arada bir, şişeden birer fırt çekiyorduk.

Sıra bize geldi. Dönme dolapçının adamı:

- Çocuk falan yok mu, dedi.

- Yok, dedik.

- Öyleyse karşılıklı çaprazlama oturun, denge bozulmasın, dedi.

Karşılıklı çaprazlama oturduk. Neşelenmiştik, gülüyorduk.

Oturduğumuz salıncak yavaş yavaş yükseliyor, aşağıdaki kürsünün önüne gelen boş salıncaklara yeni müşteriler biniyordu.

Bir fırt ben içiyordum, bir fırt o... İnsanlar karıncalar gibi dolaşıyorlardı parkta...

Derken bir ırgalanma oldu. Sürat arttı. Dolap yükünü almış, motora yol verilmişti...

Uçar gibi yükselip, düşer gibi alçalıyorduk. İnsanlar bir büyüyor, bir küçülüyor, parkın havuzu bir görünüyor, bir kayboluyordu.

Bir fırt ben içiyordum, bir fırt o... Başımız dönüyor gibiydi. İçkiden mi, dolaptan mı, orası pek belli değildi...

Ve gülüyorduk...

Konuşmadan gülüyorduk.

Bir tepelere vuruyor, bir uçurumlarainiyorduk. Hayatımızın tüm grafiğini bir anda yaşıyorduk sanki...

Ve insanlar da bir büyüyor, bir küçülüyordu.

Döndük, döndük, döndük...

Dolap durdu, tekrar döndü. Tekrar döndü, tekrar durdu. Yeni müşteriler bindi, eski müşteriler indi...

Bize kimse bir şey demiyordu. O:

- Herifler bizden hoşlandı, galiba hiç indirmeyecekler, diyordu.

Sonunda artan baş dönmesiyle usandık dolaptan. Ben, dolap kürsünün yanından geçerken, elimi dolapçının adamına sallıyordum:

- Artık ineceğiz, diye bağıırıyordum. Bir süre sonra indik...

Akşam oluyordu.

Temsil saatine kadar, biraz daha içmeyi düşünüyorduk. Kredimiz olan lokanta herhalde artık açılmıştı...

Boşalan rakı şişesini bir tarafa atmıştık elimizden...

Ben yazarlıkla işsizliğin zorluğundan yakınıyordum, o tiyatronun belâlarından.

Lokantada da içtik bir süre...

Tiyatroya geldiğimizde temsil başlamıştı. Feydeau'nun "Dindon" unu adapte etmişler, onu oynuyorlardı.

Bizim dostun iki ayrı kompozisyon rolü vardı. Bir tabloda sağır bir ihtiyar, bir başka tabloda da komiser olacaktı...

İhtiyarı oynayacağı tablonun geçtiğini sanarak, kimseye görünmeden komiser kılığına girip öyle çıkmıştı sahneye... Oysa daha hiç sıra gelmemişti kendisine...

Kulise geri çektiler hemen...

Seyirciler anlamsız bir komiserin birden sahneye fırlamasına gülüyorlardı...

Tiyatronun sahibi küplere binmişti:

- Yok, bu böyle olmaz, gözünün yaşına bakmadan kovacağım bu serseriye, di-yordu.

O ise dönme dolabı anlatıyor:

- Mirim kızma kızma, bir gün sen de gel hep beraber binelim, diyordu.

Oyunun sonunda selâma çıktığı zaman da halkı kandilli temennahiyla selâmladı yine...

Kırk yılda bir karşılaşırdık.

- Vay mirim, diye kandilli selâmını verirdi hemen.

Sonra da:

- Yahu derdi, neydi o dolap.... Geçmiş kınalı dünyada bütün dolapların en unutamadığımı o oldu..

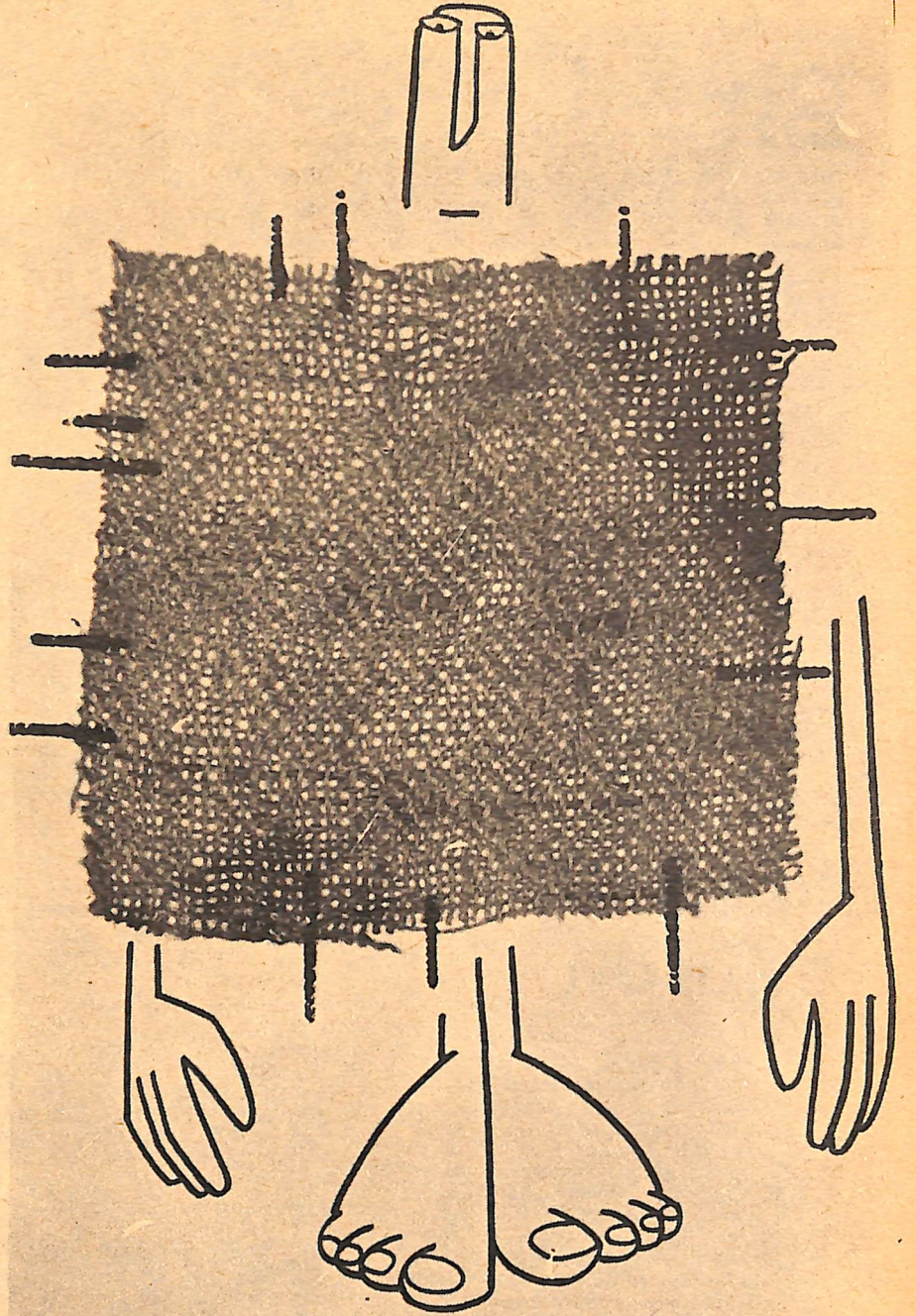
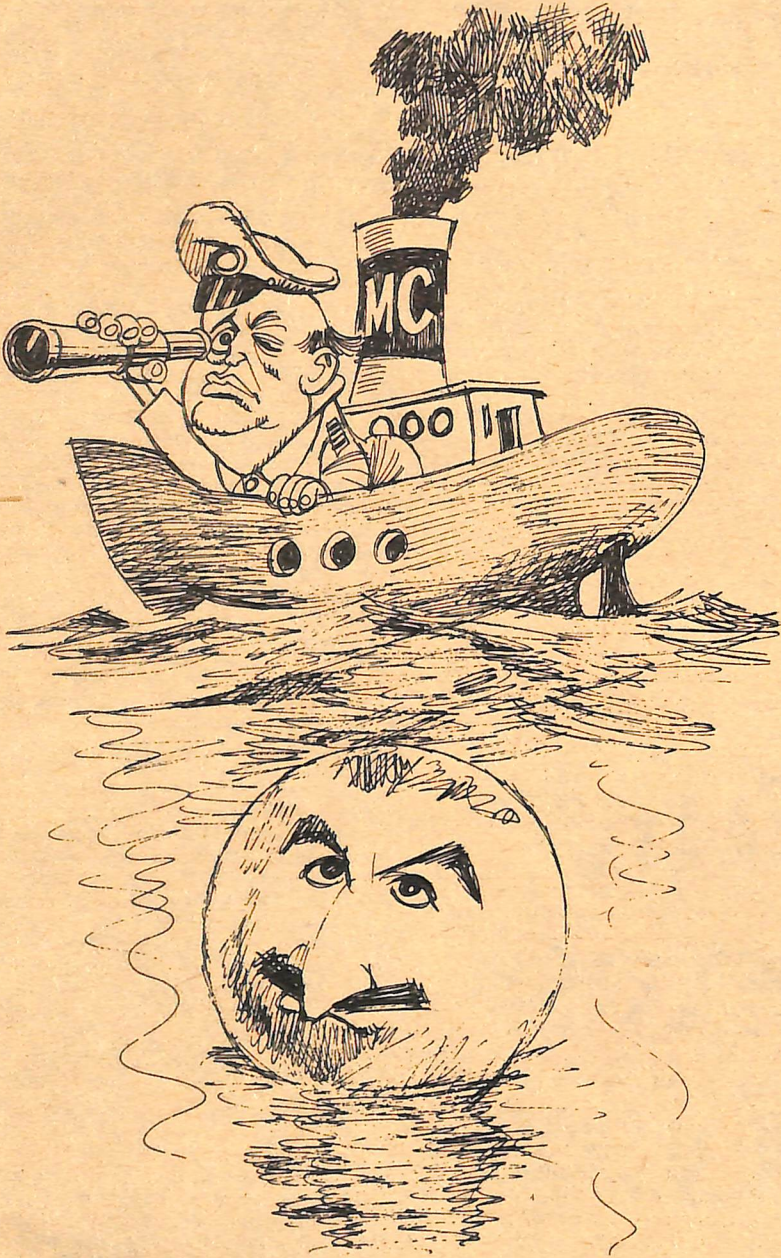
Demirel: Ecevit başıboş mayın gibi sataşacak ver arıyor

yakalayan gör
cezalandırılıy

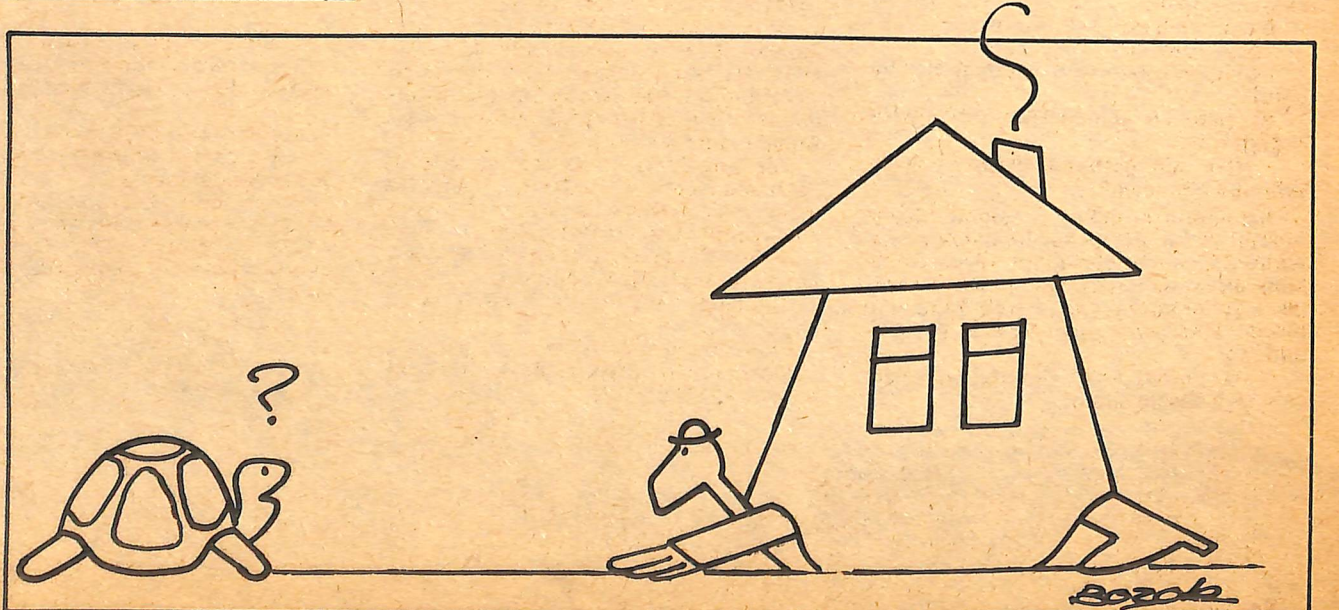
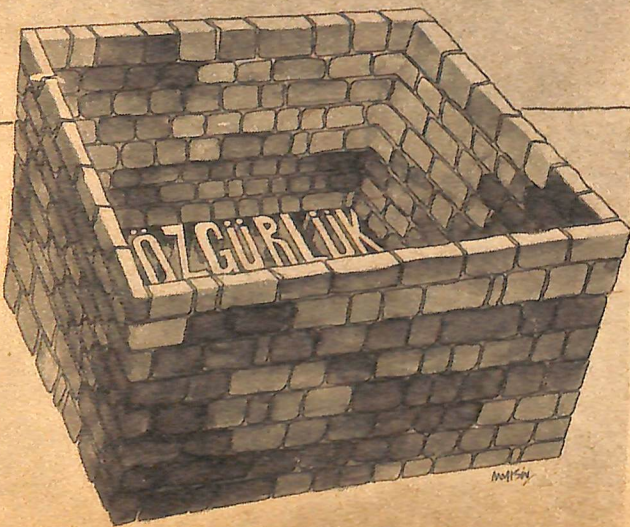
●CHP Lideri, «Dürlüşt göre bildiklerini açıklamalı ve sorumluluklarını mertçe yerine getirmelidirler» de

ANKA
CHP Lideri Ecevit, dün verdiği demec olaylar konusunda hükümeti suçlamıştır. "Dürlüşt kazasında güvenlik kuvvetlerinin e timsi . nedeninin hükümetin saldırılarına el olduğunu, saldırıların yakalayan görevi landırıldığını" söyleyen Ecevit, "Öyse, an pövedinin hükümeti açıklama ve görev e yapmalarıyla can güvenliğinin oradan bir ünlüde ölenebilir" demiştir.

Ayrıntılı haber orta

Uğurçetin

Bir MARKOPAŞA vardı... AZİZ NESİN

(2)

Dünya Kralları işi azıttılar

"İngiltere, İran ve Mısır devlet başkanlarının Türkiye'deki büyükelçilikleri aracılığıyla aleyhine dava açmalarına ve İran Şahı ile Mısır Kralı'na hakaret sayılarak, üçer aydan altı ay hapis yatmama neden olan bu yazıyı yazmamın amacı, Türk halkının büyük ekonomik sıkıntılar içinde bulunduğu o günlerde basımımızın sürekli olarak bu üç devlet başkanının evlenme boşanması ve çocuk yapmasıyla uğraşarak, kamuyu boş yere oyalamalarını eleştirmekti.

99
A.N.

Pamuk Prenses Elizabeth doğurdu

"Büyük Britanya devletinin Türkiye'deki büyükelçiliği aracılığıyla aleyhine dava açmasına neden olan yazının konusu Prenses Elizabeth, yazının yayımlandığı tarihte devlet başkanı olmadıysa da bu davadan heraat etmiş miyim. Yargılanmamın ilk duruşmasında, iddianamede, Ankara'daki İngiliz büyükelçisinin önce Mısır büyükelçisine geldiği, sonra birlikte İran büyükelçisine gittiği, daha sonra üçünün birlikte nasıl Dışişleri Bakanlığına giderek Bakana şikâyetle bulunup dava açılmasını istedikleri ayrıntılarıyla anlatılıyordu. Dava konusu olan küçük yazıyı aktarıyorum.

99
A.N.

ANKARA radyosunun hırıltı, dırıltı ve gürültüsü arasından güçlükle duyulmuştur. Üstünde güneş batmayan, ama sömürge insanları batan şahane İngiltere İmparatorluğunun nazenin pamuk prensesi Elizabeth, Eminönü meydan saati ayarıyla dün gece saat üçü on bir buçuk dakika, dört saniye geç doğurmuştur. Krali yumurcağın haşmetli validesinden dünyaya gelişi sırasında İngiltere İçişleri Bakanı, dünya kapısında, Dışişleri Bakanı da dış kapıda nöbet tutuyorlardı. Bu şahane doğum münasebetiyle, yol gitmez, kuş uçmaz, kervan geçmez, doktor bilmez, bakan uğramaz köylerimizde davullar zurnalar çalınacak, ileri gelenlerimizin ve büyüklerimizin etekleri zil çalacaktır.

Prensesle prensin ilk randevularından tam dokuz ay, dokuz gün, dokuz saat, dokuz dakika, dokuz saniye sonra şahane yavrunun dünyaya gelmesi, İngilizlerin ne denli sözlerini tuttuklarını bir kez daha dünyaya ispat etmiştir. Yaşasın yavru kral!

26 Kasım 1948
(Markopaşa)

Açıklama-Prenses Elizabeth'in aşkı, evlenmesi, sonra da doğurması olayı, bizim radyo, ajans ve gazetelerimizde aylarca o denli ayrıntılarına dek, uzun uzun yayınlanmıştı ki, Türk halkı hiç de bu denli ilgilendirmeyen olaya basın-yayında öylesine geniş yer verilmesini eleştirmek amacıyla bu küçük yazıyı hiç önemsemeden yazmış, bu yazı yüzünden koskoca Büyük Britanya devletinin aleyhine dava açacağı aklıma gelmemiştir.

Bedeli 6 ay hapis cezası olan iki yazı

DİKKAT ettiniz mi, son günlerde krallara ve kraliçelere bir azgınlık geldi. Kimi evleniyor, kimi boşanıyor, kimi çocuk yapıyor...

Bir zamanlar, İran Şahı evlenecek oldu; sanki el maliyla gerdeğe biz girecekmişiz gibi düğün-bayram ettik. Zavallı Türk halkı, bir pazar olsun gezmeye çıkamazken İran Şahı'nın düğününe en pahalısından hediyeler gönderildi. Gazeteciler, yazarlar, bölük bölük askerler gönderdik. Sözümona biz cumhuriyetiz de İran da krallık...

Ne oldu, ne bitti bilmeyiz. İran Şahı'nın karısı ve Mısır Kralı'nın da kızkardeşi olan güzel Fevziye'cik, Şah'ın burnunu mu beğenmedi, her ne olduysa, kocasını Tahran sarayında şahlık asası elinde sipsivri bırakıp, ağabeyisi olan Mısır Kralı'nın yanına kaçtı. Şimdi öğrendik ki, boşanmışlar. Biz cumhuriyetiz, bize bunlardan ne değil mi? Yooo... Bizimkilerde bir ah-vah, gazetelerimiz, radyomuz iki gözü, iki çeşme kan ağlıyor.

Derken, arkadan Kral Faruk da, İran Şahı'nı kışkanmış olacak, karısı Prenses Feride'yi boşamış. Resimlerine bakılırsa, hani Feride de, Feride... Nasıl kıydı bilmem. Neden olarak da, Feride'nin hep kız doğurduğunu, bir türlü oğlan doğuramadığını ileri sürüyormuş. Bu da gösteriyor ki, kralların gözünde kadın kuluçka makinesinden başka bir mal değildir. Oysa bizim köyde, kız çocuğunu da, oğlan çocuğunu da yapan hep erkektir.

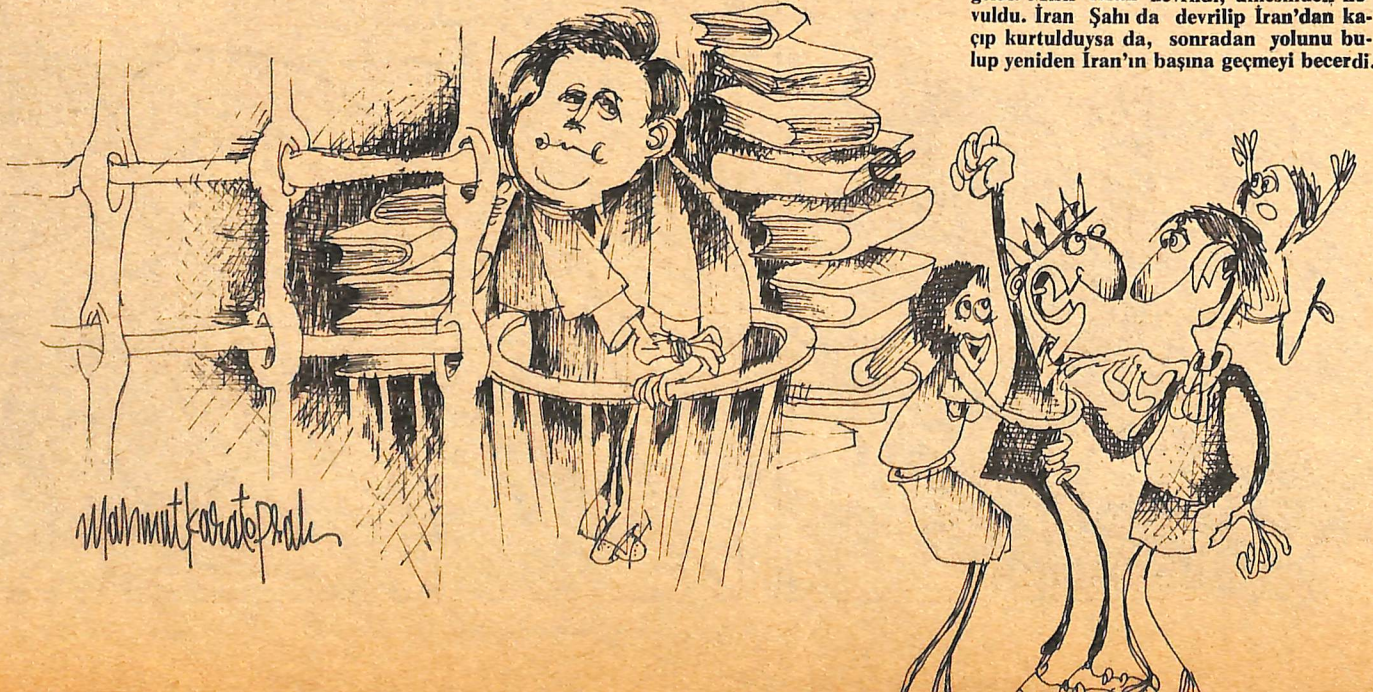
Kral Faruk, geniş bir araziye, paha biçilmez mücevherleri, pekçok malı Prenses Fevziye'ye bağışlamış. Eh kraldır, bağışlar. Bunca malı, mülkü kazma sallayıp, ya da kafa patlatıp kazanmadı ya... Bu yeni karısı oğlan doğurursa ne iyi, doğuramazsa hadi o da yallah... Ona dabeş-on çiftlik, haydi gelsin yenisi... Amasya'nın bardağı, biri olmazsa biri daha... Koca Mısır'da arazi mi yok, çiftlik mi yok, mücevher mi yok, yoksa karı mı yok... Zavallı Mısır fellâhının da Nil bataklıkları içinde çalışıp yaşayacağı diye anası ağlasın; bir yandan haşmetli Mısır Kralı'nı, bir yandan da ondan daha haşmetli İngiliz İmparatoru'nu beslesin dursun.

Biz cumhuriyetiz, Mısır Kralı'ndan bize ne değil mi? Yooo... Baksanıza gazetelerimiz, radyomuz, ajansımız ah-vah ediyor. Mısır Kralı, İran Şahı'nı kışkanıp karısını boşadı. Şimdi de ister misiniz, Türkiye Cumhuriyeti Kralığının kraliçesi, prensleri ötekilere özenip de karılarını dehesinler. O zaman görün curcunayı. Çünkü Mısır'da, İran'da kral bir tane hiç olmazsa. Oysa bizde şahlar, şahbazlar, krallardan geçilmiyor. Şeker kralları, pirinç kralları, zeytinyağı kralları... Hepsi de küçük dağları ben yarattım, büyüklerini de şef yarattı diyor.

Bugünlerde krallar azdı, başlarına bir gelecek var gibi...

27 Kasım 1948
(Markopaşa)

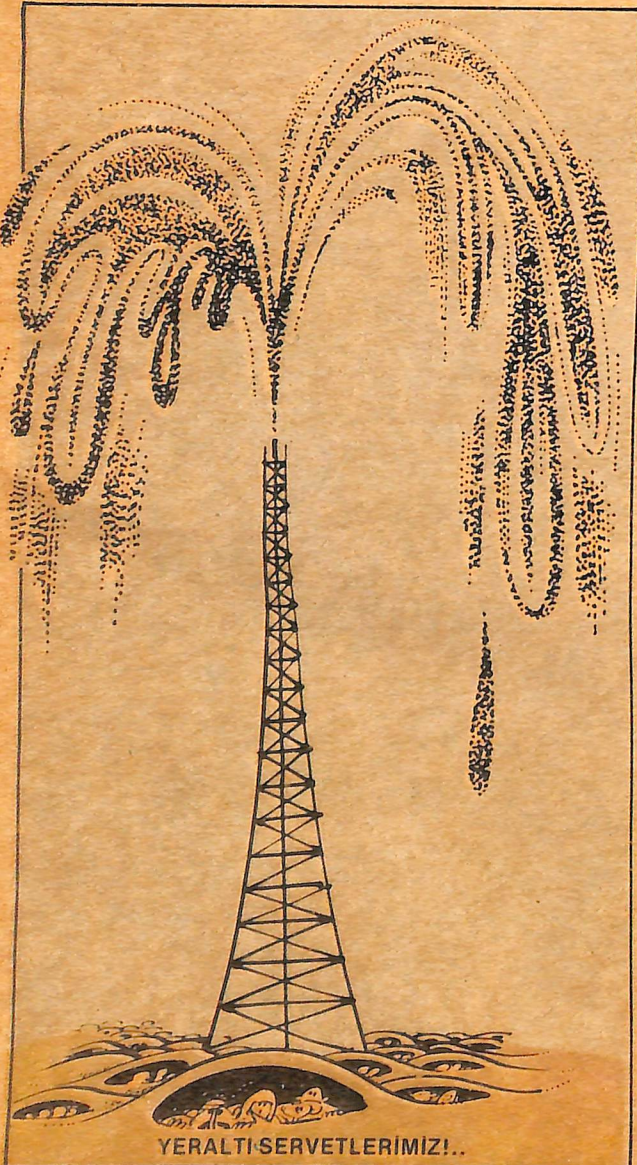
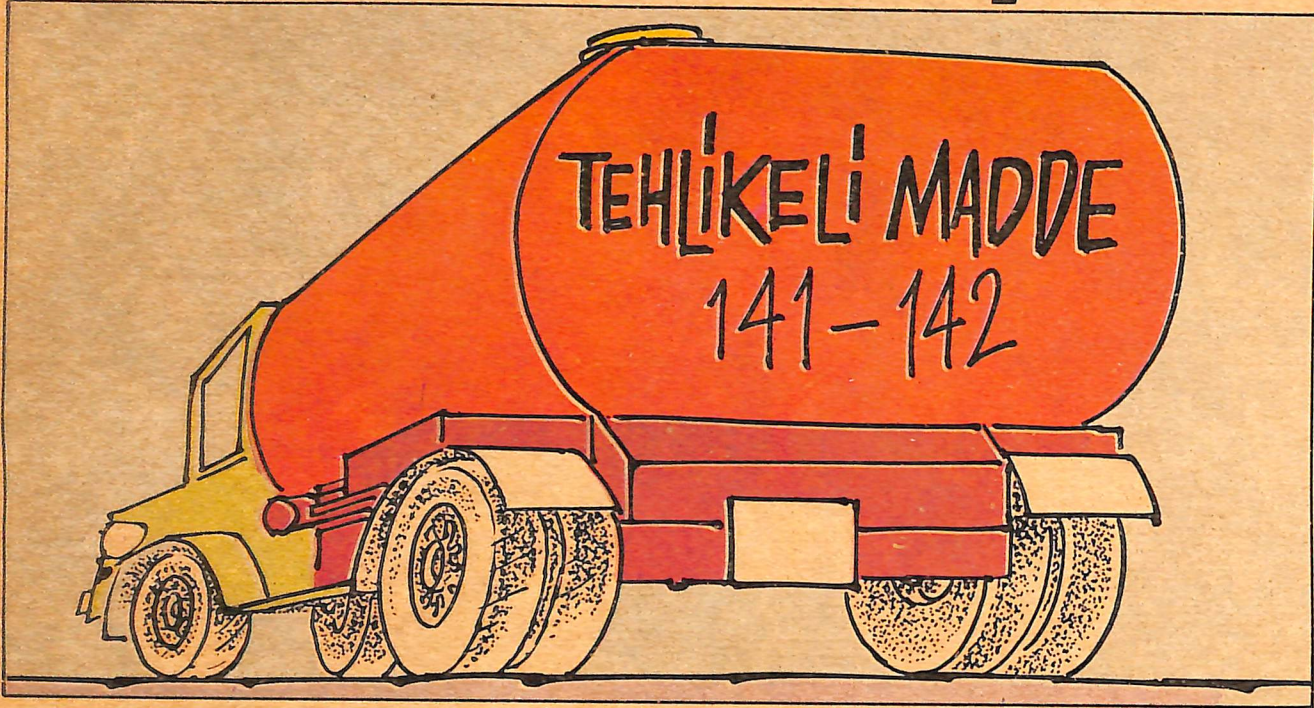
- Not- Gerçekten de başlarına gelecek geldi. Mısır Kralı devrildi, ülkesinden kovuldu. İran Şahı da devrildi İran'dan kaçıp kurtulduysa da, sonradan yolunu bulup yeniden İran'ın başına geçmeyi becerdi.

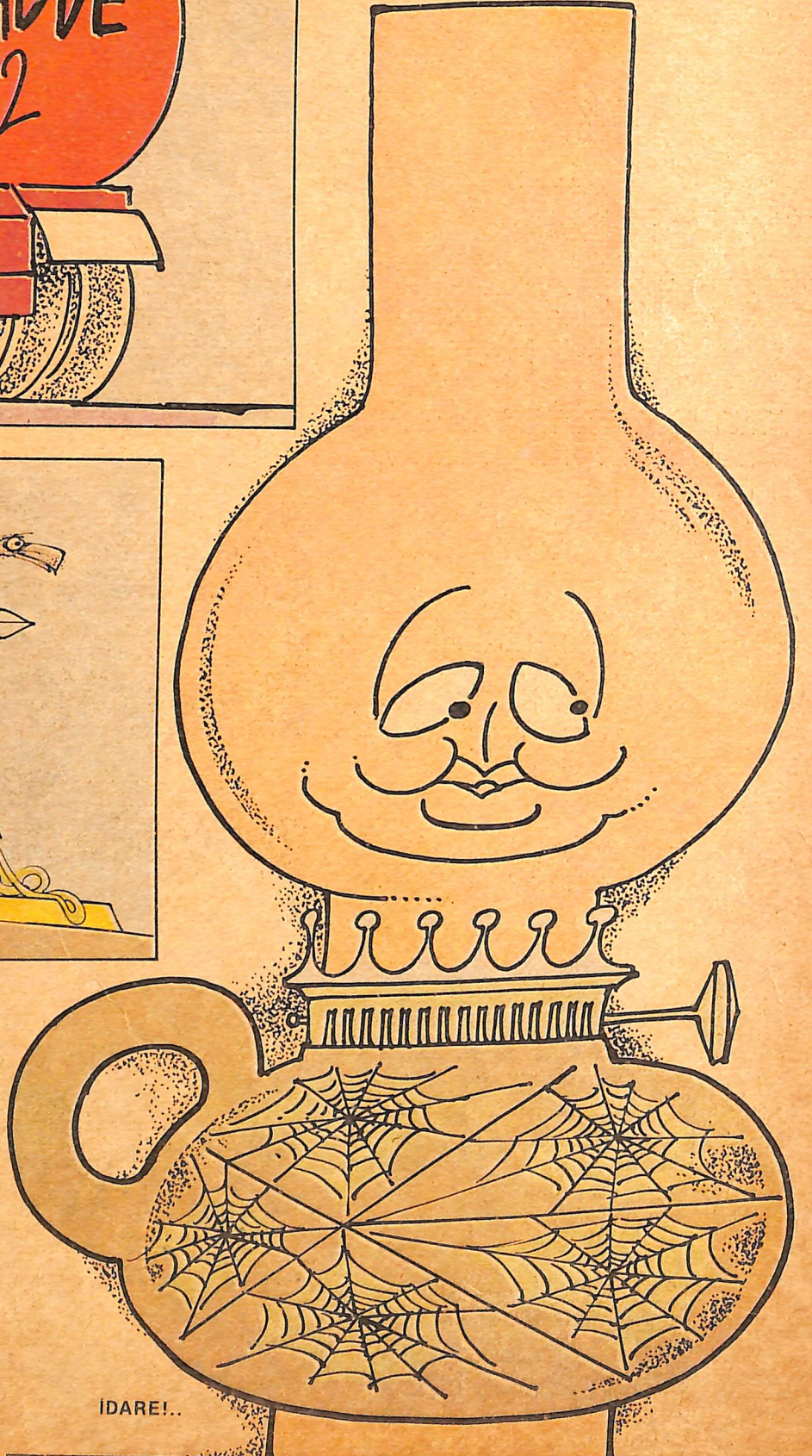
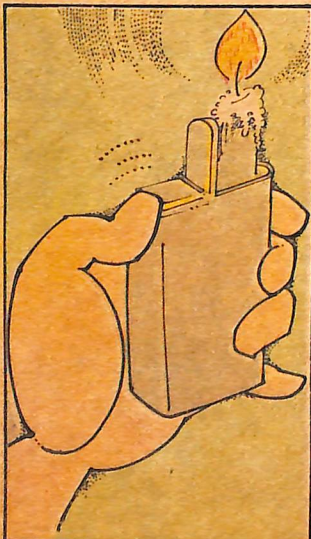
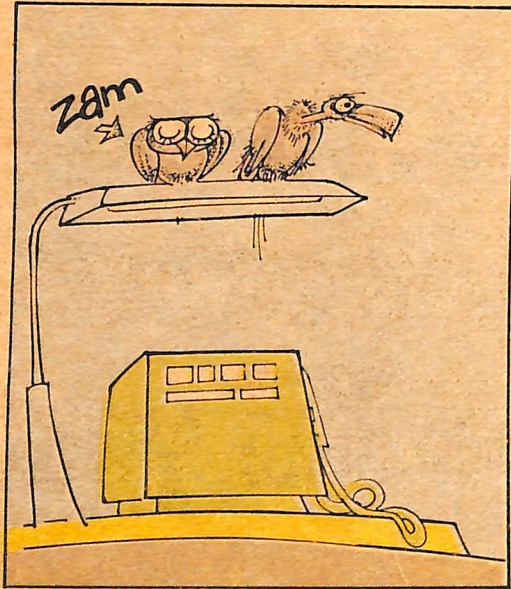
ISINMAK ÜZEREYKEN TAM

Akaryakıta yine

Zam

YERALTI-SERVETLERİMİZİ...

IDARE!..

Remik Balıoğlu

Çarsaf

KOLUMBO iz üstünde

Tekel etiketleri değiştirirken...

Çarşaf da siseleri değiştiriyor

Bu şişeler Yeşilaycılar bile sabah akşam zurna ediyor...

CEMAL KAMACI CİNİ

İçeni, cin çarpmışa döndürür. Hayatını söndürür. İnsanın, ağzını kulağına, burnunu çenesine indirir. Bu içkinin tadını, özellikle ringteki nice kansız ve de Hasan Cansız bilir.

TEKEL İdaresinin açtığı bir yarışma sonucu içki şişelerinin etiketlerinin değiştiğini öğrenince, biz etiketlerin yanı sıra şişelerin de yenilenmesini istiyor ve hazırladığımız modelleri idareye öneriyoruz. Onlar, İnşallah kabul ederler... Akşamcılar da "ÇARŞAF"a dua ederler...

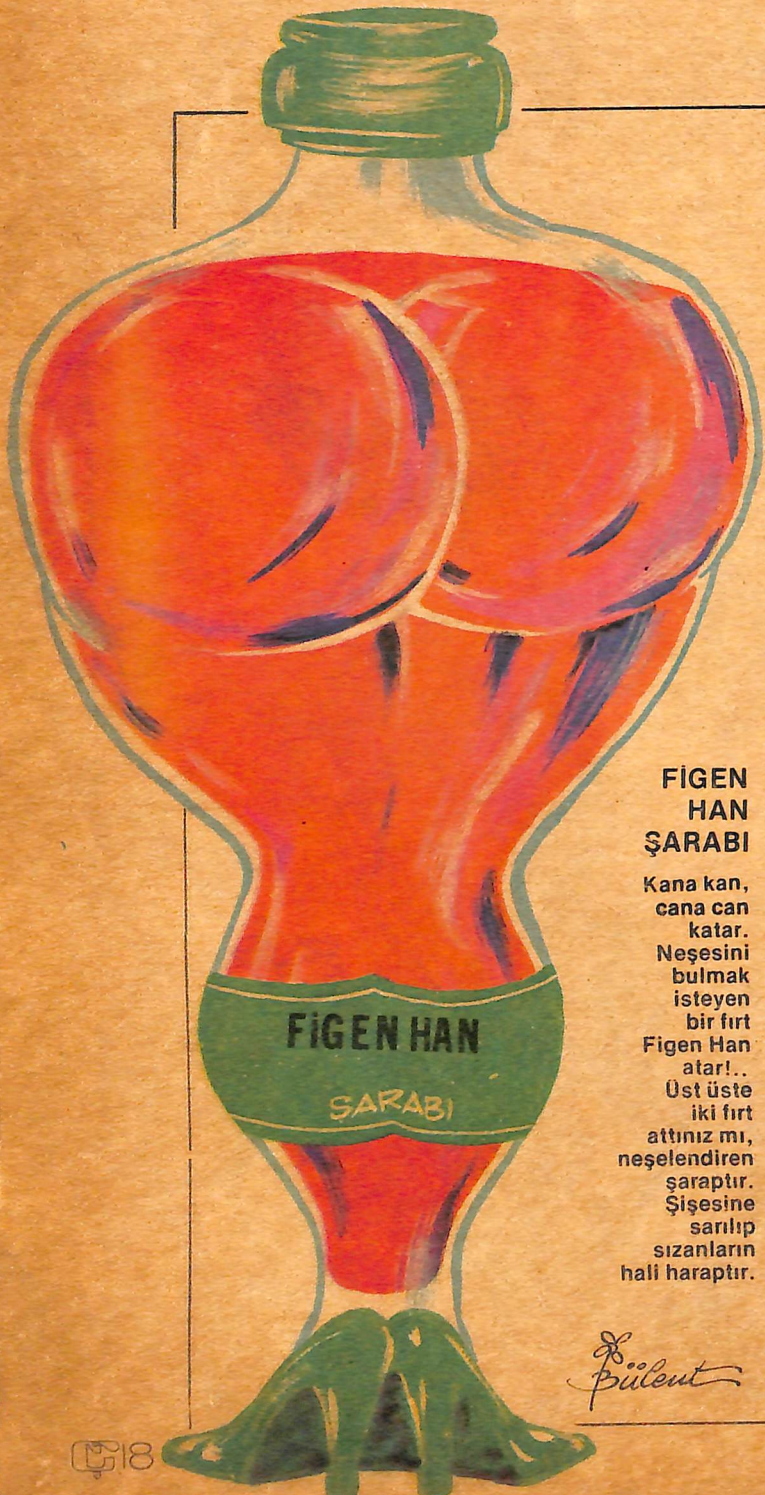
CENK KORAY VISKİSİ

Her zaman soğuk kalmak gibi olağanüstü bir özelliğe sahiptir. Tadı kekremsi ve hafif tuzlu, şişesi ise kendinden buzludur. Fazla çekilmez... İki fırt alan donar, kalıp gibi iki seksen yatar.

KALECİ YASIN VERMUTU

Genellikle, yabancılara ikram edilir.. Şişesinin ortası deliktir. Bu delikten top kalınlığında kol girer. Ve insan, bir dikişte bir şişeyi iyi eder.

FIGEN HAN ŞARABI

Kana kan, cana can katar. Neşesini bulmak isteyen bir fırt Figen Han atar!.. Üst üste iki fırt attınız mı, neşelendiren şaraptır. Şişesine sarılıp sızanların hali haraptır.

MUAZZEZ ABACI LİKÖRÜ

Çabucak kafayı buldurur. Çünkü yarıyariya "Afyonlu"dur. Milyonlarca müptelası, iki yudumda sızar uyur.. İnsanı "Mavi dünyalara" alıp götürür. Ve "Ağlatırsa Mevlâm Yine Güldürür" diye düşündürür!

METİN ERKSAN RAKİSİ

Anasonu, babasonuna karıştığundan filmin sonu da (pardon) içenin sonu da belli değildir. İnsanı bir gördüğü resme yetmiş üç kez baktırır. Hayattan baktırır, ruhunu çamaşır gibi sıktırır ve içindeki maddeler, içene televizyonları kırdırır.

FERİ CANSEL KOKTEYLİ

Nefis bir tadı vardır. Fakat, bu kokteyli erkeklerin şişesinden içmesi, hanımların da şişeyi göğüslerine sokup etrafa hava atarak gezinmesi yasaktır...

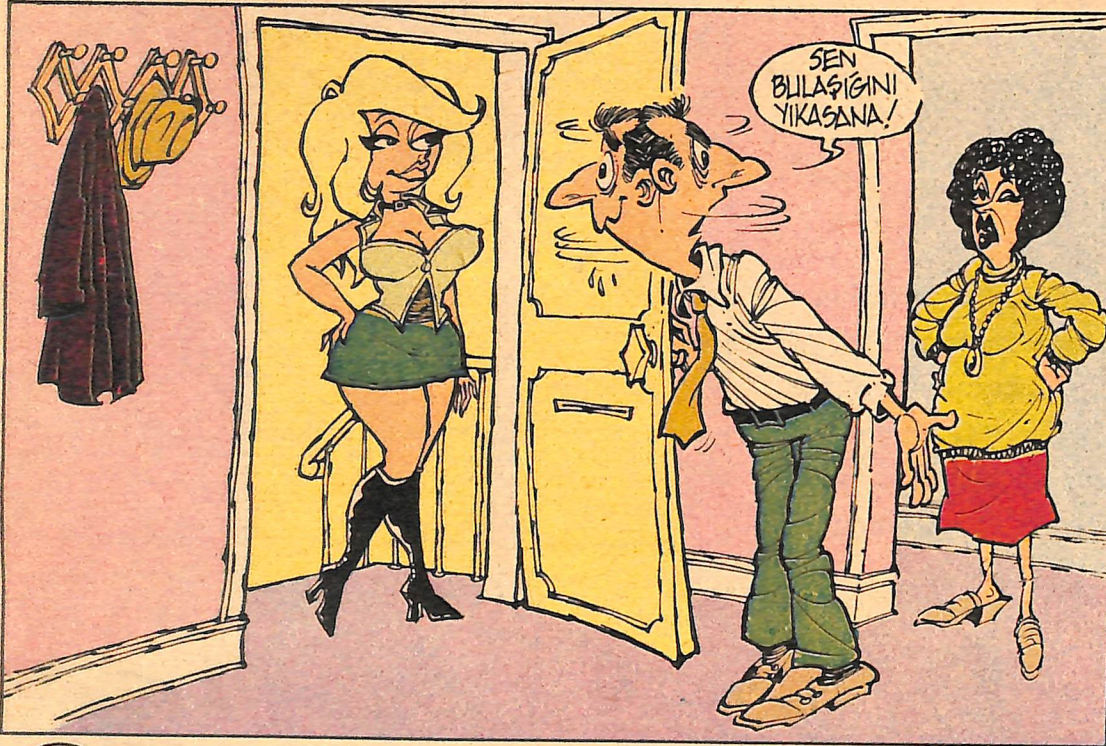

Ne yapmalı?.. Nasıl uyutmalı?..

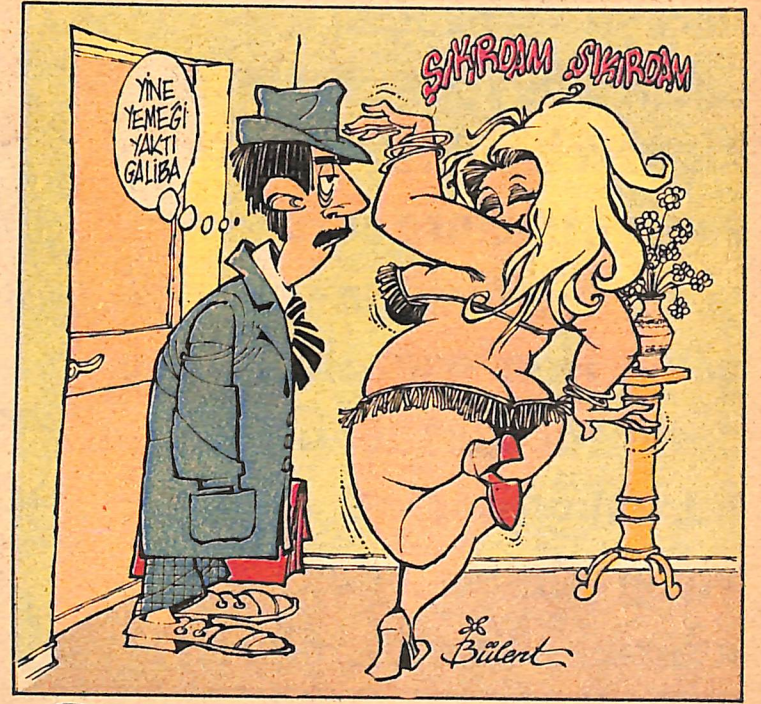
ERKEKLERİ EVDE NASIL TUTMALI?

Erkekleri evde tutmak için kadınların şimdiye dek denedikleri tüm yollar Roma'ya çıkmış ve erkekler maalesef sonunda evden bıkmıştır. "Bütçe açığından önce, evli erkekleri kapatmak gerekir. Peki ama bunun çaresi nedir?" diye soran Şaziment Dirdir isimli okuyucumuza ve bu konudan dertli olan tüm kadınlara büyük bir iyilik yapıyoruz. Ve bakın yeni yöntemlerle erkekleri nasıl eve kapatıyoruz...

Çizen: Bülent ARABACIOĞLU

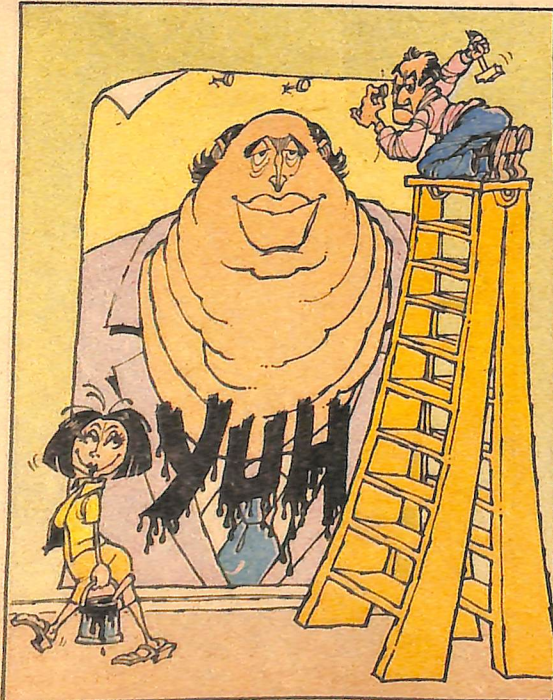
1 Son günlerde bir arkadaşınız sık sık misafirlğe gelmeye başlasın. Ama, bu arkadaşınız hem genç, hem güzel, hem fingirdek hem de biraz dul olsun... Ve bir bakışı ile kocanız ters yüz olsun!.. Eli, ayağı birbirine dolaşsın... İşten çıkar, çıkmaz evine koşsun...

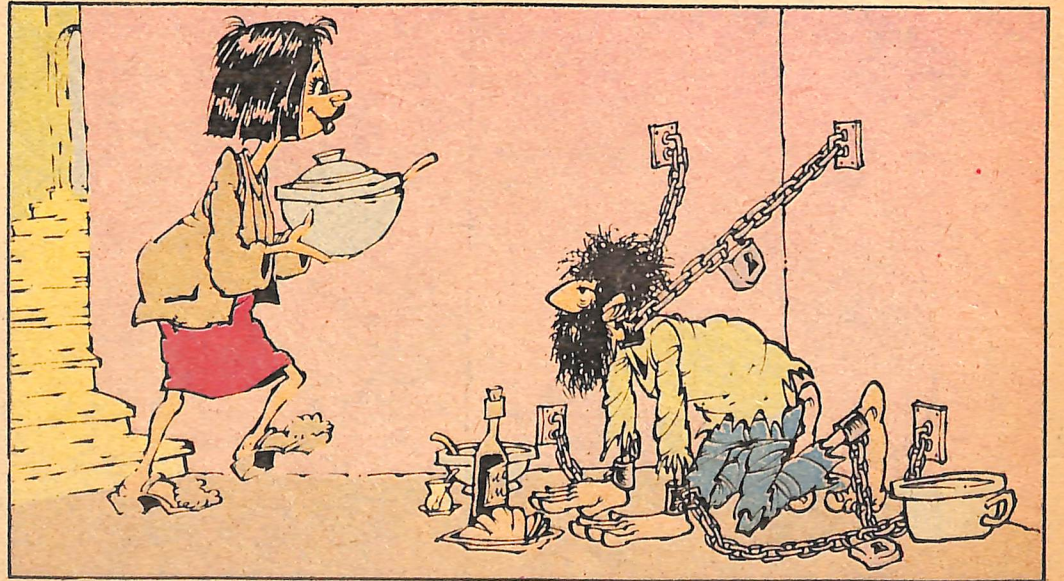
2 Kocanız gece hayatını seviyor, hele dansözlere bitiyor, onu bir akşam böyle karşılayın... Ya çok hoşlandığı için, ya da kafayı üşüttüğünüzü sandığı için uzun süre evi terk etmeyecektir. Bu da size yetecektir...

3 Kocanız maç hastası ise onun tuttuğu takımın rakibinin formasından bir elbise yaptırın ve "Nah yenersiniz bu maçta bizi!" diye söze girerek konuyu futbola saptırın!.. İyi numaradır.

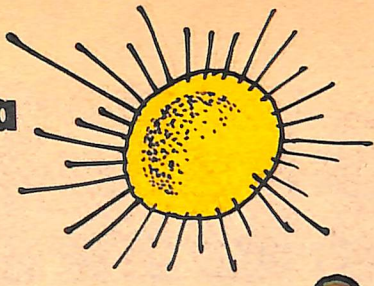
4 3 No.lu yöntemin benzerini kocası politika hastası olanlar da uygulayabilir. Anlasanız da anlamasanız da onun sempatzan olduğu partiye, partinin liderine, ileri gelenlerine ağzınıza geleni söyleyin.. Söyleyin ki, tartışma konusu açılsın ve herif evde kalsın kardeş!

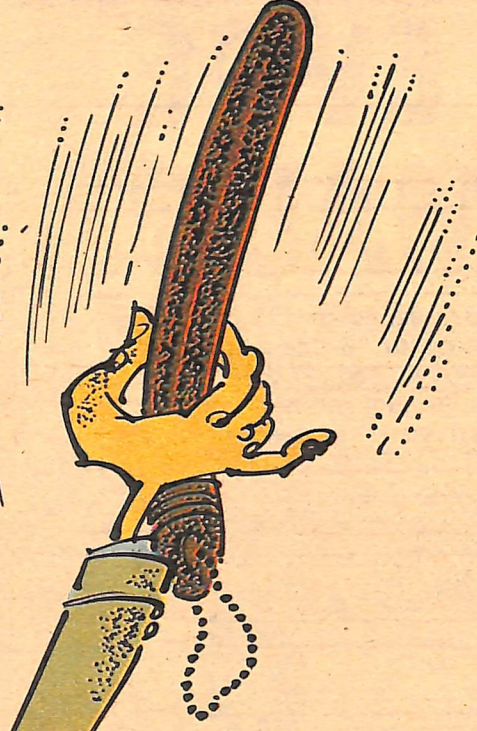
5 Fakaat... Kocanızı yine de evde tutamıyorsanız, o zaman siz de Ferhunde Hanım'ın yöntemini deneyin. Aslında bir erkeği evde tutmanın en kesin yolu budur. Böylece erkek "EVİNE ÇOK BAĞLI" olur.

Bir ülkede kitap toplatma başladı mı, sonunun nereye varacağını pabucu büyüğe sormaya hiç gerek yoktur. Bunu yeni yetmelere sorsanız yeter. Aydınlıktan gözleri kamaşan ileri derecede geri zekalılar, karanlığa destan yazıp günlerini gün ederler. Ama kaç gün?..

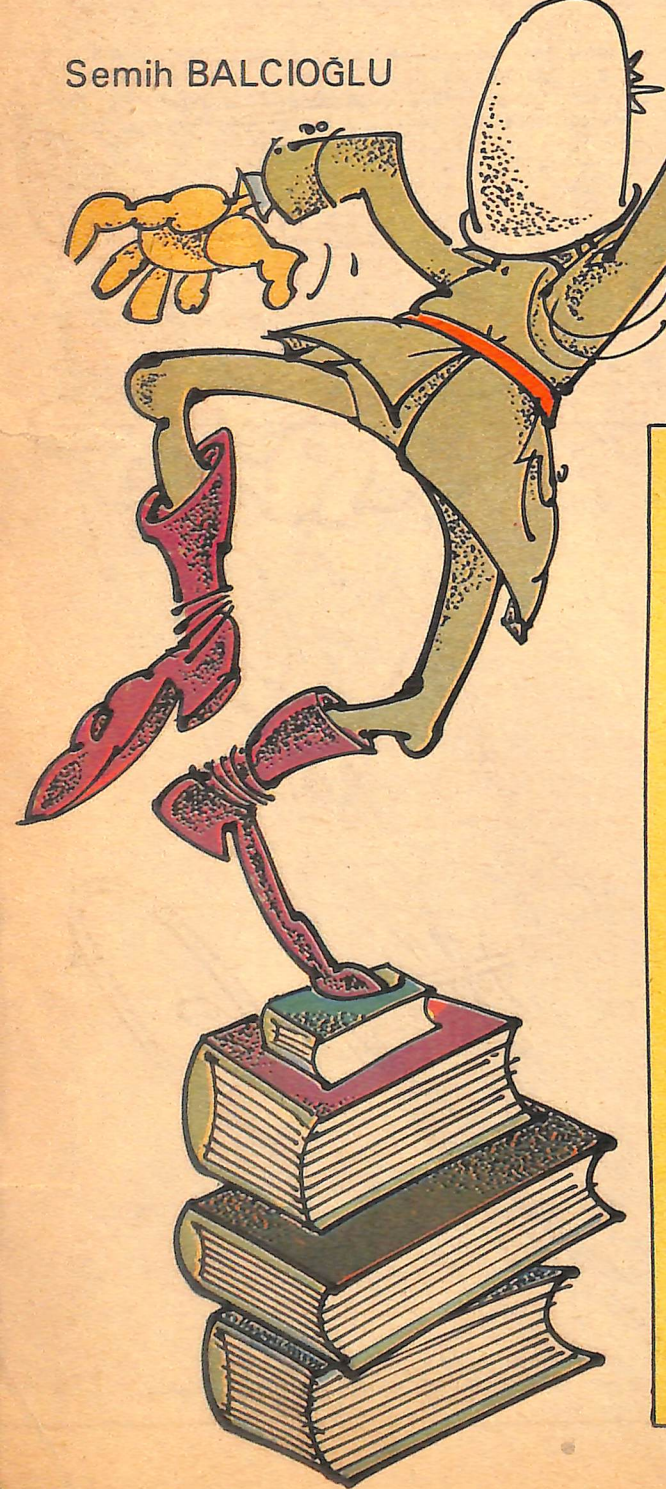
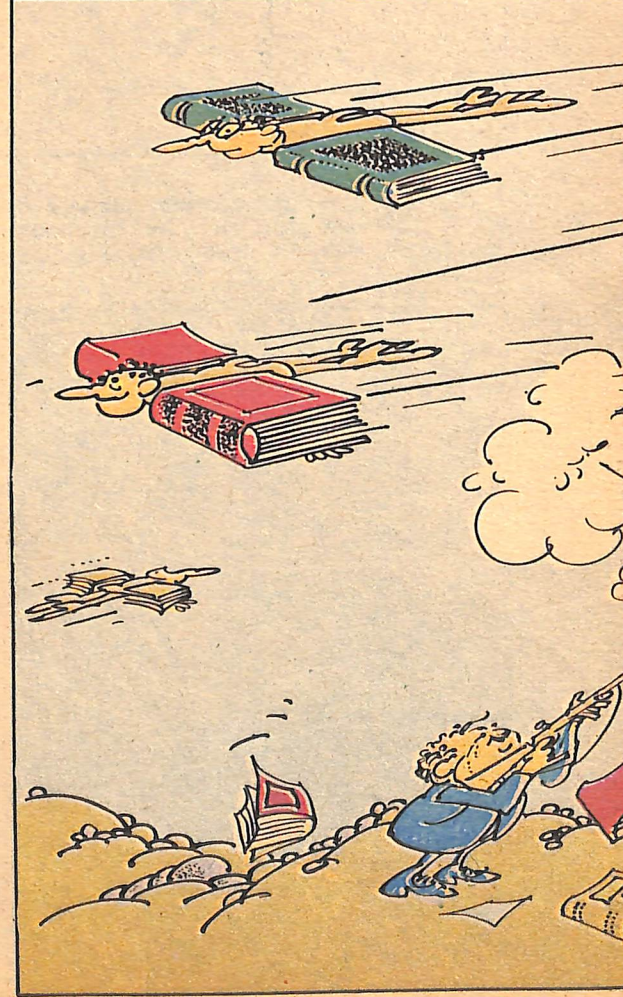
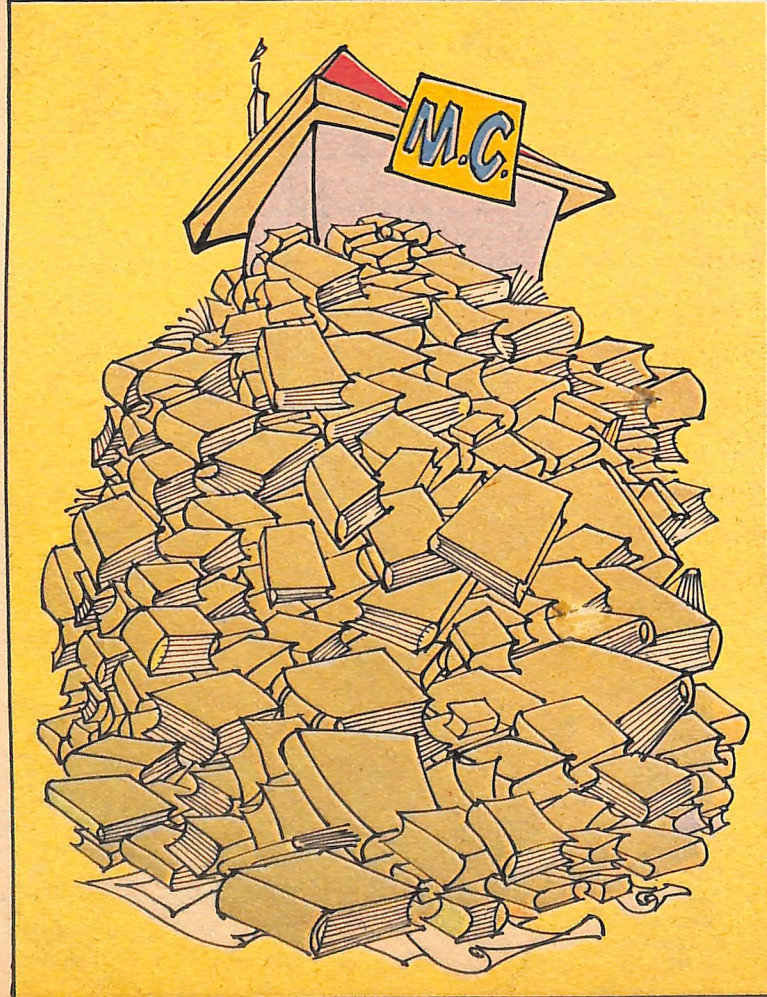
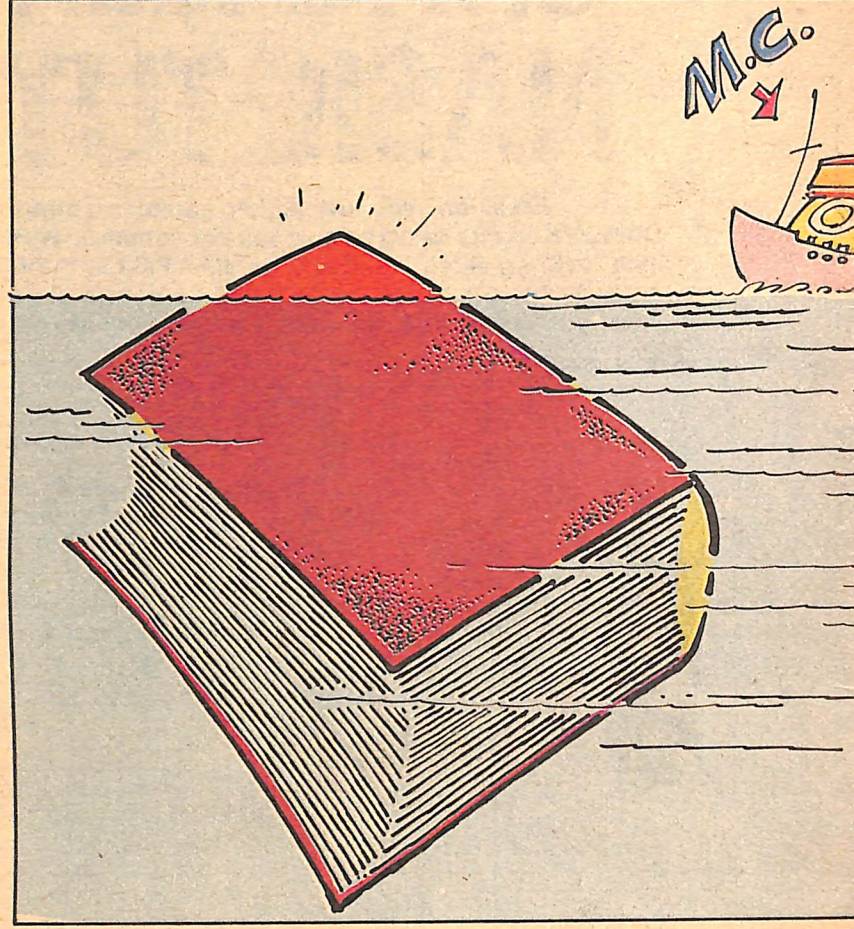
Semih BALCIOĞLU

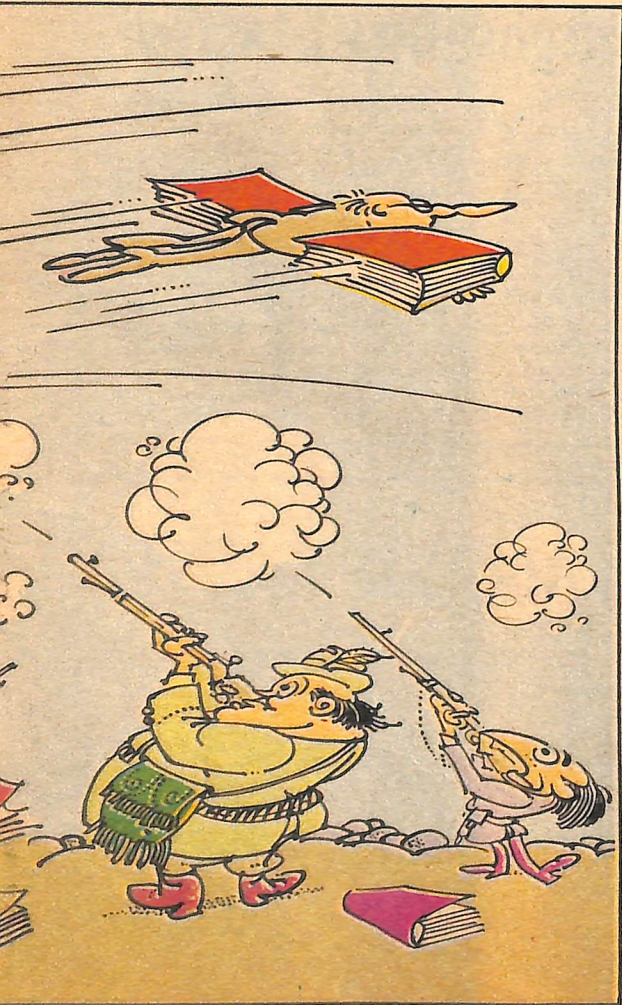
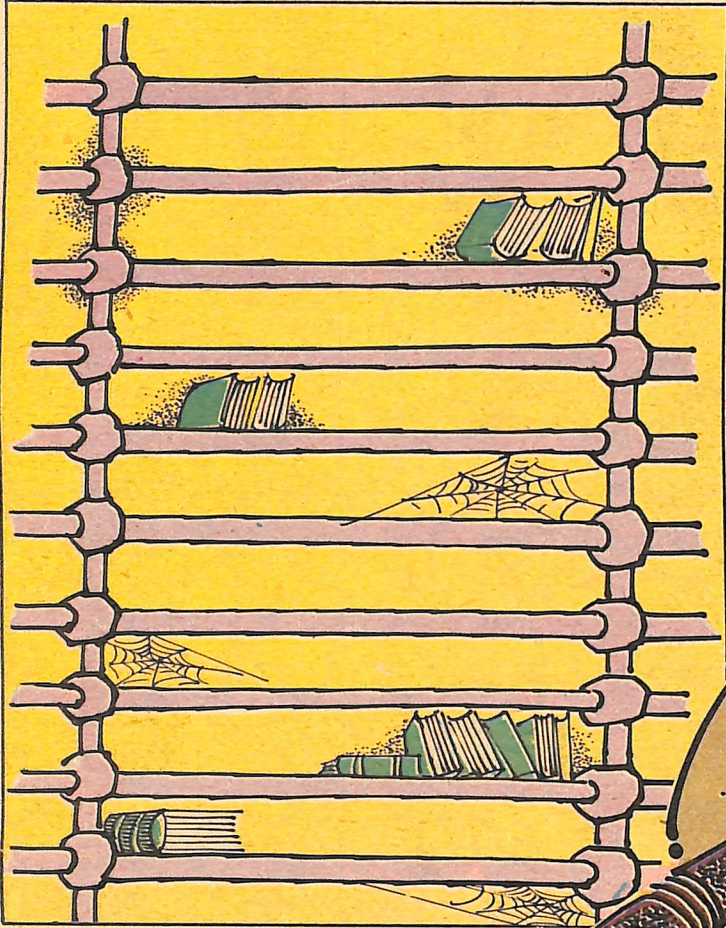
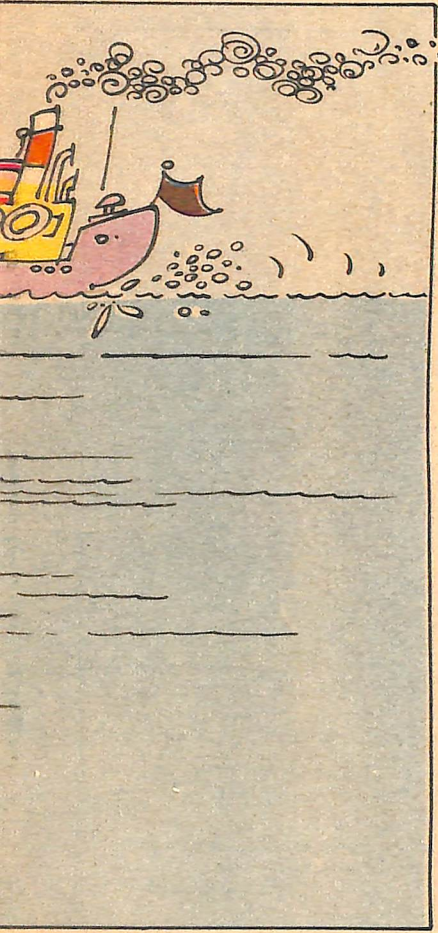
Kitap mı

Bu da, nice iktidarın başını yiyen aysberg...
Her tecrübesiz kaptan,
nedense gemisini bu
"Ufacık" buz parçasına toslamak
bahtsızlığına uğramıştır...

?... Tutuklayın!

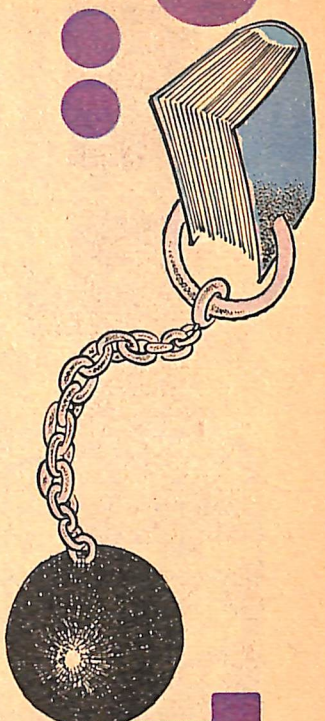

İşte zamanı
geçmiş
konserveler.
Ne yiyene, ne de satana bir
şey kazandırır.
Tutuklama, toplatma
gerekiyorsa bunu,
piyasaya sürenler
düşünsünler...

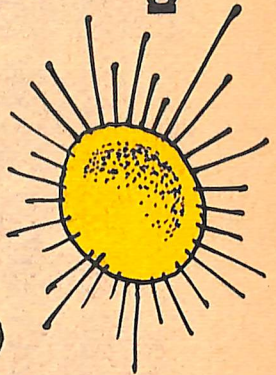

Semih Berkay

Kitap mı?..

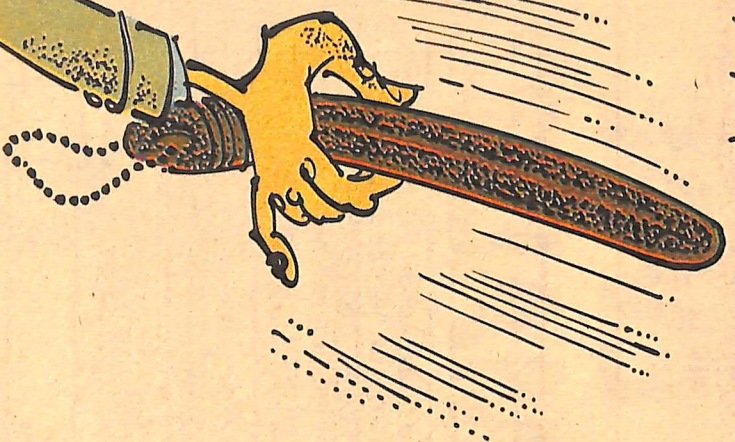

Tutuklayın

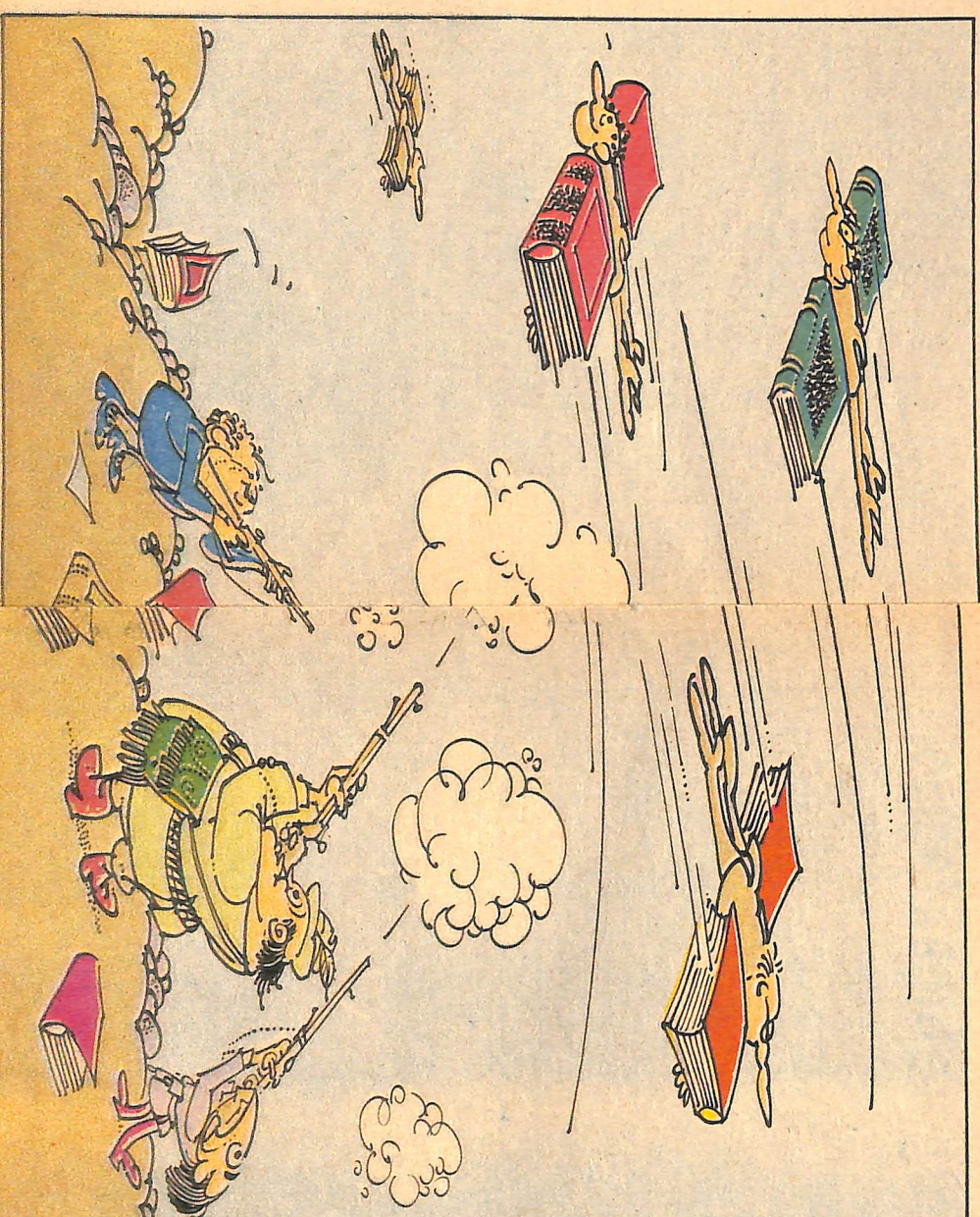
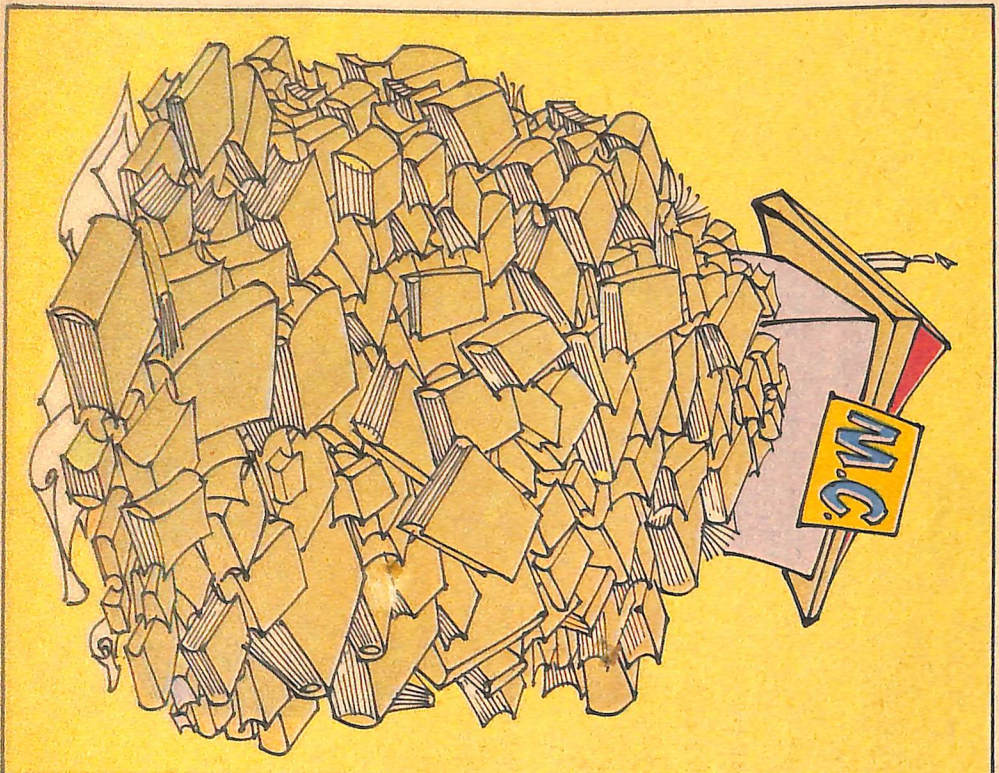
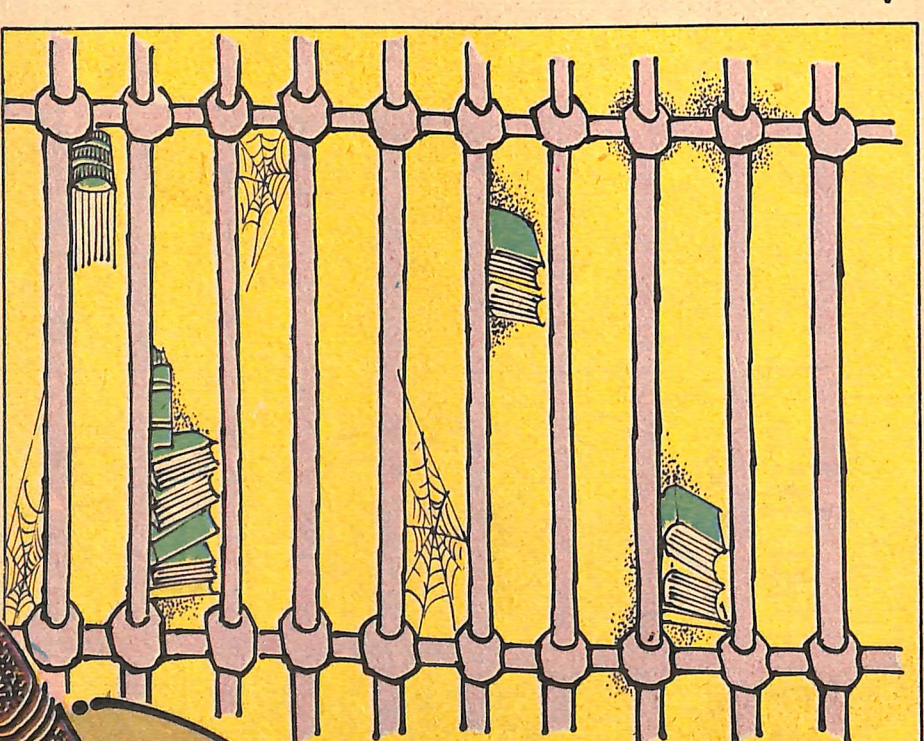
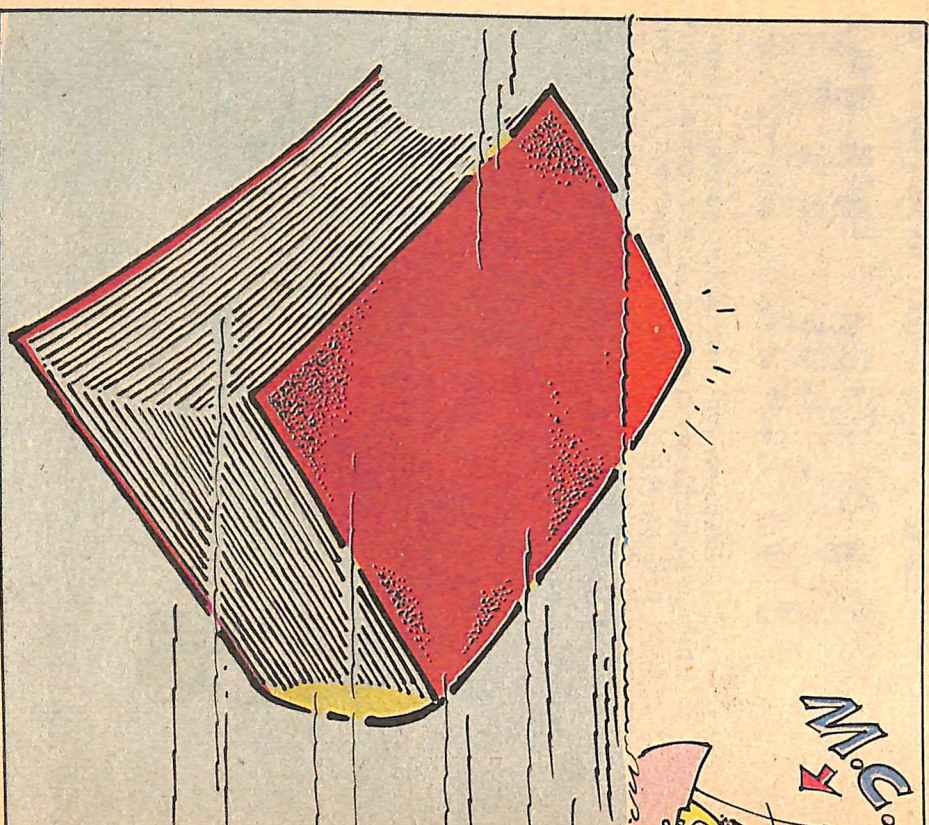

le kitap toplatma
mı, sonunun
varacağını
büyüğe sormaya
k yoktur. Bunu
melere sorsanız
Aydınlıktan
kamaşan ileri
e geri zekalılar,
ja destan
inlerini gün
Ama kaç gün?..

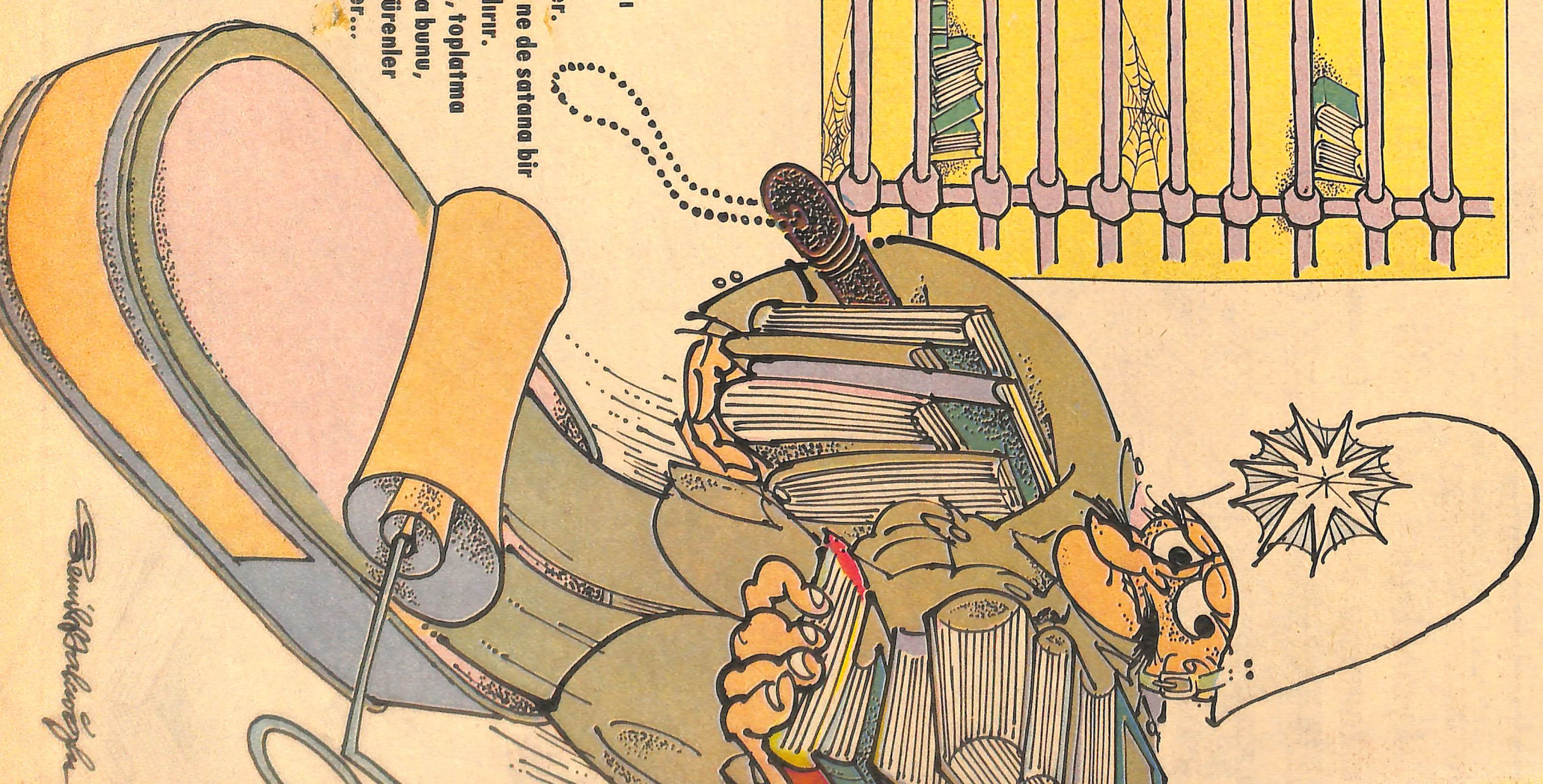
CIOĞLU

Bu da, nice iktidarın
başını yiyen aysberg...
Her tecrübesiz kapitan,
nedense gemisini bu
"Ufacık" buz parçasına toslamak
bahtsızlığına uğramıştır...

İşte zamanı
geçmiş
konservele.
Ne yiyene, ne de satana bir
şey kazandırır.
Tutuklama, toplatma
gerekliyorsa bunu,
piyasaya sürenler
düşünsünler...

Samir Aksoy

GÜLEYDİN

TOTO

DILIM 1

Akıntılı
haber ve
tulumlar
2. dilimde

★ 21 OCAK 1976 ÇARŞAMBA ★ PAZARLIKSIZ 150 KURUŞ

İşte köpüklü bir haber!.. Bey'e çıkma veeeeer!..

Kadın turistler hamamda yıkandı!..

Foto muhabirimizin nefesi tıkanı!

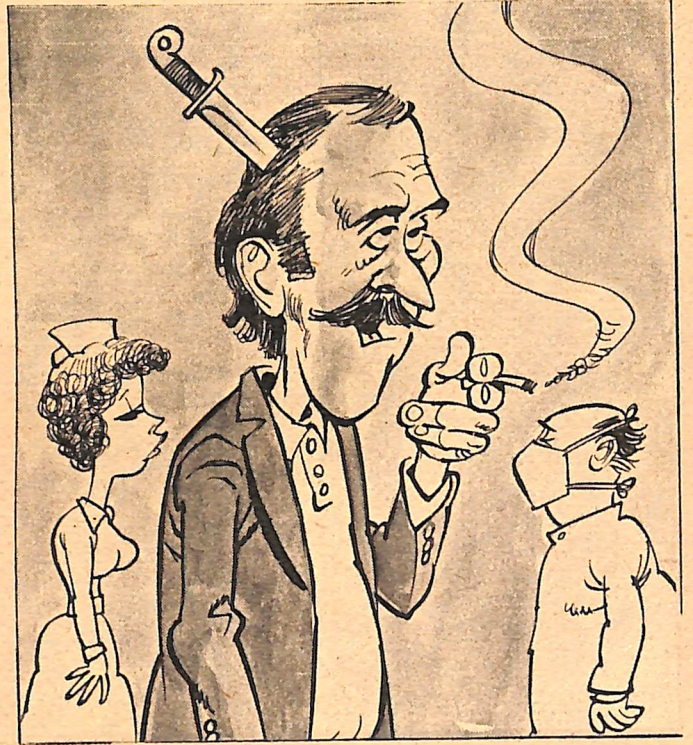

Yazın kendi ülkelerinde fazla mesai yaptıkları için tatil yapamayan Janet, Manet, Andrea ve Mandrea isimli dört güzel tursit kız, dün bir haftalığına İstanbul'a gelmişler ve gelir gelmez övgüsünü çok duydukları Çarşı hamamına gitmişlerdir.

Önce, kendilerini Tellak Osman Peştemal'a ovduran ve Osman'ın peştemalının önden yırtılması üzerine masajlarını Kılı Bekir'e yaptıran dört güzeller, daha sonra

keselenip sabunlanmışlar ve köpükler içinde kalmışlardır. (yapma yahu!..) Evet...

Bu arada, bize ikide bir sabunlu haberler göndersen diye soldan ikinci kurnaya yerleştirdiğimiz "Hamam muhabirimiz" Şerafettin Sihatlerolsun, olayın fotoğraflarını çekerken fenalık geçirmiştir. (komaya giren Şerafettin'in yerine "Ilıca-Kaplıca muhabirimiz" Cenabettin gönderilmiştir. Merak etmeyin...)

"HASTANEYE GİDER İKEN..."

Resimde, kafasında koskoca bıçak olduğu halde sanki Gülhane parkına gider gibi giden ve etrafa gülümsemeyen şahsı görüyorsunuz. Kafa değil, ekmek kadayıfı mübarek.

(Foto: Güleydin)

Bu kadarı da fazla!..

Göz göre göre bıçak taşıyor

"Bu da, kafatasının filmi. Türkan Şoray'ın oynamadığı bu filmde seks, avantür, baldır, bacak falan değil sadece bir bıçak görünüyor."

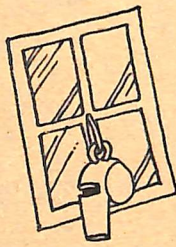
Turan Saplama (34) isimli vatandaş kafasında taşıdığı bıçağı, kavga ettiği arkadaşı İbrahim'in kendisine sapladığını söylemiş ve dooogr Kalındere Devlet Hastanesine giderek beğendiği bir yatağa yatmıştır.

Hastane hekimlerinden Operatör Dr. Şevki Hacamat'ın açıkladığına göre, bu tür bir olaya tıp tarihinde ilk kez rastlanmaktadır. Dr. Şevki Hacamat "Şimdiye dek kafasının üstünde şapka sakı, huni, lazımlık vs. taşıyanlara çok rastladım ama böylesini hiç görmemişim" demiş ve tam 3,5 saat asıldıktan sonra haaart diye çekip almıştır.

Akıl, yaşta değil kurudadır!..

8 YAŞINDA ÜNİVERSİTEYE GİDİYOR

ANKARA (Özel) - Henüz 8 yaşında olan İhsan Cıvata isimli bir çocuğun Hacettepe Üniversitesi'ne devam ettiği anlaşıldı, olayı duyanlar bu olağanüstü zekaya sahip çocuğa "Tu, tu maşallah" demişlerse de, yavrucağı muhabirimize "Bunda şaşılacak bir şey yok, ben muslukçu Alaaddin Ustanın çıracıyım, her gün üniversiteye musluk tesisatını tamire gidiyoruz" demiştir.

DÜDÜKLÜ PENCERE

Necati Zincirkoparan'ın "Ortanın Sağı ve Balıkyığı" başlıklı yazısı, bugün yine malum sayfasında...

Gaddar ana!..

5 YAVRUSUNU BIRAKIP KAÇTI...

Ağlaşan yavrulara mahalle sakinleri bakıyor...

Bir batında dünyaya getirdiği tam 5 yavrusunu henüz 15 günlükken bırakıp Mestan (2.5) ile birlikte kayıplara karışan Sarman (2) isimli kedinin aranılmasına başlanmıştır.

Akşama kadar miyavlayarak, herkesin içini parçalayan yavrucağılara konu-komşu, şunu-bunu vermekte, fakat onlar, adeta "Annemizi isteriz" demektedirler. Biz anlarız...

Kebuter hanım

KREMLERİ

Kebuter Hanım krem meraklısı
Yüz kremi ayrı, el kremi ayrı

Gündüz sürdüğünü gece sürmez
İyice kremlenmeden yatağa girmez

Banyoda en az 9 çeşit krem olmalı
Ayrı krem ister nazenin ayakları

Hem öyle yerlisi değil, Made In USA
Ya da Made In Germany, oısa olsa

Ne sandınız kibarlık bu, boru değil
Onu suçlamak katıyen doğru değil

Sakın ha Kebuter Hanıma sitem etmeyin
Oranızı buranızı siz de kremleyin

Parolamız her vatandaşa daha çok krem
Memleket mi; yarısı sıtma, yarısı verem

DERTLERİ

Kebuter Hanımın dertleri
Sayılır gibi değil
Midesi gaz yapıyor, bu bir
Yine yarım kilo almış, bu iki
Aşığı bir iş için Londra'ya uçtu, bu üç
Kocasının ülseri azdı bahar geleli, bu dört
Yetmez mi
Denizde kum, Kebuter Hanımda dert.

DOSTLARI

Kebuter Hanım evinde parti verdi
Geçen cuma
Bir parti ki
Parti derim ben ona
Büfede kuş sütü eksikti sadece
Saygıdeğer konuklar
Yediler
İçtiler
Tepindiler bütün gece
Ve memleket meselelerini tartışılar
Dediler ki:
- Halkımız daha refah içinde yaşamalı
- Zenginlerimiz daha cömert olmalı
- Beklememeli her şeyi devletten
- Beldeler mamur olmalı bu hamiyetten...

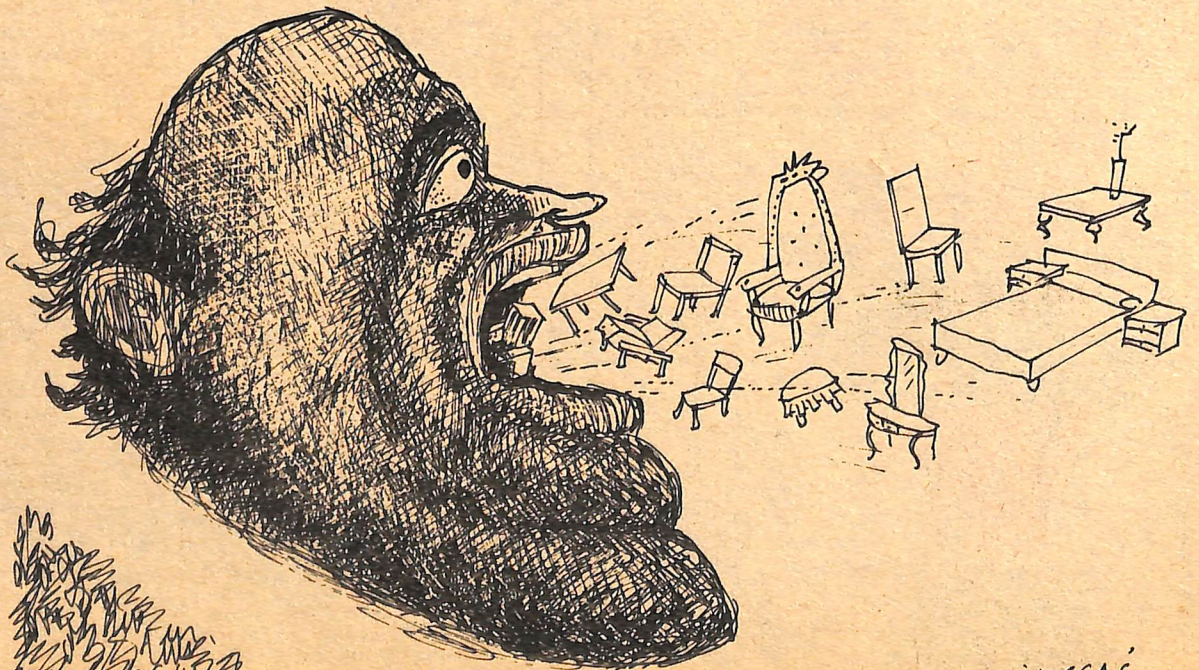
İşte o gece, hemen oracıkta
Cömertlikte karar kılındı
Ve Kebuter Hanımın kocası
Kızılay'a tam 50 lira bağışta bulundu.

KÖPEĞİ

Kebuter Hanımın köpeği her mamayı yemez
İlle de Amerikan maması olmalı
En iyisinden, en pahalısından
"Bahçıvan Kâzım gözün kör olsun
"Yine ne karıştırdın köpeğin mamasına
"İki günde 50 gram zayıflamış yavrucağ
"Gel nonoşum
"Gel bir tanem
"Gel bilibilim gel"

Kebuter Hanımın köpeği
Ne yerse yesin, ne demek
Kebuter Hanımın köpeği
Soylu köpek.

ÜMIT YAŞAR OGUZCAN

Şadi DİNÇÇAG

DİNÇÇAG

CÜCE GÖZÜ

O KADAR kısa boylu bir cüceydi ki, tükürmek için bile parmaklarının ucunda dikilmek zorunda kalırdı.

Bir gün cüceyi, büyük bir baloya davet ettiler. Giyindi, gitti. Dönüşünde karısı baloyu sordu.

-Harikaydı, dedi cüce, İstanbul'un en güzel dizkapakları oradaydı.

TERCİH

GARSON, oğlum, şu dana dilini al götür. Ağzından çıkan pis şeyleri sevmem. En iyisi sen bana iki yumurta getir.

MİKROP HASTALIĞI

İki mikrop karşılaştılar. Biri: -Yahu, bu ne surat, dedi. Hasta mısın? -Hastayım. -Nen var? -Penisiline yakalandım.

TEDBİR

HOCA, köyün camisinde vaiz veriyordu. Bir ara sinirlendi:

-Din kardeşlerim, inanç zayıflığınız beni endişelendiriyor. Buraya yağmur duası için toplandık. Halbuki hiç birinizin şemsiyesi yok.

KRALİÇENİN PİLOTU

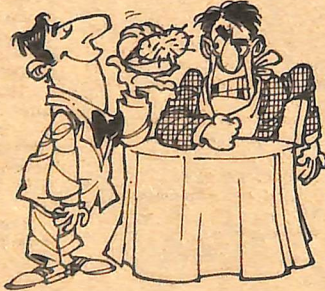
İKİNCİ Dünya Savaşı devam ederken, Londra yakınlarındaki hava üssünde görevli olan genç bir pilot, gecenin olur olmaz saatlerindeki deneme alarmlarından bıkip usanmıştı. Gece yarısı, düdüğü sesleriyle sıcak yatağından fırla, giyin, koş uçağa, tak kasketi, işin yoksa bekle buz gibi uçağa, sonra alarm bitsin, haydi gertisin geri yatakhane.

Delikanlının aklına bir numara geldi. Gayet akıllı bir maymunu vardı. Ahşırdı onu bu işe. Alarm verildi mi, maymun fırlayıp özel surette dikilmiş pilot tulumunu giyiyor, uçağa koşuyor, kaskını da taktı mı kimsenin ruhu duymadan alarm bitene kadar rolünü harika yapıyordu.

Yıllar sonra pilot etrafındakilere anlattı: -Numaramın çakılıp beni ordudan atmaları önemli değil, dedi. Asıl önemlisi, bizim maymun şimdi albay rütbesinde!

KÜRDAN

GARSON, kürdan var mı? -Yok beyim; ama isterseniz size kaktüslü bir sandviç getireyim!

AÇILIR YA...

DOKTOR, dedi adam. Dün ilk defa istirdiye yedim; sabaha kadar mide ağrılarından kıvrandım.

Doktor: -Belki de istirdiyeler bayattı, dedi. Kabuğu açıp içini kokladınız mı, yemeden önce?..

Adam fırladı: -Ne? İstirdiyenin kabuğu açılır mı?...

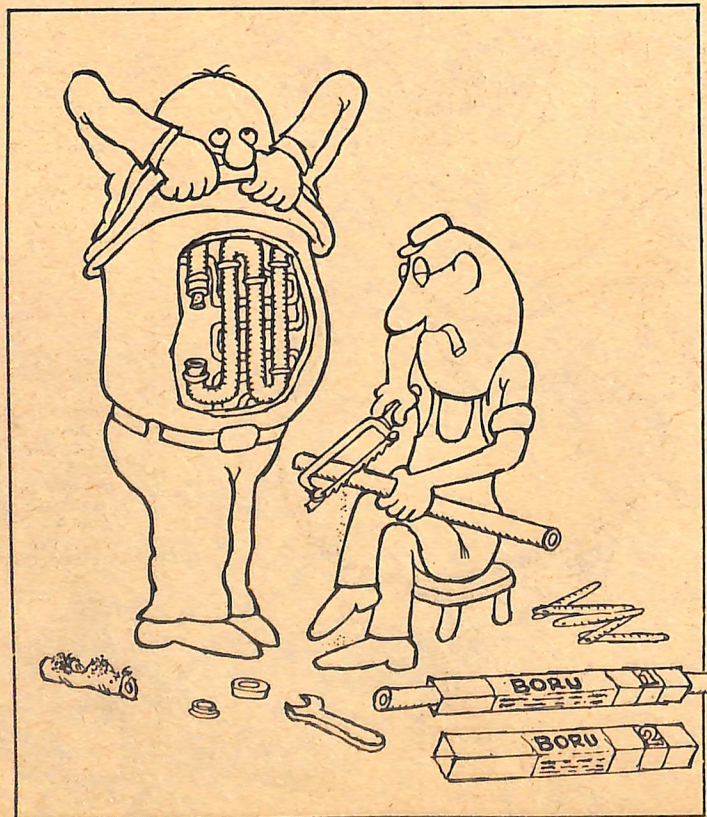
Ç.İ.A.

Çarşaf İLMÎ ARAŞTIRMALAR

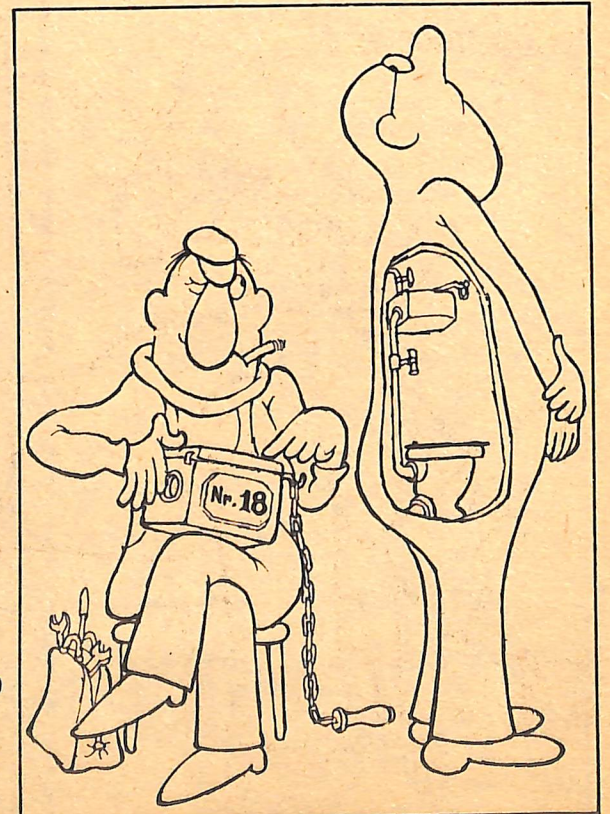
ic işlerimize karışıyor

Prostatınız mı var?..

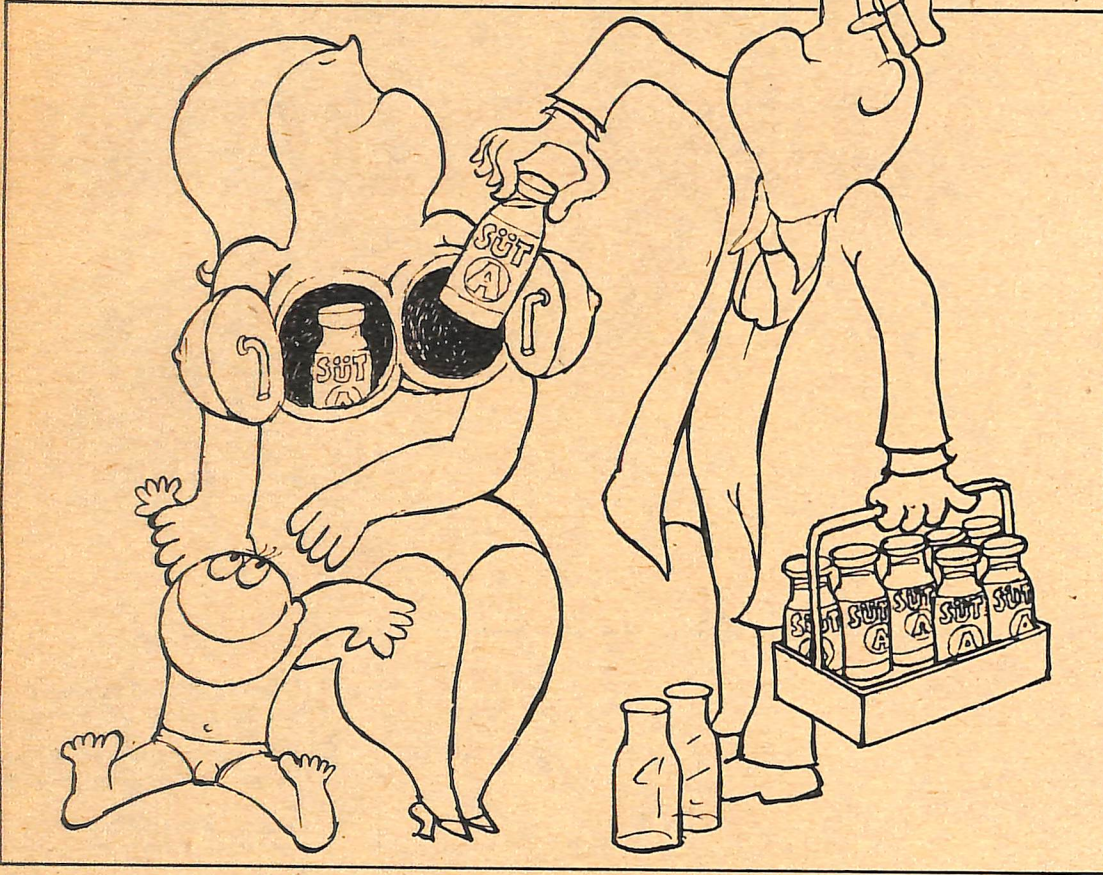
Bağırsaklarınız mı bozuk?..

Kabızlık mı çekiyorsunuz?..

Son günlerde herkesin içi başka dışı başka bir halde olduğunu ve iyiden iyiye içimizin bozulduğunu gören Ç.İ.A. (Çarşaf İlimi Araştırmalar) Ajansı balıklama içimize dalmış ve içi bozulanların nasıl tedavi olabileceklerini ortaya yaymıştır!. (buyrun...)

Nehar TÜBLEK

Sütten mi kesildiniz?..

Ağır mı
işitiyorsunuz?..

NEHAR
TÜBLEK

Gönderdiğiniz okul anılarından

CETİN ALTAN'ın sectikleri

Karşılama töreni

ÖĞRETMEN zili çoktan çalmıştı. Ama duyan kim? Sınıf tam bir ana baba günüydü. Kimi sıraların üstünden atlama yarışı yapıyor, kimi iki elini ağzına koymuş Tarzan gibi bağırıyor, kimi de birbirinin üstüne çullanmış karate maçı yapıyordu.

Gürültüler, bağrışmalar, ayak vurmalar... Derken kapı yavaşça açıldı, içeri kel kafalı, şişko mu şişko, bodur bir adam girdi.

Dersimiz tarih dersiydi ve öğretmen gelmediği için ders boş geçecekti. Kel kafalı boduru kimse tanımıyordu. Herhalde ilk kez bizim sınıfa gönderilen yeni bir öğretmendi.

Şişko bodur kaşlarını çatarak, yarım porsiyonluk kaz adımlarla kürsüye doğru yürüdü ve iskemleye gülle gibi oturdu.

Sandalye hızla yüklenen bu ağırlığın altında:

-Cart, cırt diye bir iki feryat kopardı.

Sınıf bir an susmuş, sandalyenin cart, cırtı da tam bu sessizliğe rastlamıştı.

Kıs kıs gülmelerle fısıltılar duyuluyordu:

-Öf pis koktu...

-Öf çok koktu...

-Oturur oturmaz cartlattı...

Kel bodur kıpkırmızı kesilmiş, badem gözleri birbirine bitişmişti. Bir yumruk vurdu masaya ve ayağa kalkarak bağırmağa başladı:

-Ulan benim kim olduğumu biliyor musunuz?

Arkadan ince bir ses cevap verdi:

-Yes...

-Hoca:

-Anlamadım, dedi.

-Kes...

Hoca yıldırım gibi indi kürsüden. Volkanik nefeslerle soluyarak sesin geldiği yere doğru yürümeye başladı. Hocayı "Yes" ve "Kes"lerle karşılayan arkadaş bizim Deli Reşo idi. Üstüne varmaya pek gelmezdi, kafadan biraz kontaklı.

Hepimiz o yöne dönmüş merakla bekliyorduk. Kel bodur, Deli Reşo'nun tam yanına geldiği sırada, Reşo ayağa kalktı ve bir nağra patlattı:

-Heeeeyt... çıya...

Ve arkasından şişkonun önce suratına, sonra göbeğine iki yumruk indi. Hoca sıraların arasına yuvarlanmıştı. Bütün sınıf oraya koştu. Tekme, tokat, yumruk bütün sınıf, iyice çullanmış bodurun üstüne. Herkes ötekinden daha çok vurmağa çalışıyordu.

Rezalet dışardan duyulmuş, öğretmenler, müdür, müdür muavinleri koridorlara fırlamışlardı. Az sonra hepsi hissimla bizim sınıfa daldı. Müdür öfkeyle soruyordu:

-Ne var, ne oluyor?

-Çocuklardan biri kekeleyerek:

-Hocamız bayıldı da, dedi.

-Eee?

-Ayltmaya uğraşıyorduk.

Sıraların arasına yuvarlanıp iyice ısıtılmış olan acemi öğretmen, yüzü gözü mosmor ayağa kalkmıştı. Üstü başı toz içindeydi. Müdür bu kez ona dönmüş:

-Hayır ola hoca efendi bu ne hal, diye ona soruyordu.

Kel bodur:

-Bi. bi. bilmem, diye kekeledi. Ve Deli Reşo'yu işaret ederek:

-O...o...o... dedi.

-Ne yaptı ki?

Cevabı biz verdik:

-Öğretmeni ayltmaya uğraşıyordu efendim...

Sorular kesildi, ortalık yatıştı. İlk girdiği derste bir güzel sopa yiyerek yüzü gözü yara bere içinde kalan hocanın kollarına girerek kendisini dışarı çıkardılar ve hastaneye gönderdiler.

Biz gerçeği kimseye söylemedik. Kel bodur da, hastaneden çıktıktan sonra kimseye bir şey söylemedi.

Olaydan sonra sınıfa ilk girdiğinde:

-Canım evlâtlarım, nasılsınız, hepinizin gözlerimden öperim, diyordu.

Ve Deli Reşo arkadan bağırıyordu.

-Yes...

-Efendim?

-Kes...

Zeki SEZER
Öğretmen Lisesi 4/A No: 235
GÜMÜŞHANE

Pata küte

ŞEHİRİM Söke. Okulum Sıdka İlkokulu. Adım Erdal Oral.

Birinci sınıf öğrencisi olarak 1967'de başladım ilkökula. O günü hiç unutmam. Öğretmen dayak atacak diye ödüm koparak girmiştim sınıfa. Öğretmenler her gelen çocuğa dayak atar diye biliyordum. Sınıf ana baba günüydü; ağlayanlar, gülenler, konuşanlar..

Öğretmen beni mahalleden tanıyordu. Bir gün sokakta kaldırımın üstünde otururken karşıdan yanıma doğru gelmişti. Ben şaşkınlıktan, ayağa kalkmadan, oturduğum yerde başımı sallayarak selâm vermiştim.

-Ayağa kalk da öyle selâm ver, demişti.

Çok utanmış, başımı önüme eğmiş, ellerimi hemen arkama saklamıştım.

Döverse diye ödüm kopuyordum.

Ama dövmeydi.

Aradan bir süre geçti. Bir sabah öğretmen asık suratla girdi içeri.

-Kâğıt kalem çıkarın test yapacağım, dedi.

Testlere not verilmediği için aldığım yoktu. Çalışmak da istemiyordum. Evet hayır, hayır evet diye çizgiler çelmek yeterliydi.

Soruları iyi kötü cevaplandırımdım.

Üç gün sonra öğretmen bir sopya girdi sınıfa...

-Testlerden 5 ile 4 alanları dövmeyeceğim, ötekiler hapyı yuttular dedi ve kâğıtları çıkardı. Bu tam bir sürprizdi.

Önce 5 alanları okudu. Sonra 4 alanları... Hepimiz heyecan içindeydik. İyi not alanlar seviniyor, gülüyorlardı.

Derken 3 alanlar da okundu.

Benim adım yoktu.

Sıra 2 alanlara geldi. Ben baştaydım. Öğretmen:

-Seni kerata seni, aç bakayım avcumu, dedi.

Açtım avcumu, sopa indi kalktı, indi kalktı. Elim kıpkırmızı olmuştu.

1 alanların sırtına sırtına vuruyordu. Arkadaşım Şeref de 1 almıştı. Dayak sırasının gelmesini bekliyordum. Ama şanslıyım etti. Sopa onun önünde olan Ökkeş'in sırtında kırılmıştı. Öğretmen:

-Sopa kırıldı, dedi, geri kalanları yarın döveceğim...

Erdal ORAL
'27 Mayıs Mah. Kireççi Sok. No: 40
SÖKE

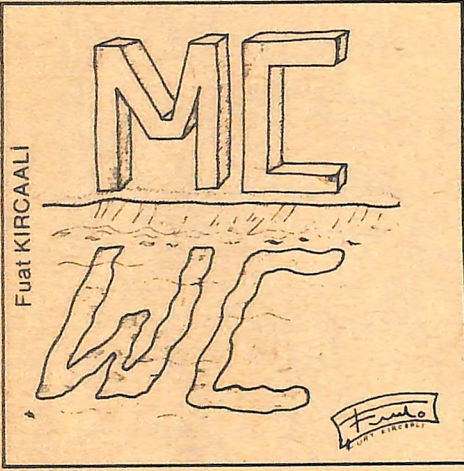
ARKADAŞIMIZ CETİN ALTAN okul anılarını bekliyor. Lütfen yazınız, o günlere ait bir de fotoğrafınız varsa, ekleyiniz. Ekleyiniz ki, gerekirse anlattığınız anıyı o fotoğrafın da ilhamıyla karikatürcü arkadaşımıza resimletebilelim. Anılarını yazıp yollayan okurlarımız, isim, adres, soyadı, okul numarası, varsa lakap, ayrıca hikâyede sözü edilen kişilerin de isim ve lakaplarıyla, okullarının da adını yazmalısınız.

CETİN ALTAN'ın basılabilir nitelikte bulacağı anılar "Çarşaf'ta yayımlanacak ve yayımlanan her anının sahibine 150 TL.TELİF HAKKI ÖDENECEKTİR.

Serbest hürsü

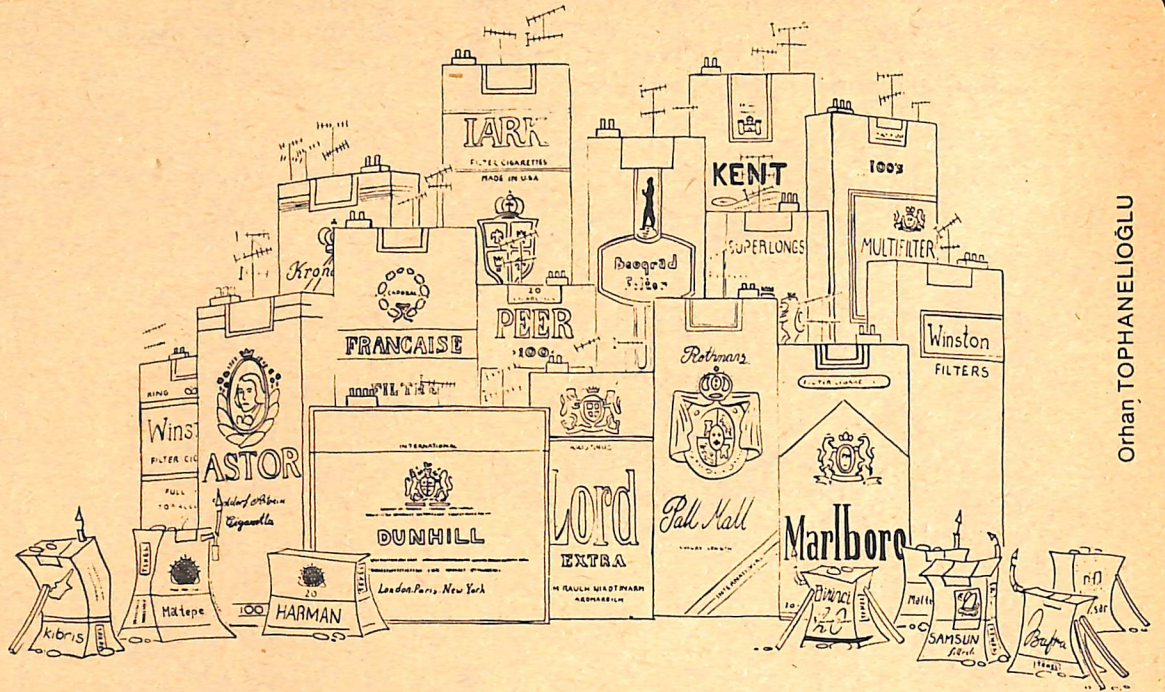
HERKESE BİR HAK
söz hakkı, çizgi hakkı, resim hakkı...

HAZIRLAYAN: BİZİM HAKKI

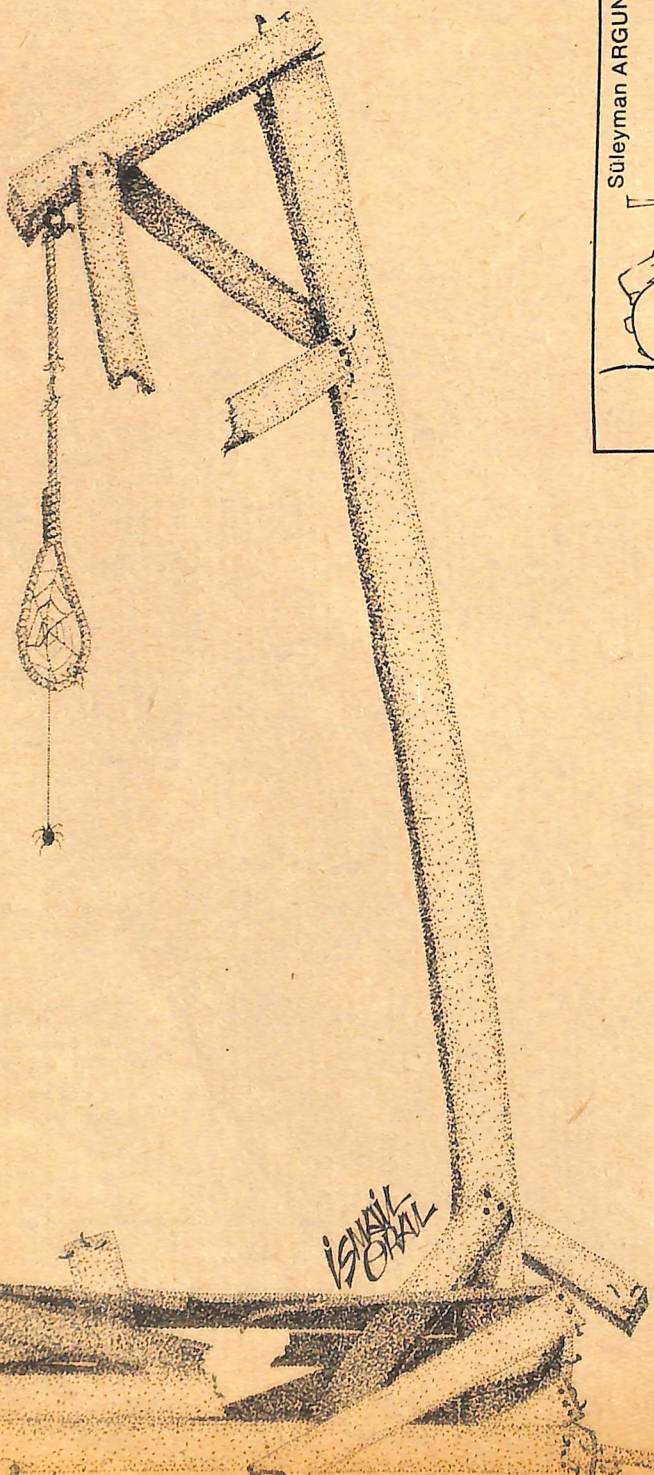
ÖZELLİK

ADAM morga başvurdu:
-Karım iki gündür kayıp, dedi. İntihar edeceğini söyleyip evden çıkmıştı. Şu sıralarda size getirilen bir kadın cesedi var mı?
Memur:
-Bakalım efendim, dedi. Eşinizin ayırıcı bir özelliği var mıydı?
Adam şöyle bir durdu:
-Şey, dedi, kekemeydi!

O.TOPHANELİOĞLU

Orhan TOPHANELİOĞLU

İsmail ORAL

ÖGRENCİ OLAYLARINA ÖN TEDBİR...

CESET

KABAREDE striptiz numaraları yapan sarışın, nefis bir kadın polise bir piyeste rol aldı. Oyun gereği, aktör üçüncü perdede onu iyice soyduktan sonra, boğup öldürüyordu.
İlk gece, oyun bitiminde, giyinme odasına zengin birisi geldi. Selâm verdi:
-Biraz önce öldürülen siz miydiniz efendim?
-Evet, dedi kadın. Bir şey mi var?
-Cesedi satın almaya geldim küçük hanım!

BASAMAĞA DİKKAT

KAPICININ papağanı adı ve rezil bir hayvandı. Ne zaman apartmandan biri girse basardı çılgınlığı:
-Basamağa dikkat! Herkesin kafası, gözü yarıldı. Çünkü aralarda basamak yoktu.

ZOR İŞ

NOEL Baba, daracık bacadan süzülüp eve girdi. Yatakta yarı çıplak nefis bir kadın uyuyordu. Noel Baba iç çekti, onu uzun uzun seyrettikten sonra:
-Şimdi ben n'apayım, dedi. Şu harika yaratığa el atsam, Allah Baba beni huzura kabul etmez. Rahat dursam, bu defa da bacadan çıkamam!

PETROL SÖYLETİR

MİLYARDER petrol şeyhlerinden birinin şerefine, New York'ta, Waldorf Astoria otelinde büyük bir ziyafet veriliyordu. Yemek sırasında şeyhin gırtlığına kocaman bir balık kılıcı takıldı. Arabın surati mosmor oldu; bir süre konuşmadı, nefes bile alamadı. Sonunda zor belâ haykırdı:
-Çabuk bana bir hastahane satın alın!

GÖZ AĞRISI

ADAMIN biri doktora dert ya-mıyordu:
-Tuhaf şey doktor, ne zaman yapışsam sağ gözüm ağrıyor.
-Önemli değil, dedi doktor, içmeden önce kaşığı bardaktan çıkarın!

"KOL SAATİ" Mİ?

**YAŞAR,
NE YAŞAR,
NE YAŞAMAZ**

6

Yazan:
AZİZ NESİN

Kara Kaplı Nizamî Beyin numaraları...

Yaşar, sazını aldı; çalıp söyledi:

**Bir kara talih kovaladı beni
Umutlar sald ı oyaladı beni
Onulmaz yerden yaraladı beni
Sarsın yaramı, çağırın Anşe'mi**

YAŞAR, ağlamaklı bir sesle anlatmasını sürdürdü: "Bir babam kalmıştı dünyada; o da ölünce sipsivri kaldım ortada... "O nasıl söz Yaşar, biz niceliğiz? Baban yoksa biz varız..."

"Sağol..."
"Baban rahat öldü. Ölürken yanımdaydım. "Gözüm açık gitmiyor, nasıl olsa eline teskere verirler de, Yaşar'ımın da yaşadığı resmen anlaşılır." dedi. Son sözü bu oldu..."

Kendimi tutmaya çalıştımsa da olmadı, başladım ağlamaya. Anşe'yi görmeden evime koştum. Akşamı, Anşe'nin babası eve gelip "Yaşar oğlum, tahsildarlar arıyor seni." dedi.

"Tahsildarlar ne'yleyeceklermiş, beni?"

"Bir haftadır gelip gidiyorlar.. Baban rahmetlinin devlete, bankaya filan vergi borcu varmış da.. Tek mirasçısı sen olduğundan, babanın borcunu da senden istiyorlar."

"Canım, nasıl olur.. Ölmüş adam borç öder miymiş! Hem de ben iki yerde birden çift ölmüşüm, hiç borç ödemem..."

"Ödesen iyi olur Yaşar oğlum.. Neye? Çünkü, babanın borcunu ödemek için, miras hakkından da vazgeçmen gerekir. Sonra mirasını da alamazsın. Borç-harc edip, babanın borçlarını ödeyeceksin ki, mirasını da alabileceksin."

Damadı olacağım ya, bu yüzden mirasımın elden yitmesini istemiyorum. "Ölüm hak, miras helâl" demişler, kim bırakır mirasını devlete canım? Neyse ki, babamdan kalan miras, yüklüce olduğundan borç bulmam kolay oldu. Gırtlığıma dek borca girdim. Nasıl olsa, mirasımı alınca, faiziyle öderim.

Babamın vergi borçlarını, banka borçlarını, devlet borçlarını, özel kişilere borçlarını hep ödedim. Sıra geldi, benim alacağıma... Bizim orda Kurşunlu Cami avlusundaki dilekçeyi gidip öyle bir dilekçe yazdırdım ki, eh işte, dilekçe olursa öyle olur. Kaleminden kan damlar bir adamdır bizim dilekçeci... Yani nasıl bir dilekçe ağbiler, dilekçeyi koyunun önüne koy, o bile anlar ne yazılı olduğunu.. Gelgelelim, asıl anlatmak istediklerime, anlamaları gereklenlere, anlatabilirden anlat..

Götürdüm dilekçemi götürülecek yere, verdim bir memura.. Verdim

dediysem, burda söyleyiverdiğim gibi şıp diye olmadı bu iş.. İlkın, işimi yapacak memuru arayıp bulmak var. Buldum. Sıraya girip beklemek var. Bekledim. Bakalım, sıra gelir mi? Nah, gelir.. Paydosa denk getirmeden dilekçeyi vereceksin. Öyle yaptım. Aldı dilekçemi. Şöyle bir baktı, sonra çenesiyle taaa ötede, başka masadaki bir memuru gösterdi. Yahu, adamın bir çene işareti yapması için bir gün masasının önünde bekleyip durmuşum..

Neyse, götürdüm ona. Bu, hiç okumadı; hatta bakmadı bile. Dilekçe kâğıdımın üstüne, elindeki mührü öyle bir çarparak vurdu ki, deki mühür basmadı da, şamar çarptı; de ki tokat vurdu, de ki yumruk attı. Elindeki o mührü bırakıp bir damga aldı, bu kez damgayı, düşmanınım ümüğüne çöker gibi kâğıda bastı. Artık zavallı memur, karısına mı kızmış, çocuklarına mı kızmış, evsahibi-ne mi, müdürüne mi kızmış, komşusuyla mı kavgaya etmiş, alacaklısından mı canı yanmış her ne olmuşsa olmuş, bütün kızgınlığını benim dilekçemden çıkardı.

Bir iki mühür, bir iki damga vur-

du. Son damgayı kâğıda bastıktan sonra, damgayı kaldırmadı da, bütün ağırlığıyla damganın üstüne öyle bastı ki, bu sırada kalçası sağa sola sallanıyordu. Neyse uzatmayalım, ben o masadan ötekine, öteki masadan berikine, beriki masadan şu odadakine, şu odadakinden bu odadakine, aylarca koşuştum durdum. O benim zavallı dilekçeme ne damgalar vurdular, ne mühürler bastılar, ne imzalar attılar, ne tarihler yazdılar, hele hele ne numaralar koydular. Bütün bu imzalara, damgalara, pullara, tarihlere, hele o numaralara benim dilekçem yetmediğinden, üstüne daha ne kâğıtlar eklediler. Benim dilekçem büyüyüp büyüyüp oldu bir tomar.

GEL de şaşma! Babamın borçlarını ödeyeceğim zaman, şıp diye parayı elimden alıverdiler. O zaman işlem, böyle aylarca değil, günlerce değil, bir saat bile sürmemişti. Sıra alacağımı almaya gelince, git-gel, gel-git, bitmeyen bir sürünce-me.. Bu işler hep bizim kasabada olup bitse, öpüp başıma koyacağım. Kasabamızın bağlı olduğu il'e de gönderiyorlar. Orda da günlerce otellerde sürünüyorum. Neyse, çok uğraştırdılar beni ama, sonunda..."

Dinleyenlerden biri,
"Mirası aldın mı Yaşar?" diye sor-du. Yaşar,
"Dur yahu," dedi. "Nerde o bol-luk..."

"Ee!.. Sonunda dedin ya..."
"Sonunda alacağım mirasın kaç para olduğu anlaşıldı. Benim hesabıma göre, alacağım on beş-yirmi bin lira tutacaktı. Oysa onların hesabına göre üç bin liraymış..."

"Eyyvah!"
"Eyyvah ki, hem de nasıl eyyvah..."

YAŞAR, NE YAŞAR, NE YAŞAMAZ

Bilseydim üç bin lira olduğumu, babamın mirasını reddeder, boşu boşuna borçlarını da ödemezdim. Çünkü ben babamın borçları olarak, alacağım mirastan daha çok para ödemişim. Yani, benim hesabımla onların hesabı birbirine uymadı."

"Doğrudur, uymaz..."

"Hesap bu, nasıl uymaz?"

"Bak anlatayım, nasıl uymadığını. Biz okuldayken, sınıfımızda elli öğrenci vardı. Öğretmenimiz hepimize bir hesap sorardı. Hepimiz aynı hesabı başka başka yapardık. Hiç birimizin çıkardığı sonuç, öbürününkini tutmazdı. Öğretmen de bir başka türlü sonuç çıkarırdı. Düşün... Her sınıfta elli kişi... Şimdi onların hepsi bir için başına geçtiğinden, hesapların birbirini tutmamasına hiç şaşmam."

"Peki Yaşar, sonunda kimin hesabı doğruymuş?"

"Kimin olacak yahu... Benim gibi bizek şehitliğe kanmayıp iki kez şehit olan nüfuskâğıtsız birinin hesabı doğru çıkacak değildi ya, elbet onların hesabı doğru çıktı."

"Tüh beeee..."

"Ne yapayım, üç bin lira üç bin liradır, alayım dedim. Al bakalım alabilirsen... Üç bin lirayı alacağım diye, daha çoğunu harcadım. Eh, üç-beş üç-beş harcandığından insanın gözü görmüyor; hiç olmazsa toptan üç bin lira alacağım."

"Bankaya para yatırır gibi desene..."

"Bankada para biriktirmekten farkı şu ki, çok yatırıp az alıyorsun. Ama, hiç olmazsa toptan alıyorsun. Ben, bu üç bin liranın ardından tam iki yıl koştum durdum. İş sonuna vardırımdı. Yüzdük yüzdük, kuyruğuna geldi. Elimdeki toparın en üstündeki kâğıdı bir memura imzalatıp hemen gidip vezneden parayı alacağım Allah'ın izniyle..."

Götürdüm o memura, "Ben gene geldim beyim." dedim. "Herbişeyi, ne söylediyeniz hepsini yaptım, bitirdim. Onaydan da çıktı çok şükür. Artık tamam... Paramı almaya geldim."

"Alırsın inşallah!" deyince memur, kafamın taşı attı, "Artık bunun inşallahı, maşallahı kaldı mı beyim, işte buraya (verilel...) diye yazılmış. İki yıl koştum ama, sonunda bütün işlemleri yaptırımdı."

"Ver bakalım, hepsi tamam mı?" diye elimdeki toparı aldı.

"Hepsi tamamdır... Bir sizin haleniz kaldı beyim..." dedim.

Memur, kalın toparın her bir kâğıdını kaldırıp, pullara, mühürlere, damgalara, tarihlere, bakıp bakıp, "Hmmmm... Bu tamam... Kaydı da yapılmış, iyi..." diyor, o'nun her böyle söyleyişinde sanki sevinçten yüreğim kanatları pırpır ediyordu.

"Eski senet... Tamam... O da var... Bakanlıktan cevap? Gelmiş, iyi, çok iyi... Harç yatırılmış mı? Evet, yatırmışın... Güzeel... Pullar

da tamam. Parafe? Etmişler... İyi..."

Keyfimdən sırtıp duruyordum memurun karşısında. Memur, işte böylece toparın kâğıtlarını evire çevire "İyi", "Güzel", "Olmuş", "Tamam", "Aferin", "Oda var", "Bu da var" derken birden "Aaaaaa!" deyip kaldı. Öyle bir aaa çekti ki, sesi kesildikten sonra da ağzı bir süre açık kaldı öylece...

"N'olmuş memur bey?" dedim.

"Yahu, rapor var, evet rapor var ama, ilişikteki raporun dosyadaki kayıt numarasını yazmamışlar buraya!"

"Yazmamışlar mı! N'edeceğiz şimdi?"

"Gidip o numarayı da yazdıracağsın."

"Aman beyim, etme... Bizim evraka o kadar çok numara yazıldı ki, baştan aşağı numara doldu vallaha... Bitek o numara da olmayıversin varsın."

"Bana göre hava hoş... Ben havale ederim..."

"Hay Allah razı olsun... Allah ne muradın varsa versin..."

Ben, ardı kesilmeden dua edip dururken, memur "Valla" dedi, "Ben ederim havale etmesine ama, o dediğin numara olmazsa parayı vermezler. Sen bilirsin, ben karışmam... Numara olmayınca boşuna gideceksin, parayı alamazsın."

"Nasıl oldum abiler, hani kesseler kanım akmayacak, öyle dondum kaldım."

MEMUR bile acıdı da "Hadi git de hemen numarayı al gel, çabucak işini yapayım" dedi.

"Alması bişey değil, gidip alayım ama, bu sizin daireniz uzak yerde beyim. Oraya gidip, numarayı alıp geleseye akşam olur, paydos edersiniz. Yarın getirsem?"

"Olur." dedi. Ben evrak toparını alıp giderken, birden "Aaaa... Bir dakika!" diye seslendi.

Döndüm: "Buyur beyim."

"Olmaz? Sen parayı yarın almak zorundasın. Bugünden git numarayı al ki, yarın da parayı alabilesin. Yarın alamazsan bir daha alamazsın o parayı."

"Neden beyim? Hakkedilmiş param değil mi bu? Ne zaman istersem, o zaman alırım."

"Sen dediğimi dinle; bu numarayı bugün yetiştirip de yarın almazsan bir daha hiç alamazsın."

"Peki, neden?"

"Düyuna kalır da ondan... Düyuna kaldı mıydı, işte o zaman yandın. Düyuna kalmış bir parayı devlet hazinesinden söküp almak için bir ömür ya yeter, ya yetmez... Yanar gider para. Başına geldi de ordan biliyorum."

"Düyuna mı kalmış? Peki neden kalmış o düyuna?"

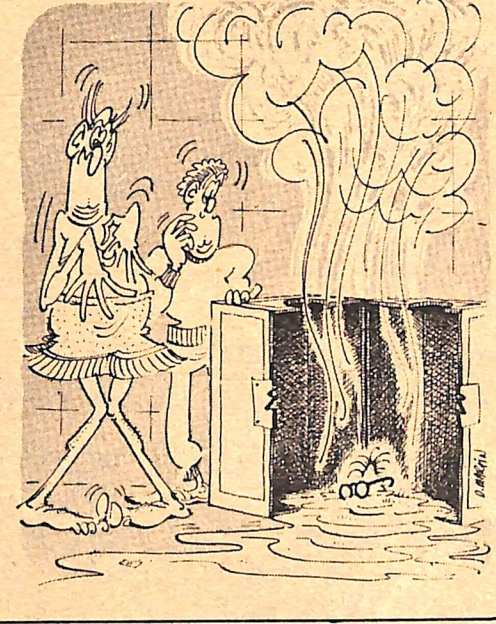
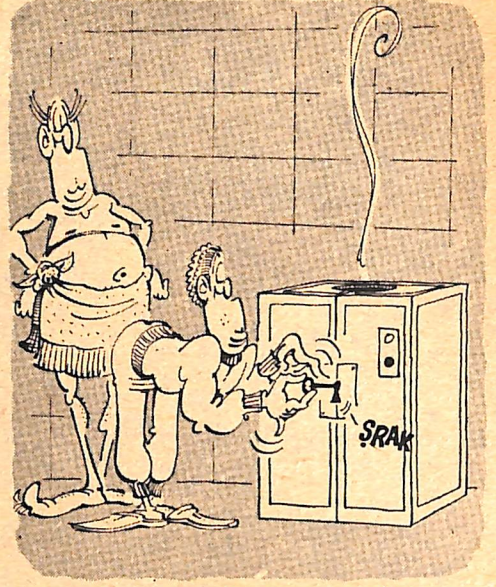
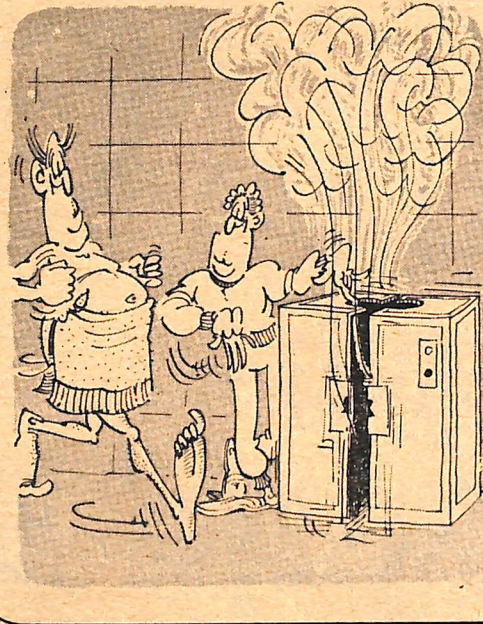
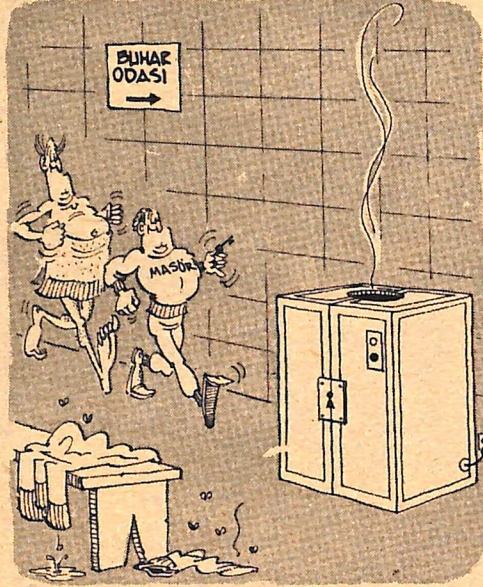
"Paranı almak için gecikmişsin..."

"Kim gecikti beyim... İki yıldan beri beni, pul diye, damga diye, tarih diye, cevap diye, imza diye, numara diye ordan oraya koşuşturdular, geciktirdiler. Şimdi de düyuna kalacakmış!"

O memur, her nasılsa iyi bir adammış, "Aman çok bağırıp durma, bizim şef duyar da, devletin me-

AH BU KİLOLAR!..

Çizen: DON MARTIN

muruna hakaretten zabıt tutturursa, başın derde girer, gidip o numarayı da alamazsın..." diye fısıldadı.

Sesimi alçaltıp "Peki, ne yapacağım?" diye sordum.

"Valla, benden söylemesi... Yarın, bankalar kapanmadan, saat on yediye kadar parayı aldın aldın, alamadın para yandı..."

"Para nasıl yanar canım..."

"Yanmasına yanmaz... Yansa, hiç olmazsa umudunu keser kurtulursun. Yanmasından da beter, uğraş dur işin yoksa ölene dek..."

"Öyleyse, ben hemen gidip numarayı alıp geleyim. Vakit de az, hay Allah..."

Arkamdan, "Bankalar kapanmadan yetişi aman..." diye seslendi.

Ben de "Sağol beyim..." dedim,

yel olup sokağa savruldu."

Yaşar Yaşamaz'ın anlattıklarını dinleyenlerden bir hükümlü,

"Vay gidi Yaşar Yaşamaz vaaay... Bir de üstelik babanın vergi borçlarını ödedin ha!" dedi.

Başka bir hükümlü,

"Namuslu delikanlı be... diye sırtarak alay etti."

Yaşar,

"Okula gidecekken yaşamıyorum, askere alırlarken yaşıyorum, terhis olacağken yaşamıyorum, babamın vergisini öderken yaşıyorum, mirasını alacağken yaşamıyorum." dedi.

Koğuşakilerin hepsi birden bir şaşkınlık belirtisi olarak, bir ağızdan koro gibi,

"Haydaaaaaa!..." diye bağırdılar.

Yaşar,

"Dilim, damağım kurudu ağbiler!" dedi.

Koğuşun yaşlısı,

"Ocakçıoğluuum, çayları tazele!" diye seslendi. Sonra da Yaşar'a,

"Ah be oğlum." dedi. Neden Kara Kaplı Nizamî Bey'e başvurmadın! Tüh..."

Az kalsın Yaşar "Kim bu Kara Kaplı Nizamî Bey?" diye soracaktı, toyluğu anlaşılmaması diye sormaktan vazgeçti.

Bir hükümlü,

"Bu memlekette, Allah'a çok şükür Kara Kaplı Nizamî Bey varken, bitek numara için çekilir mi bunca sıkıntı." dedi. "Git Nizamî Bey'e, sana istediğin numarayı versin... O'nda numara çokok, numaranın türlüüsü var; o kadar çok ki, dünyanın en zengin numara koleksiyonu o'nda..."

Yaşar Yaşamaz, kendisiyle alay edildiğini sandığından sesini çıkarmadı.

Çaylarını içiyorlardı. Yaşlı hükümlü,

"Vur şu saza be Yaşar!" dedi.

Yaşar, sazını aldı, çalıp söyledi.

Bir kara talih kovaladı beni

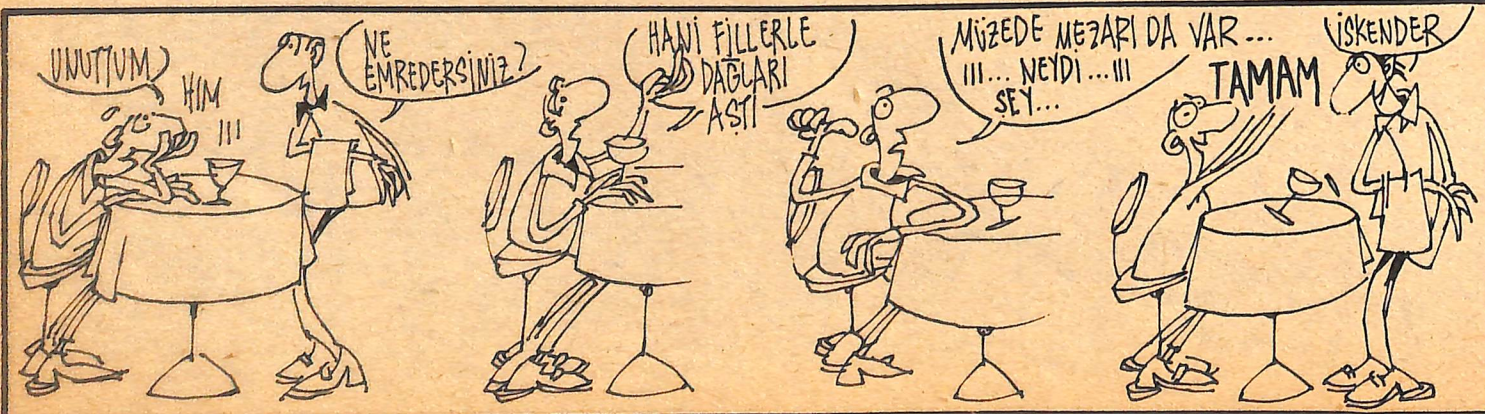
Umutlar saldı oyalandı beni

Onulmaz yerden yaraladı beni

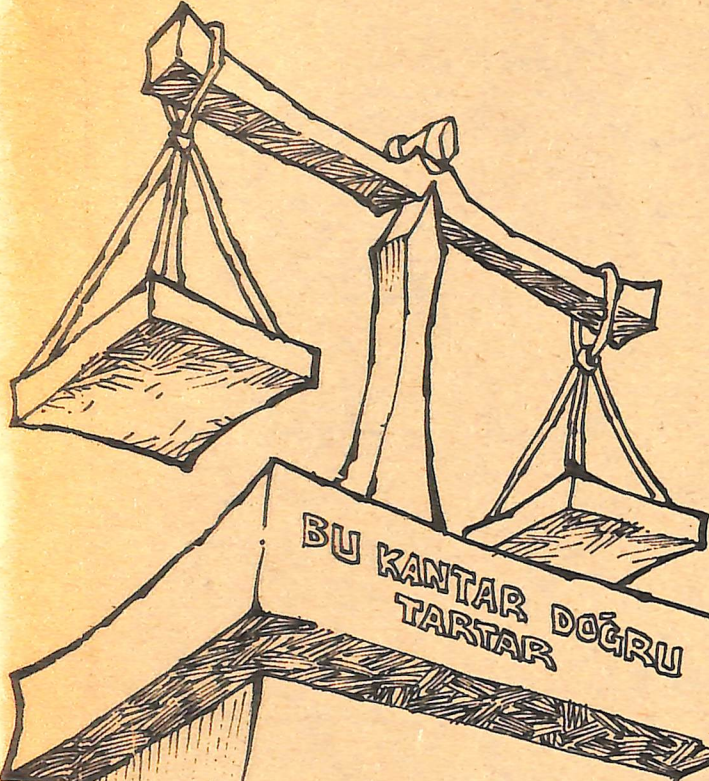
Sarsın yarım çağırın Anşe'mi

Gelecek hafta

HEPSİNİN KAPISI
BİR BAŞKA TÜRLÜ

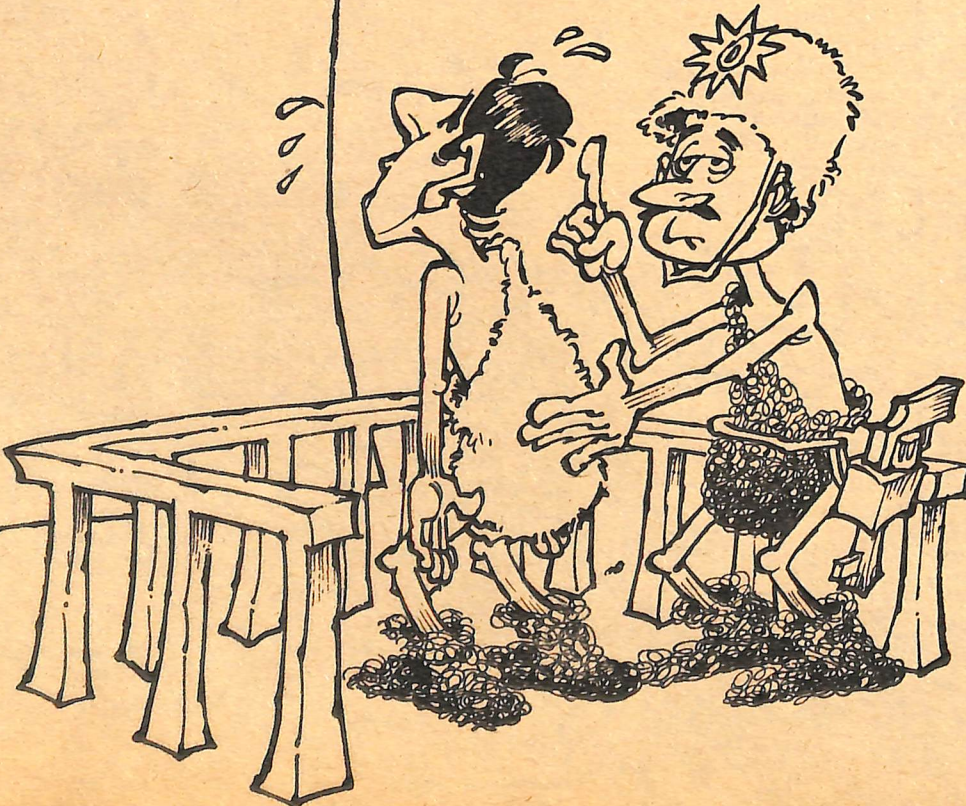

Yazan: Kandemir KONDUK
Çizen: Bülent ARABACIOĞLU

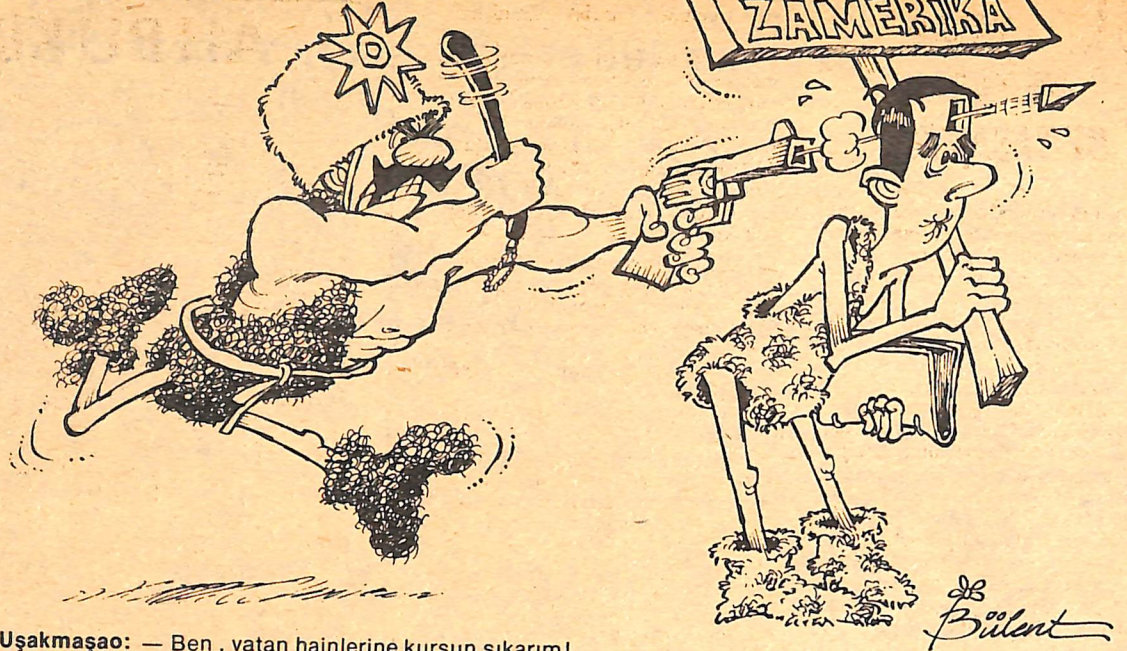

Tarihten
bir anı!...
Sevelim bizi
coplayanı!...

Polisindir canımız, ya şaşın vatanımız

Gerçeko: — Cezanızı orası verir... Ben karışmam...

Uşakmaşao: — Ben , vatan hainlerine kurşun sıkırım!..

Gerçeko: — Aaa!.. Ben öyle yapmam...

Otamfaşisto: — Sen bir vatan hainisin!..

TARİHÇİ Niyazettin Ebcet Bey'in yazdığına göre M.Ö. 136 yılında Palavrasya isimli bir ülkede "Polis Olabilme Sınavı" açılmış ve "Bir adet münhal polis memurluğu için" başvuran iki aday, Sınav Kurulu Başkanı Otamfaşisto'nun önüne gelmişler.

Başkan Otamfaşisto sormuş: İkinciz de niçin polis olmak istiyorsunuz?

Uşakmaşao ve Gerçeko isimli adaylar sözleşmişcesine aynı yanıtı vermişler başkana:

-Hem geçimimizi sağlamak, hem de vatanımıza hizmet etmek için...

-Aferim demiş Otamfaşisto. Sonra şunu sormuş:

-Vatana hizmet etmek güzel şey. Peki, görev sırasında "Vatan Hainleri" ile karşılaşırsanız ne yaparsınız?..

Uşakmaşao heyecanla atılmış: -Hemen tabancamı çeker, o pis vatan hainlerinin üzerine kurşun sıkırım!.. Oralarına, buralarına copumu sokarım!.. Döverim, söverim, üstlerine boya dökerim... Hatta turnaklarını sökerim...

Gerçeko isimli aday ise zirvalamaya başlamış:

-Bendemiş, öyle yapmam! Onları yakalayıp getirir, Yargıcalar Kurulu'nun karşısına çıkarırım... Kimin vatan haini olduğunu ben değil, o büyük kurul bilir... Zaten, benim görevim de karşıdakinin cezasını vermek değil, ceza vermek yetkisindeki kurula "Yakala" denilene getirmektir... Başka türlü polislik olmaz!..

Gerçeko'nun bu tür konuşması üzerine Sınav Kurulu Başkanı Otamfaşisto kahkahalarla gülmeye başlamış ve:

-Tanrı layığını versin Gerçeko; beni çok güldürdün!.. Sen polis değil, olsan olsan ancak VATAN HAINİ olabilirsin, demiş...

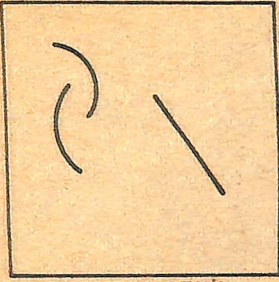
Sonra da aniden ciddileşip, hiddetle haykırmış:

-Uşakmaşao! Şu andan itibaren Palavrasya Ülkesinin polisi sensin!.. Ve işte karşında bir vatan haini var!..

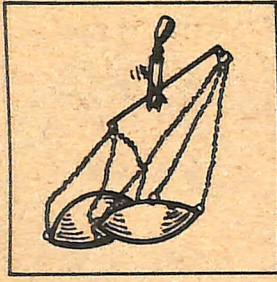
Başkanın sözü biter bitmez Uşakmaşao, Gerçeko'nun üstüne atılmış ve oracıkta (Ama, M.Ö. 136'da...)

"Az Gelişmiş Anahtar 4"ü en iyi tamamlayan
5 okuyucumuz 100'er lira armağan kazandılar..

Kazanan okuyucularımızın
isimlerini ve türettikleri
şekilleri yayınlıyoruz.

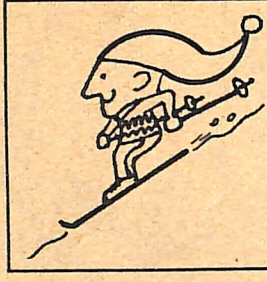
ANAHTAR ŞEKİL

Adem MEMİŞ
Özbağ Kasabası
KIRŞEHİR

Ali GÖÇER
Yeşilyuva Mah. 848 Sok.
Ev No.54
ADANA

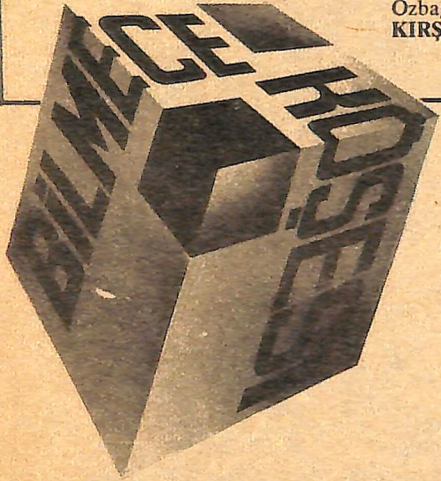
Ali Kemal MOLU
Belediye Sitesi
Lale Blok No:4-5
Etiler-İSTANBUL

Demir İNÖZÜ
Küçükesat
Son durak No.17
ANKARA

İsmail ÖZER
Davutpaşa Cad A.12 Blok
Daire:7
Topkapı-İSTANBUL

Bilmece bildirmece, eksik şekli bitirmece

KARELI bulmaca... "7 yanlış bulma" bilmececi..
Eş şekiller bulmacası.. Bütün bunlar, artık
klasikleşmiş bilmece türleridir. Çarşaf ise 6 sayıdır bu
köşede okurlarına çok daha değişik bir örnek sunmak-
tadır.

Amacı, bir "Az
Gelişmiş Anahtar"
dan hareketle, yeni
şekiller oluşturmak,
değişik ve anlamlı re-
simler türetmek olan
bir bilmece.

Şimdi siz de say-
fanın altındaki kupon
üzerinde gördüğünüz
"Az Gelişmiş Anah-
tar" ı geliştirebilirsi-
niz. Şekli tamamladıktan sonra, isim
soyadı ve açık adres
bölümlerini doldurup
kuponu keserek bir
hafta içinde bize yol-
layınız.

DİKKAT:

a) En başarılı
şekli çizen 5 okuyu-
cumuz 100'er lira ik-
ramiyeye hak kazana-
caktır.

b) Her hafta bu
köşede, okurlarımıza
ikramiye kazandıra-
cak bir "Az Gelişmiş
Anahtar" yayınlan-
acaktır.

c) İkramiye kaza-
nanların isimleri iki
sayı sonra açıklana-
caktır.

Adres:
"Az Gelişmiş A-
nahtar 6" Çarşaf Der-
gisi Mollafenari Sok.
No: 30-32 Cağaloğlu-
İSTANBUL

sözcüklerin iç dünyası

ERBAKAN

GENEREL

BAL N

mal'mun

BOKS

SORAY

AHÇI

TÜRKÂN

Çarşaf

Haftalık
Mizah Dergisi

YIL: 1 SAYI: 6

Sahibi: EROL SIMAVI

Genel Müdür:
Nezih DEMİRKENT

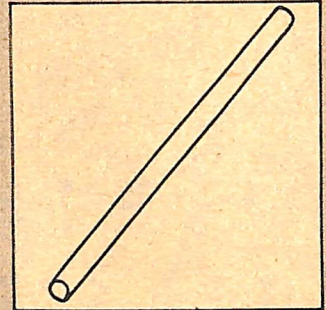
Genel Yayın Müdürü:
Çetin EMEÇ

Sorumlu Müdür:
Semih BALCIOĞLU

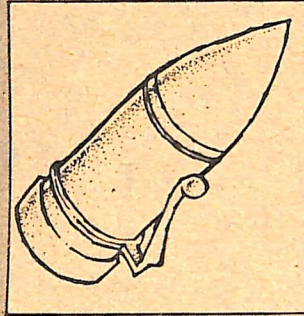
Basıldığı yer: Hürriyet Ofset
Matbaacılık ve
Gazetecilik A.Ş.

Adres: Cağaloğlu,
Mollafenari Sok.
No: 30-32
İSTANBUL

Telefon: 28 68 75

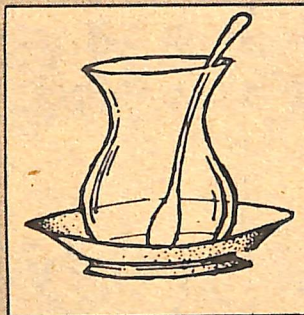
3- Bu nedir?

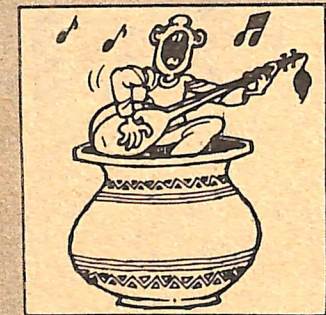
1- Bu nasıl bir kalem?

4- Tanıyabildiniz mi?

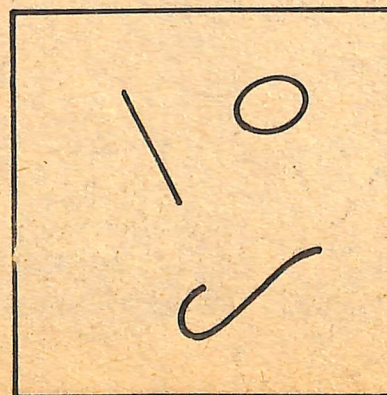
2- Bu nedir?

5- Saz çalan kim acaba?

CEVAPLAR:

1- Bir kurşunkalemdir. 2- Çay bardağıdır. 3- Süpürge sapıdır.
4- Nida Tufekçi. 5- Ali Ekber Çiçek.

Çarşaf

İKRAMİYELİ
BİLMECE KUPONU

AZ GELİŞMİŞ
ANAHTAR

6

Adı, Soyadı:

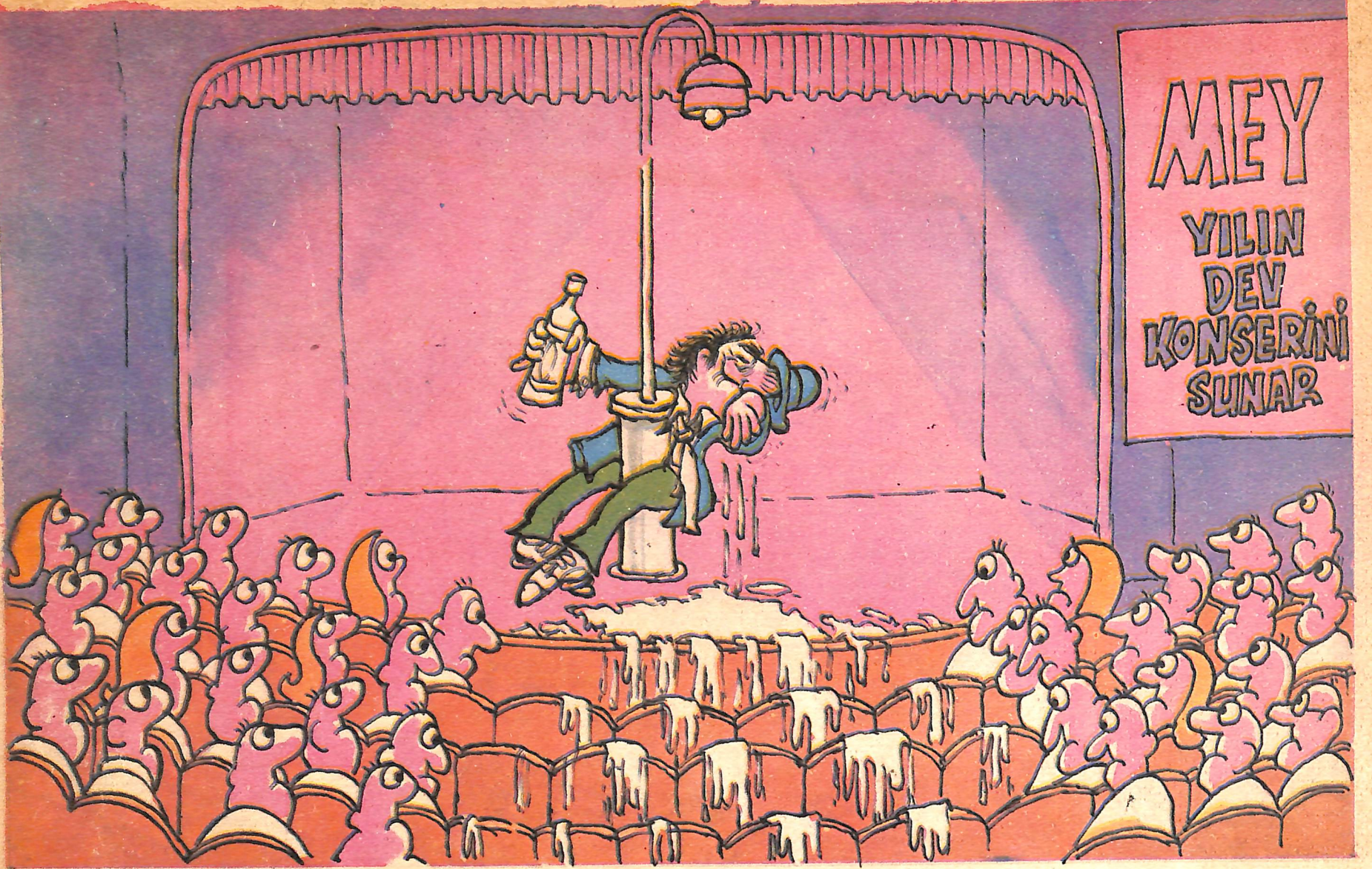
Adresi:

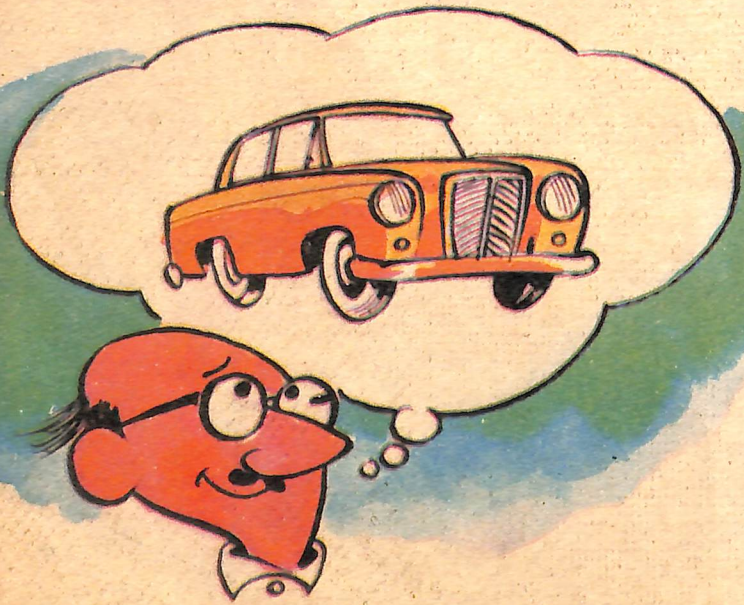
**Bir yangın
uzmanı da
Çarsaf
getirtti!**

Yazan: **Kandemir KONDUK**
Çizen: **Mahmut KARATOPRAK**

**ARTIK
YÜRÜMEYECEKSİNİZ**

**BUNDAN SONRA
KOŞACAKSINIZ**
ÇÜNKÜ İŞİNİZE GEÇ KALİYORSUNUZ...

**EN BÜYÜK
KALEMLER** BİZDE

**EN BÜYÜK
YAZARLAR** BİZDE

**EN BÜYÜK
CİZERLER** BİZDE

**EN
BÜYÜK**
KİTAPEVİ ve KİRTASİYE